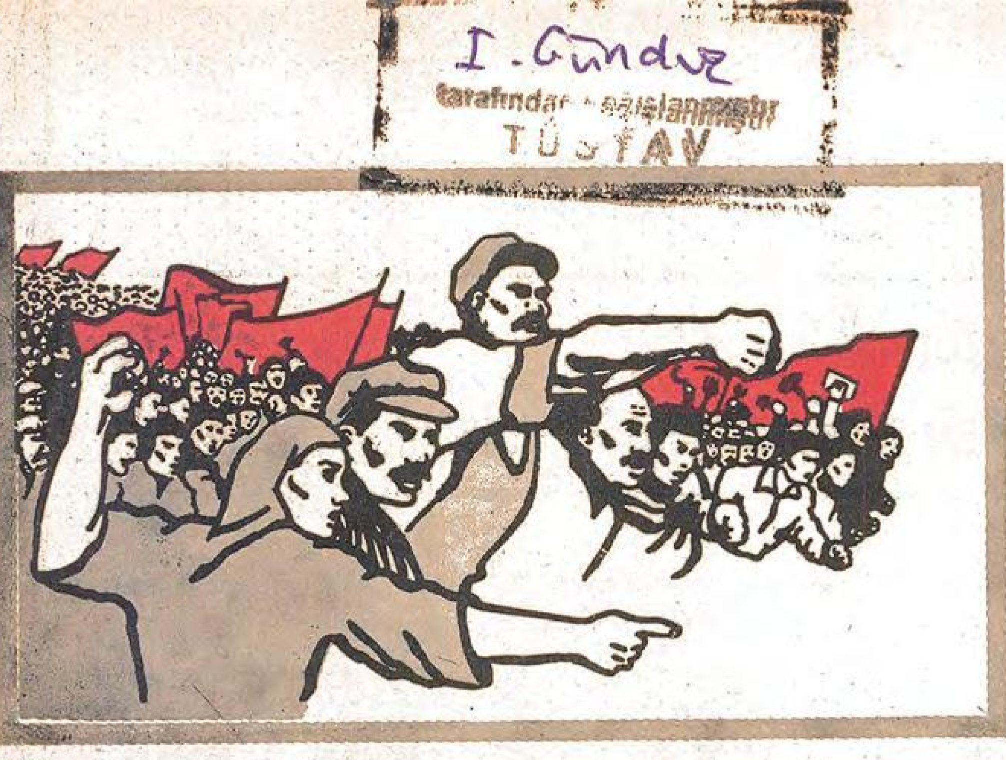
İ. Gündüz
TÜSTAV

HALKIN KURTULUŞU

6 ARALIK 1976
250 KURUŞ

34

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

ONBİNDEN FAZLA İNSANIN KATİLİ DEPREM DEĞİL; SÖMÜRÜ YAĞMA VE ZULÜM DÜZENİDİR

Van depreminde ölenlerin sayısı 10 binin üzerindedir. Faşist MC iktidarı, bu konuda da gerçekleri gizlemeye, ölü sayısını düşük göstermeye çalışıyor. MC'nin Van Valisi ve diğer görevliler bu konuda giriştikleri yarışta birbirlerinin verdikleri rakamları yine kendi ağızlarıyla yalanlıyorlar.

Halk düşmanları, bir yandan da, depremin bu kadar çok can ve mal kaybına sebep olmasının asıl nedeninin temsilcisi oldukları sömürü, talan ve zulüm düzeni olduğunu saklamaya çalışıyorlar. Faşist MC'nin başı Demirel "Tabii ki tak diri ilahidir" sözleriyle depremde ve deprem sonrası açlıktan, soğuktan, zamanında yardım yapılmadığından ölenlerin kanlarına da bulaşmış ellerini gizlemeye çalışıyor. Hakim sınıfların TRT'si, besleme burjuva basını "Kader böyleymiş, elden ne gelir" şeklinde gerici düşüncelerin propagandasını her iki lafın arasına sıkıştırarak yapıyor.

Hayır. Bu kadar çok insanın ölmesine yol açan tek neden deprem değildir. Ölü sayısının yüksek olmasının sebebi sömürü, yağma ve zulüm düzenidir.

Bu düzende; emekçi halk, gücü, kuvveti kesilene kadar köle gibi çalışmasına rağmen ürettiklerinden ancak ölmemesine yetecek kadarını alabilmektedir. İnsanlıktan uzak şartlarda yaşayan, beslenen işçiler, köylüler, [illegible] emekçiler hakim sınıfların başlarına yıktığı gecekondularda, çamurdan, kerpiçten yapılma evlerde, mağaralarda barınmaktadır. Bu

De.sa.6.sü.7'de

YARDIM GÖTÜREN KAMYONLARIN KAR NEDENİYLE YOLDA KALDIĞINI SÖYLEYEN HALK DÜŞMANLARI

Kürt köylerine devrimcilerin yurtseverlerin kuşatıldığı evlere bomba yağdıran helikopterleriniz neredeydi

"Enkaz altında kalan yakınlarımızın seslerini duyuyorduk. Fakat onları kurtarma olanağımız yoktu. Hiç yardım görmedik. Bir kürek olsa idi, karım ve

De.sa.6.sü.8'de

Yardım fonlarını dahi yağmalamış olan faşist MC emekçi halkın topladığı, yabancı ülkelerin gönderdiği malzemeleri de yoksul halka ulaştırmıyor

İşbirlikçi hakim sınıflar, Van depremini de, emekçi halkın acılarını ve duygularını sömürmenin aracı haline getirdiler.

Depremden hemen sonra

De.sa.6.sü.5'de

Deprem vurguncular karaborsacılar aç gözlü sömürücüler için yeni yağma ve talan fırsatı olmuştur

Onbinin üzerinde insanın ölmesine, 50 bin kişinin evsiz barksız kalmasına yol açan deprem, bir avuç soyguncu, kan emici içinse yeni bir vurgun fırsatı olmuştur.

Daha önceki depremlerden sonra milyonlarına milyon katan yağmacılar, vurguncular, karaborsacılar

De.sa.6.sü.9'da

Deprem felaketine uğrayan emekçi halkın yardımına koşan devrimciler nelere dikkat etmelidirler

Devrimciler, her zaman emekçi halkın can yoldaşı, fedakar, kararlı, çalışkan evlatlarıdır. Bugüne kadar bu gerçeğin binlerce örneğini veren devrimciler, Van depreminin duyulmasıyla birlikte yurdun dört bir yanından bütün imkanlarıyla emekçi halkın yardımına koştular.

De.sa.6.sü.5'de

kadını, erkeği, genci, ihtiyarı ile

Silahlanmış Filistin Halkı Yenilmez

Filistin halkının özgürlük ve vatanın kurtuluşu için verdiği silahlı mücadele on yıllardır sürüyor. Emperyalistlere ve siyonistlere karşı yürütülen mücadele içinde Filistin halkı en güç şartlarda bile boyun eğmedi. Halk savaşçıları silahlarını bırakıp düşmana teslim olmadılar.

Temelinde iki süper devlet arasındaki hegemonya mücadelesinin alevlendirdiği son savaşta, Hafız Esad rejiminin tanklarına, toplarına, alev kusan silahlarına karşı Filistinli gerillalar göğüslerini siper ederek karşı koydular.

Kadın, erkek, çocuk, ihtiyar binlerce Filistinli Telzaatar'da, Özgür ve Bağımsız Filistin adını kanlarıyla yazdılar. Onlar azgın faşistlere boyun eğmediler. Filistin halkının onurunu yücelterek ölüme gittiler.

Geriye kalanlar, Falanjist çetelere ve saldırgan Suriye ordusuna karşı mücadele etmek için dağlara çekildiler. Filistin halkı yedisinden yetmişine kadınıyla, erkeğiyle saldırganlara karşı dağlarda savaşıyor. Suriye orduları Filistin halkının yiğit direnişi karşısında kar gibi eriyor.

Filistinli devrimciler her geçen gün şu gerçeği daha iyi kavrıyorlar. Filistin halkının kurtuluş mücadelesinin önündeki baş engeller ABD ve Sovyet sosyal-emperyalistleridir. Ve

De.sa.7.sü.1'de

Filistin ve Türkiye halkı arasında yüce bir enternasyonal dayanışma, kardeşlik vardır. 1970'lerde Türkiyeli birçok devrimci Filistin kamplarında kaldılar. Filistin halkı 12 Mart faşist diktatörlüğünün zor günlerinde Türkiyeli devrimcileri bağrına bastı. Türkiyeli devrimciler, Filistinli gerillalarla emperyalizme ve İsrail siyonistlerine karşı omuz omuza döğüştüler.

YAŞASIN FİLİSTİN VE TÜRKİYE HALKININ ENTERNASYONAL DAYANIŞMASI!

Faşist MC'nin 1977 bütçesi Emekçi Halka Daha Fazla İşsizlik Pahalılık Getiriyor

Yeni bütçenin hazırlanması MC partileri arasındaki parsa toplama yarışını doruk noktasına ulaştırdı. MSP'nin kendisiyle ilgili bakanlıkları için 15 milyar liralık ek ödenek konması şartı, son anda kabul edilerek yeni bütçe tasarısı Meclis'e sunulabildi.

1977 mali yılı bütçesi, faşist MC'nin Maliye Bakanı tarafından kamuoyuna her derde deva olarak açıklandı. MSP'li Sanayi Bakanı da yeni bütçenin "ağır sanayi bütçesi" olduğunu açıkladı. Yeni bütçede milyarlık dev yatırımlarla kalkınmanın sağlanacağından, işsizliğin ortadan kalkacağından,

De.sa.7.sü.2'de

HALKIN KURTULUŞU

Faşist MC iktidarından işkence ve cinayetlerin hesabını soralım

Faşist MC iktidarının sivil ve resmi silahlı güçleriyle yürüttüğü işkence ve cinayetler, son haftalarda tekrar yaygınlaştı. Erzincan'da, Ceyhan'da, Istanbul'da ve Diyarbakır'da işlenen hunharca cinayetlerle dört yurtsever, devrimci daha katledildi.

Cinayetler, işkenceler, faşist MC iktidarının, halkın yükselen mücadelesini bastırabilmek için yoğunlaştırdığı saldırıların bir parçasıdır. MC iktidarının ekonomik, siyasi krizi derinleşmektedir. Halkın yükselen mücadelesi faşist MC iktidarını dar boğazlara, bunalımlara, sürüklemektedir. Halkın mücadelesi yükseldikçe MC telaşlanmakta, halkın mücadelesini bastırmak derinleşen ekonomik krizin yükünü emekçi halkın sırtına yıkabilmek için daha fazla saldırganlaşmaktadır. Emperyalizm ve işbirlikçi hakim sınıfların çıkarları uğruna şişirilen 1977 mali bütçesinin gerektirdiği milyarlarca lirayı yoksul halkın sırtından çıkarmak için MC iktidarı çeşitli hazırlıklar yapmakta, önümüzdeki günler

De.sa.7.sü.6'da

İ. GÖKHAN EDGE'Yİ KATLEDEN MİT AJANLARI VE POLİSLER TUTUKLANMALIDIR

FAŞİST MC İKTİDARINDAN SORUYORUZ

1. İ.GÖKHAN EDGE NE ZAMAN, NEREDE VE HANGİ GEREKÇELERLE GÖZALTINA ALINDI?

2. İ.GÖKHAN EDGE'NİN GÖZALTINA ALINIŞI, YASALARIN ZORUNLU KILDIĞI ŞEKİLDE AİLESİNE, YAKINLARINA NEDEN BİLDİRİLMEDİ?

3. İ.GÖKHAN EDGE HAKKINDA BİLGİ ALMAK İÇİN BAŞVURAN ADANA MAKİNA MÜHENDİSLERİ ODASI'NA KARŞI NEDEN BASKI VE YILDIRMA HAREKATLARINA GİRİŞİLDİ?

4. İ.GÖKHAN EDGE, YASALARIN GEREKTİRDİĞİ ZAMANDA NEDEN MAHKEME ÖNÜNE ÇIKARILMADI?

5. GÖZALTINA ALINAN KİŞİLERİN YANINDA BULUNAN HER TÜRLÜ KESİCİ OLABİLECEK ARAÇ (ÇAKI V.B.), İLAÇ V.S. POLİSLER TARAFINDAN ALINMASI BİR KURAL OLDUĞU HALDE, GÖKHAN'IN "HAPLA İNTİHAR" ETTİĞİ NASIL İDDİA EDİLEBİLİYOR. BU AÇIK BİR YALAN DEĞİLSE BÜYÜK BİR İHMAL(!) MİDİR?

6. İ.GÖKHAN EDGE NASIL BİR YERDE GÖZALTINDA TUTULUYORDU. YANINDA BAŞKA TUTUKLU, GÖZETÇİ VAR MIYDI? "İNTİHAR"A TEŞEBBÜSÜ NEDEN ZAMANINDA FARKEDİLMEDİ?

7. İ.GÖKHAN EDGE, NEDEN BİRDEN BİRE "İNTİHAR" GEREĞİNİ DUYDU? NEDEN, HEMEN HASTANEYE KALDIRILMADI?

8. İ.GÖKHAN EDGE, "HAPLA İNTİHAR EDEREK" ÖLDÜYSE, NEDEN ÖLÜSÜ KANLAR İÇİNDEYDİ?

9. İ.GÖKHAN EDGE "HAPLA İNTİHAR EDEREK" ÖLDÜYSE, NEDEN GÜNLERCE OTOPSİ YAPILMADAN BEKLETİLDİ?

10. DEMOKRATİK KURULUŞLARIN MÜCADELESİ SONUCU YAPILAN OTOPSİ RAPORUNDA BELİRTİLEN "DAYAK VE İŞKENCE İZLERİ", İ.GÖKHAN EDGE'NİN ALDIĞI HAPLAR SONUCU MU OLUŞMUŞTUR?

11. ADANA'DAN İ.GÖKHAN EDGE'Yİ TESLİM ALMAK İÇİN GELEN POLİSLERİN TESLİM ALMAKTAN VAZGEÇMELERİNİN NEDENLERİ NELERDİR? CİNAYETİN SORUMLULUĞUNA KATILMAK İSTEMEDİKLERİ İÇİN TESLİM ALMADIKLARI DOĞRU MUDUR?

12. İ.GÖKHAN EDGE'NİN SORGUSUNU YÖRÜTEN SAVCI, POLİS, MİT AJANLARI VE DİĞER İLGİLİLERİN KİMLİKLERİ TESBİT EDİLEREK HAKKINDA GEREKLİ SORUŞTURMAYA BAŞLANDI MI?

13. İ.GÖKHAN EDGE, MAHKEMEYE ÇIKARILMADAN HANGİ YASAYA DAYANILARAK SUÇLU İLAN EDİLMİŞTİR. BU KANUN DIŞI UYGULAMAYI YAPANLAR HAKKINDA SORUŞTURMAYA BAŞLANDI MI?

14. "GİZLİ ÖRGÜT MENSUBU, THKO ÜYESİ" OLMAK V.B. İDDİALAR, HANGİ YASAYA DAYANILARAK İŞKENCE VE ÖLDÜRME GEREKÇESİ TEŞKİL ETMEKTEDİR?

İŞÇİLER, KÖYLÜLER, EMEKÇİ HALKIMIZ!

Devrimciler, demokratlar; namuslu yargıçlar savcılar; hukukçular, avukatlar; demokratik kuruluşlar, milletvekilleri bu ve benzeri soruların cevaplarını faşist MC iktidarından almak için, faşist MC iktidarından, bütün işkencecilerden hesap sormak için mücadele edilmelidir. Bütün imkan ve araçlarla faşist MC iktidarından işkencelerin, cinayetlerin baskı ve terörünün hesabı sorulmalıdır. Yiğit proleter devrimci İ.Gökhan Edge'nin katillerinden hesap sorulması bir insanlık, yurtseverlik, demokratlık görevidir. Her türlü araçla, toplantı, gösteri, yürüyüş; protesto dilekçeleri ile faşist MC iktidarından, işkencecilerden, işkence ve cinayetlerin hesabı sorulmalıdır.

Faşist MC iktidarının işkencecileri MİT ve polis Diyarbakır işkencehanelerinde bir proleter devrimciyi daha işkenceyle katlettiler. Emekçi halkın yükselen mücadelesini bastırmak için vahşice saldıran MC faşistleri, İ.Gökhan Edge'yi sudan gerekçelerle gözaltına aldıktan sonra hunharca işkencelerden geçirerek katlettiler.

İşbirlikçi hakim sınıflar uymaya taahhüt ettikleri "İnsan hakları evrensel beyannamesi"ni, temel insan haklarını, Türkiye Cumhuriyeti Anayasasını, mevcut yasaları açıktan açığa çiğnemeye devam ediyorlar. Bütün bu temel insan haklarına göre kesinlikle yasak olan işkenceyi alabildiğine yaygın olarak kullanıyorlar; yurtseverleri devrimcileri mahkemeye çıkarmaya; göstermelik bir yargılamaya bile gerek görmeksizin sorgusuz sualsiz işkencelerden ge

De.sa.6.sü.2'de

İ. GÖKHAN EDGE

ÖLEN ANA YENİLMEYEN GÖKHAN, HALKIN KURTULUŞU UĞRUNA YÜRÜTÜLEN MÜCADELEDE FAŞİST İŞKENCE VE ZULME KARŞI DİRENİŞİN BİR SİMGESİ, PROLETER DEVRİMCİ MEŞALESİ OLARAK YAŞAYACAKTIR.

Proleter Devrimci Mücadelenin kararlı fedakar bir savaşçısıydı

Proleter devrimci İ. Gökhan Edge Diyarbakır MİT işkencehanelerinde kahpece öldürüldü. Faşist MC iktidarının görevlileri yaptıkları açıklamada "İ. Gökhan Edge'nin THKO üyesi olduğu, sorulanlara cevap vermemek için intihar ettiğini" söylediler. Faşist işkenceciler yalan söylüyorlar. Proleter devrimci İ. Gökhan Edge intihar etmedi. Gökhan'ı faşist katiller hunharca işkenceler sonunda katlettiler. Faşist MC iktidarının işkencecileri, Gökhan'a demokratik kitle örgütleri, arkadaşları aleyhine asılsız suçlamaları kabul ettirmeye çalıştılar. Gökhan her türlü işkenceye rağmen faşistlere boyun eğmedi. Şerefle ölmeyi, ihanet ederek yaşamaya yeğ tuttu. Gökhan, faşist işkencecilerin yalan ve iftiralarını kabul etmenin şerefsizlik olduğunu, ihanet olduğunu bilen bir proleter devrimci olarak son nefesine kadar işkencelere direndi. Gökhan öldü ama yenilmedi. Gökhan artık proleter devrimci direnişin yeni bir meşalesi, faşist işkencelere boyun eğmemenin en son simgesidir.

Ülkemizde siyasi polis MİT, Kontr-gerilla yıllardır devrimcilere, yurtseverlere, emekçilere en ağır işkenceler uyguluyor. 1971'den bu yana binlerce emekçi, yurtsever, devrimci faşist işkencelerden geçirildi. Faşist zorbalar, faşizme karşı yürütülen mücadeleyi çözmek, kırmak; asılsız ifadeler kabul ettirerek faşizme karşı mücadele edenleri zindanlara doldurmak ve halk yığınlarının, faşizme karşı mücadele eden yurtseverlerin gözünü yıldırmak için en vahşi işkenceyi, en yaygın şekilde kullanıyorlar. Ama gayretleri boşuna. Faşizme karşı mücadele eden yurtseverler, devrimciler, işkencede boyun eğmenin, faşist zorbalara teslim olmanın ne büyük utanç oldu-

De.sa.6.sü.1'de

Yaşasın Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti

29 Kasım 1944 faşist İtalyan ve Alman işgalcilerinin Arnavutluktan tamamen kovulduğu; gerici burjuvazinin, toprak ağalarının siyasi iktidarının temelinden yıkıldığı önemli bir gündür. AKP Merkez Komitesi Sekreteri ve Arnavutluk Milli Kurtuluş Ordusu'nun başkomutanı Enver Hoca'nın önderliğindeki halkın silahlı güçleri yenilmez partizanlar Hitler'in faşist birliklerini bu tarihten hemen sonra Yugoslavya topraklarının içlerine kadar kovaladılar.

Başlarında Enver Hoca'nın bulunduğu proletaryanın öncü müfrezesi AKP, 1939'dan beri halkın silahlı ayaklanmasını bu muhteşem günde zafere ulaştırmıştı. AKP, devrimin zaferini M-L bir çizgi izleyerek kazandı. Milli Kurtuluş ve ona bağlı olarak sosyal kurtuluş mücadelesinin ateşi içerisinde proletaryanın önderliği sağlandı; İşçi sınıfı ile emekçi köylülük arasında sağlam bir ittifak kuruldu. Parti, halk yığınlarını kendi etrafında tek bir cephede birleştirdi. Faşist işgali kaldırmak, yerli sömürücülerin iktidarını yıkmak için halkın silahlı kuvvetlerini yarattı ve silahlı ayaklanmayı örgütledi.

De.sa.6.sü.8'de

CHP 23. Kurultayı sonunda eski yönetim tekrar işbaşında

CHP'sinin 23. Kurultayı sona erdi. Kurultayda yeni bir tüzük ve program hemen hemen hiç tartışılmadan kabul edildi. Genel yönetim kurulu seçimlerine iki ayrı liste ile gidildi. Eski yönetim kadrosu yeni takviyelerle tam liste olarak seçimleri kazandı.

CHP'nin kurultay'da kabul edilen yeni programı sivri yanları işbirlikçi hakim sınıfların desteğini kazanma anlayışından hareketle törpülenmiştir. CHP yöneticilerinin eskiden kullandıkları "tekelci kapitalizm", "egemen sınıflar" gibi kavramlar yeni programda bulunmamaktadır. Yine "faşizm", "emperyalizm"

De.sa.7.sü.1'de

Devrimciler Tufan Liceli'nin Cenazesini Faşist Katillere Bırakmadı

29 Kasım günü Ceyhan'da, faşist polisler biri öğrenci, diğeri köylü iki kişiyi daha öldürdüler.

Ceyhan Yüksek Meslek lisesinde kesin kayıt yaptıracak öğrencilerden 3'er bin lira kesilmek istenince, öğrenciler, bu soyguncuğu protesto etmek için yürüyüş düzenlemişlerdir. Yürüyüşü engellemek için polis öğrencilere silahla saldırmıştır. Polisin silahlı saldırısı sonucu çıkan çatışmada polis, Tufan Liceli adlı 18 yaşındaki devrimci öğrenciyle, olay sırasında çevrede bulunan 50 yaşındaki Ömer Ulgut atlı köylüyü tabanca kurşunlarıyla öldürmüştür.

Olaydan sonra halk Ceyhan karakolunu çevirmiş, ancak Adana'dan takviye alan polis halkı dağıtmıştır. Bu arada halkın gazabından korkan faşist idareciler katil polisleri Adana'ya kaçırmışlardır.

De.sa.6.sü.4'de

Emperyalizme sosyal emperyalizme karşı iki milliyetten halkımızın kurtuluşu için döğüştü.
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ.

TUFAN LİCELİ

"İki süper devlet" sözü "Halkın Sesi" Dergisi için sadece bir "Süs"dür

Halkın Sesi dergisinin 84. sayısında "Tayin Edici Olan İdeolojik ve Siyasi Tutumdur" başlığıyla bir yazı yayınlandı.

Halkın Sesi oportünistleri bu yazılarında Halkın Kurtuluşu ile sosyal-emperyalizmin işbirlikçisi kitle dergisini aynı kefeye koymaya cüret ediyorlar.

İş bu kadarla bitse, bu yazıya bir cevap vermeyi hayatın ve gerçeklerin kendisi, HALKIN KURTULUŞU'nun yayınlanmış sayılarının sayfaları gereksiz kılardı. Ancak Halkın Sesi, bu yolla, "en tehlikeli emperyalist güç", "daha tehlikeli baş düşman" sözleri ile ABD emperyalizmini gözardı eden uzlaşıcı siyasetini "örtbas" etmek, bu konuda kendisine yöneltilen sorulardan kaçmak ve giderek bu uzlaşıcı siyaseti haklı göstermek ve yaymak çabasındadır. İşte cevabı gerekli kılan da budur.

ABD emperyalizmine karşı ve onun saldırgan gücü NATO'ya karşı hayırhah bir tavır takınma yolunda bir hayli ilerleyen Halkın Sesi dergisi bu konuda öyle zayıf bir vaziyettedir ki, sosyal-emperyalizmin işbirlikçisi, Brejnev borazanı Kitle Dergisinin aynı yazısında HALKIN KURTULUŞU'na da saldırdığını yazmıyor ve bu yolla göz boyamaya, meseleyi sahte bir yere çekmeye çalışıyor.

Halkın Sesi oportünistleri şöyle diyorlar: "Burada Kitle ve HALKIN KURTULUŞU'NU bize NATO konusunda hemen hemen aynı kelimelerle ve aynı cepheden (altını Halkın Sesi çizmiş) saldırmalarına dikkati çekiyoruz. Önemli olan ideolojik ve siyasi tutumdur. HALKIN KURTULUŞU'nun sosyal-emperyalizm konusunda yazdığı bir araba laf meselenin özünü hiç değiştirmemekte, NATO konusunda Kitle Gazetesiyle aynı tutumu benimsediğini örtbas edememektedir. Kitle Dergisi, NATO manevralarına, sosyal-emperyalistlere yönelmesi açısından (altını Halkın Sesi çizmiş) karşı çıkmaktadır." Söz burada bitiyor ve Halkın Sesi HALKIN KURTULUŞU'nun bu konuda ne dediğini söylemiyor.

Halkın Sesi yazarları bu kelime oyunlarıyla okuyucunun şöyle düşünmesini istemektedirler, daha doğrusu okuyucuyu şöyle düşünmeye zorlamaktadırlar:

HALKIN KURTULUŞU, Kitle ile birlikte Halkın Sesi'ne aynı kelimelerle ve "aynı cepheden" "saldırıyor." "Kitle dergisi NATO manevralarına sosyal-emperyalistlere yönelmesi açısından karşı çıkmaktadır" O halde, HALKIN KURTULUŞU da "NATO manevralarına sosyal-emperyalistlere yönelmesi açısından karşı çıkıyor". Sosyal-emperyalizmin işbirlikçisi Kitle, Halkın Sesi'ne saldırıyor. O halde, HALKIN KURTULUŞU'da Halkın Sesi'ne sosyal-emperyalizm ile uzlaşan bir siyaset izleyerek saldırıyor.

Siyasi demagoji Halkın Sesi'nin her zamanki yöntemidir. Ancak bu düşünceyi yürüterek Halkın Sesi'ne inanacak mantığı, normal zekalı hiç bir kişide bulamayacaktır.

Halkın Sesi yazarları gerçekten bir yere "dikkat çekmektedirler". Ancak bu, dikkatlerin gerçekten çekilmesi gereken yer değildir.

Kitle Dergisi sosyal-emperyalist uşağı olduğundan Halkın Sesi'ne saldırmaktadır. Zaten o sosyal-emperyalizme karşı olan herkese saldırır. Oysa bizim için meselenin bu olmadığı herkes için yeteri kadar açıktır.

Biz Marksizm temelinden hareket ediyoruz ve 31. sayıdaki yazımızda, Halkın Sesi'nin uzun zamandan beri "en tehlikeli baş düşman", "en tehlikeli emperyalist güç" sözleri arkasına saklanarak hazırlamaya çalıştığı ABD emperyalizmi ile uzlaşıcı siyaseti eleştiriyoruz. Bu siyasete karşı çıkıyoruz.

Halkın Sesi dergisi "en tehlikeli emperyalist" Sovyetler Birliği'ne gözlerini diktiğinden, çoktan beridir ABD emperyalizmini ve onun saldırı ve baskı silahı NATO'yu unutmuştur. Üstelik bunu herkese de unutturmaya çabalamaktadır. Uzun bir süreden beri sayfalarında bu konulara yer yoktur. Kendi tahlilleri ve siyasetleri (!) ile geliştiği için Tayland'daki Amerikancı faşist darbeyi bile adeta görmemek istemiştir. Ekim ayındaki darbe, Halkın Sesi sayfalarında ancak bir ay sonra, 84. sayıda yer almıştır.

Halkın Sesi, ABD emperyalizmini adeta dişleri dökülmüş, saldırganlığı kalmamış, inine çekilmiş, herkesin rahatlıkla başını okşayabileceği uysal bir ihtiyar kurda benzetmeye çalışmaktadır.

HALKIN KURTULUŞU 31. sayıda, özellikle bizimki gibi henüz ABD hegemonyası altında olan ülkelerde en tehlikeli emperyalistin daima unutulan emperyalist olduğuna "dikkat çekmektedir"

Halkın Sesi, ABD emperyalizmine ve NATO'ya karşı hayırhah bir tavır alma ve adım adım ABD emperyalizmine Amerikancı hakim sınıflarla uzlaşmaya varan siyaseti konusunda oldukça zor durumdadır. Bu meselede kendi siyasetler bütünü ile çelişmeyen bir cevap verememektedir. Çünkü açık bir cevap ya uzlaşıcı siyasetini ortaya çıkaracak, ya da oluşturduğu hayali siyaset oldukça sarsılacaktır. Bu durumda Halkın Sesi açık bir özeleştiri ile bu uzlaşıcı siyaseti terketmek zorunda kalacaktır. Heyhat! Halkın Sesi, böyle bir sorumluluktan oldukça uzaktadır.

İşte bu yüzden o, demagoji yoluyla soruları cevapsız bırakmaya, sorulardan kaçmaya ve meseleyi geçiştirmeye çalışmaktadır. Halkın Sesi yazarları bizim Kitle dergisi ile aynı temelden kalkmadığımızı çok iyi bilmektedir. Şöyle diyorlar: "NATO ve milli savunma konularındaki siyasetlerimiz de defalarca açıklanmıştır. Biz Türkiye ve ABD arasındaki ilişkilerin yurdumuzun bağımsızlığına aykırı olduğunu her zaman belirttik. Bu siyaset önderliğinde demokratik halk iktidarı Türkiye'si NATO ve VARŞOVA gibi hiç bir emperyalist pakta yer almayacaktır."

Halkın Sesi yazarlarına soruyoruz: "İşçi sınıfının önderliğinde demokratik halk iktidarının Türkiye'sinde" ne olup ne olmayacağı değildir. Halkın Sesi bu yolla gerçeklerden kaçamaz, bugünkü uzlaşıcı siyasetini gizleyemez.

Ülkemizin bugünkü somut şartlarında, proleter devrimciler NATO'dançıkılmasınısavunmalı mı savunmamalı mıdır?

En tehlikeli güç Sovyetler Birliği ve en saldırgan pakt Varşova Paktı olduğuna göre Türkiyeli proleter devrimciler "Kahrolsun NATO", "NATO'ya Hayır" sloganlarını kullanmalı mı, yoksa bu konuda sessiz mi kalmalıdırlar?

Halkın Sesi yazarlarının bugün vardığı noktada "dünya halklarının baş düşmanı iki süper devlet", "Türkiye halkının baş düşmanı iki süper devlet" sözleri onlar için, bu da kendilerinin söylediği gibi bir "süs" haline gelmiştir. Onların yazılarında, tahlillerinde ve siyasetlerinde, "en tehlikeli süper devlet", "ülkemizin baş düşmanı Sovyetler Birliği olanı" vb. sözlerle sadece Sovyet sosyal-emperyalizmi yer almakta ve ABD emperyalizmi zevahiri kurtaran kabilinden bir "süs" olarak bulunmaktadır. Bu siyaset bu çizgide Halkın Sesi'nin izlediği takdirde gelişmesi içinde açıkça ABD emperyalizmi ile ve onun işbirlikçileri yerli hakim sınıflarla uzlaşmaya kaçınılmaz olarak varacaktır. Zaten Halkın Sesi'nin dilinin altındaki bir türlü çıkaramadığı bakla da budur.

Halkın Sesi dergisi, bunlara ve benzeri sorulara hala cevap vermek zorundadır.

Aydınlık Dergisi, ABD'nin de emperyalist bir süper devlet olduğunu unutmuştur

Halkın Kurtuluşu'nun 31 sayısındaki yazı Halkın Sesi'nin siyaset oluşturma (!), zemin hazırlama yöntemlerine de dikkati çekiyordu.

Halkın Sesi ile aynı siyaseti izleyen Aydınlık Dergisi 64. sayısında şöyle yazıyor:

"Türkiye devrimi, birbirleri ile ittifak halinde olan iki süper devleti değil, birbirleri ile kavga eden iki süper devleti yenecektir. Her ikisi de Türkiye halkının baş düşmanı olmakla beraber, düşmanımız ikisinin toplamı değil - dir. (a.b.ç) (...) Bu sebeple iki süper devleti baş düşman alırken, daha tehlikeli olanını tesbit etmek ve aralarındaki çelişmelerden yararlanmak devrimimizi başarıya ulaştırmak için zorunludur"

Yazar, bu sözlerin ülkemizin ve dünyanın bugünkü şartlarında ABD emperyalizmi ile "daha tehlikeli olan baş düşman"a karşı ittifak anlamına geldiğini çok iyi bilmekte ve meseleyi bulandırmak için her zamanki yoluna başvurmakta, hemen altta panzehiri (!) eklemektedir:

"Baş düşmanlarımız arasında yurdumuz için daha tehlikeli olan süper devlet Rus sosyal-emperyalizmidir. İki süper devlet de baş düşmanımız olduğu için, daha tehlikesine karşı mücadelede diğeri ile ittifak etmek veya diğerine dayanmak söz konusu olamaz."

Panzehirden sonra aynı siyaset devam etmektedir:

"Fakat ikisi arasındaki çelişmelerden, daha tehlikeli ve daha saldırgan olanını tecrit edecek şekilde yararlanmalıyız" (a.b.ç)

Yazar işi daha da ileri götürmektedir:

"Sözgelişi, ABD emperyalizminin, Sovyet Sosyal-emperyalizmine karşı (altını Halkın Sesi çizmiş) taviz değil, dişe diş mücadele siyaseti uygulaması, teknoloji ihracını ve gıda maddeleri satışını kesmesi, sahte "yumuşama" siyasetini terketmesi, " 'sonnenfelol Doktrini' gibi Sovyetler Birliği'nin Doğu Avrupa'daki hegemonyasını perçinleyen görüşlere itibar etmemesi v.b. dünya devrimine ve onun bir parçası olan Türkiye devrimine yararlıdır" (a.b.ç)

Aydınlık Dergisi, iki emperyalist hayvanın dünya hegemonyası için azgınca savaşmasından yarar ummaktadır. ABD'nin, SSCB'ye karşı kazandığı mevzileri desteklemektedir.

"ABD emperyalistlerinin ve batı Avrupa ülkelerinin bugün Sovyetler Birliği'ne karşı uyguladıkları taviz politikası, Rus sosyal-emperyalistlerini daha da azgınlaştırmakta, onların yayılma hırsını kabartmakta ve savaşı yakınlaştırmaktadır"

Aydınlık Dergisi, sırça köşkünde subjektivizme öylesine batmıştır ki; ABD'nin de bir emperyalist süper devlet olduğunu, dünya halklarının baş düşmanlarından biri olduğunu unutmuştur Kendi saydıklarının, iki emperyalist hayvanın dünya pazarları ve hammadde kaynakları üzerinde hegemonya için boğazlaşmalarının unsurları olduğunu unutmuştur. Her şeyden yükseğe kurduğu bilgin (!) kulesinden sanki müttefiklerine savaş stratejileri önermektedir. Aydınlık'ın siyaseti, onu ABD emperyalizmine akıl hocalığı etmeye kadar vardırmıştır.

Aydınlık Dergisi, o sırada kimsenin kendisine henüz açıkça yöneltmediği haklı bir suçlamayı ileride olacakları farkettiğinden daha o zamandan karşılamaya çalışıyor:

"Bu siyaset doğrudan doğruya iki süper devlet arasındaki çelişmelerden yararlanmayı ifade eder. Yoksa Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı mücadelede ABD emperyalizmine teslimiyet değildir. ABD emperyalizmine karşı her alanda bağımsızlığımızı kazanma mücadelesinde bugüne kadar olduğu gibi, devrimciler daima en önde olacak - lardır" (a.b.ç.)

Aydınlık Dergisi, "daha tehlikeli ve daha saldırgan olan" baş düşman sosyal emperyalizmi, tecrit etmek üzere iki baş düşman arasındaki çelişmelerden yararlanacağını söylüyor. Bunu daha açık bir dille anlatmalıdır. Çünkü bir gücün "tec t" edilmesi onun dışında kalan bütün güçleri tarafsızlaştırma veya kazanma anlamını taşır. Aydınlık Dergisi Sovyet sosyal emperyalizmi ile arasındaki çelişkilerden yararlanarak, ABD emperyalizmini en iyimser bir yaklaşımla nasıl tarafsızlaştıracağını açıklamalıdır.

HALK İÇİNDEKİ ÇELİŞKİLER

Halkın güçlerinin birleştirilmesi sorunu bu gün ülkemizdeki yükselen sınıf mücadelesinin öne çıkardığı bir mesele haline gelmiştir. Halkın güçleri nasıl birleştirilebilir? Bu meselenin çözümü için herşeyden önce halkın değişik sınıf ve tabakaları veya bunları temsil eden siyasi akımların arasındaki ilişkilerin niteliğini doğru kavramak gerekir. Halkın içindeki çelişkileri doğru ele almak ve doğru yöntemlerle çözmek gerekir.

DEVRİMİMİZİN KARAKTERİ VE HALK

Ülkemiz yarı-sömürge, geri bir ülkedir. Bu nedenden dolayı içinde bulunduğumuz dönemde devrimin bağımsız ve demokratik bir Türkiye'yi yaratacak olan ulusal demokratik halk devrimidir. Bu devrimin hedefleri emperyalizm, işbirlikçi tekelci kapitalizm ve toprak ağalığıdır. Bu düşmanlara karşı mücadele geniş halk kitlelerinin sürdürdüğü bir mücadeledir. Yani emperyalizmin, tekelci kapitalizmin ve toprak ağalığının ezdiği ve sömürdüğü herkes geniş halk yığınlarının içindedir. Halk kavramı tarihsel bir kategoridir. Bu kavram çeşitli ülkelerde ve her ülkenin farklı tarihi dönemlerinde değişir. Başka bir deyimle halkın kapsamı her devrim aşamasında değişikliğe uğrar. Bu deyim devrimden menfaati olan, devrimin güçleri içinde yer alan sınıf ve tabakaları ifade eder. Belirli bir devrim aşamasında belirli bir ülkede halk kavramı o ülkedeki devrimci sınıf ve tabakaların tümünü kapsar. Bu durumda ülkemizi ele alalım. Demokratik devrim aşamasında olan ülkemizde halk kavramı genel olarak işçi sınıfını, köylülüğü, şehir küçük burjuvazisini ve orta burjuvazinin bir bölümünü kapsar. Çünkü bu sınıf ve tabakaların çıkarları devrimimizin düşmanları olan emperyalizm işbirlikçi tekelci kapitalizm ve toprak ağalığı ile çelişir.

Demokratik devrim aşaması içindeki toplumumuzda çeşitli çelişkiler vardır. Türkiye toplumu içindeki çelişkileri başlıca iki bölüme ayrılabilir. Birincisi; halkla halkın düşmanları arasındaki çelişkiler. Yani devrimimizin güçleri ile devrim düşmanı olan emperyalizm, tekelci burjuvazi ve toprak ağaları arasındaki çelişkiler. Bu tip çelişkiler uzlaşmaz karşıtlıklardır. İkincisi halk içindeki çelişkiler. Bizzat halkın kapsamı yani onun çeşitli sınıf ve tabakaların toplamı olması bu çelişkilerin kaynağıdır. Her sınıfın kendi içinde, birbirleri arasında, çeşitli milliyetlerden halk arasındaki çelişmeler bu tip çelişmelerdir. Aynı şekilde çeşitli halk sınıflarının siyasi akımlar ve temsilcileri arasındaki zıtlıklar da bu kategoriye girer.

ÇELİŞKİLERİ DOĞRU DEĞERLENDİRELİM.

Çeşitli milliyetlerden halkın birleştirilmesi, halk sınıflarının ortak amaçlar uğruna birliği devrimimizin zaferinin en büyük teminatıdır. Ama bu sonucu sağlamak herşeyden önce toplumumuzdaki çelişmeleri doğru olarak değerlendirmek ve çözmek sorunudur. Toplumdaki çelişmelerin değişik iki tipini doğru olarak anlamak ve bunları birbirinden ayırdetmek sorunudur. "Bizimle düşmanlarımız arasındaki çelişkiler ile halk içindeki çelişkilerin niteliği farklı olduğu için, bunların farklı yollardan çözülmeleri de gerekir." Bir ülkede, gelişmenin üretici güçlerin gelişmesinin, toplumun gelişmesinin önündeki engellerin nasıl giderileceği açıktır. Tarih, her dönemde devrimle karşı devrim arasındaki, halkla devrimin düşmanları arasındaki çelişkinin yalnızca zor yoluyla, şiddet yoluyla çözülebileceğini göstermiştir. Ama aynı araç halk sınıfları arasındaki çelişkilerin çözümü için geçerli midir? Ortak çıkarlar ve hedefler üzerine mücadele eden sınıflar arasındaki çelişkilerin, şiddet yoluyla çözülmesi mümkün müdür? Aynı şekilde çeşitli halk sınıfların değişik siyasi akımlarının arasındaki çelişkileri ardında yatan ortak hedeflerin unutulup tümünün birbirine karıştırılması neyi halledebilir? Elbetteki halk içindeki çelişkileri çözümünde bu tür yaklaşımlar halkın birliğini bozmaktan, devrimin zaferini geciktirmekten başka hiçbir sonuç getiremez.

Halk içinde çelişkiler bunu yaratan toplumsal şartlar yaşadıkça var olacaktır. Bu çelişkileri yansıtan değişik siyasi eğilimlerin olması da kaçınılmazdır. Ama bütün bu değişik sınıflar ve bunların siyasi eğilimleri arasındaki çelişkiler uzlaşmaz karşıtlıklar değildir. Eğer bunlar doğru bir biçimde ele alınabilirse çözülebilir. Herşeyden önce, şiddetin halkın içindeki çelişkilerin çözümünde geçerli bir araç olmadığı ortadadır. Zor yoluyla ne halk içindeki yanlış fikirler giderilebilir, ne de devrimin hedeflerine varılabilir. "Halk içindeki çelişmeleri çözmek için, küfür ya da yumruk, hele silah ya da bıçak kullanmayınız. Sadece tartışma, ikna, eleştiri ve özeleştiri yöntemlerini kullanabiliriz. Kısacası, sadece demokratik yöntemleri, kitlelerin konuşmasına izin verme yöntemini kullanabiliriz." (Mao Zedung, Yayınlanmamış Yazılar S.113)

Devrimci mücadelenin iki tip çelişkiyi ayıramamak veya ayırsak da bunlara yanlış çözümler getiren sayısız örneklerle doludur. Özellikle devrimci gençlik mücadelesi bu tip yanlış eğilimlerin sık sık ortaya çıktığı bir alandır. Geçmişte üniversitelerde CHP reformizminin etkileri altında kalan gençliğe karşı devrimcilerin tavrı olumsuz bir örnektir. Devrimci gençliğin bu kişilere karşı çoğu zaman zorbaca davranışı reformcu etkilerin altında kalan gençlerin daha çok iflah olmaz reformcu şeflerin etkisi altına sokmuştur. Sonuç emperyalizme ve faşizme karşı gençliğin birliğinin bozulması, güçlerin dağılması olmuştur. Yine aynı şekilde doğru-yanlış hertürlü düşüncenin zorla bastırılması bu tür sonuçlara yol açmıştır.

Halk içindeki çelişkileri ancak Demokratik yöntemler kullanarak çözebiliriz. Ancak eleştiri ve ikna araçları ile çözebilir. Eğer halkın birliğini istiyorsak, devrimin zaferini halkın birliğinde görüyorsak bu soruna da birlik amacıyla yaklaşmak gerekir. Çelişkilerin çözümü bu isteğin altında yatar. Elbette ki halk içindeki çelişkileri doğru bir biçimde çözülmesinde en büyük görev proleter devrimcilere düşmektedir. Çünkü halkın birliğinden ve dolayısıyla devrimin zaferinin yakınlaşmasından en çok onlar sorumludur.

"Birleştirilebilecek bütün güçlerin birleştirilmesi" böyle bir sorumluluğun, yaklaşımın sonucu sağlanabilir.

"Sosyalist Enternasyonal" bir ihanet şebekesidir

Sosyalist Enternasyonal'in son kongresi geçtiğimiz günlerde Cenevre'de toplandı. Bu kongreye 56 siyasi parti önderi ve bazı başbakanlar katıldılar. Bir çok ülkede muhalefette olan sosyal demokrat yöneticiler dünyanın bugünkü durumunu, güncel konuları, uluslararası önemdeki olayları görüştüler. Bunlara karşı ortak tavır tespit etmeye çalıştılar.

Sosyalist Enternasyonal çağımızda artık tamamiyle karşı devrimci bir akım olan, kapitalist düzenle bütünleşen ve modern revizyonistlerin yanısıra tekelci sermayenin en eski ve tecrübeli ajan şebekesi olan sosyal-demokrasının uluslararası örgütüdür. Bu örgüt sosyal demokrasinin "demokratik sosyalizm" gibi sahtekar siyasi tezlerini geliştirmekte, bütün sosyal-demokratların dünya olaylarına ortak bir bakış açısı olmasını, ortak tavır almalarını sağlamaktadır ve kapitalist devletlerin yöneticilerinin, siyasi kişilerin danışma örgütü halindedir.

Sosyalist Enternasyonal sosyal-demokrasinin bütün çirkefinin birleştirildiği, yalan ve masallarının siyasi tezler haline getirildiği bir burjuva sahtekarlar örgütüdür.

Sosyal demokrasi kapitalist dünyanın en dar günlerinde yardımına koşan onun ömrünü uzatan, halkı kandırmak için kullanılan bir burjuva sahtekarlığıdır. Sosyal demokrat önderler kapitalist hakimiyeti yıkmadan, yapılacak küçük reformlarla, tek tük düzeltmelerle "demokratik yoldan" sosyalizmin kurulacağını, ezen ve ezilenin ortadan kalkacağını iddia eden, halk saflarında reform hayalleri yayan azılı

burjuva ajanlarıdır. Sosyal demokrat partiler -ve daima işbirliği içinde oldukları modern revizyonist partiler- kapitalist düzenle kaynaşmışlardır. Onlar proletaryanın sömürge boyunduruğa karşı mücadelesine, ezilen ulusların halkların ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerine karşı çıkarlar ve bu mücadeleleri arkadan vururlar. Sosyalist Enternasyonal'in kürsülerinden bir sürü halk düşmanı halkın mücadelesini nasıl bastırdıklarını, saldırganlıklarını açıklar. Golda Meir, İndira Gandi gibi zalimlikleriyle döktükleri halk kanıyla tanınan kişiler bu Enternasyonal'in üyesidirler. Bunlar Sosyalist Enternasyonal'in kürsülerinden her türlü saldırganlığı, sömürüyü haklı çıkartırlar söyledikleri herşeyi Avrupa sosyal demokratlarına onaylatırlar.

Şimdiki sosyal-demokrasi artık 1910'larda 20'lerde taktığı Marksist maskeyi de taşımamaktadır. Bugünkü Avrupa sosyal demokratlar açıkça iktidardaki burjuva partilerin gözden düşmesiyle hükümet olup, düzeni devam ettirmek, "istikrarı sağlamak" için sıra bekliyorlar.

Sosyalist Enternasyonal'in bu kongresinde Alman emperyalist burjuvazisinin baş destekçisi Willy Brant başkanlığa getirildi. Amerika'nın "aşırılık" yapmaması istendi. Bunun yanında Arap halklarının katili İsrail Başbakanı İzak Rabin -Sosyalist Enternasyonal'in üyesidir- bu kürsüden uzun uzun konuştu. İzak Rabin'in bu enternasyonal'e üye olması hatta konuşturulması bile Orta-doğu sorunu üzerine ne söylenirse söylensin, ne gelelenirse gevelenirse oradaki saldırganlığın, zulmün, dökülen kanların onaylanması demektir.

CHP Genel Başkanı Ecevit, CHP kurultayına Sosyalist Enternasyonal'e üyelik önerisi getirdi. İşte Ecevit'in üye olmak istediği enternasyonal böyle bir örgüttür. Sosyalist Enternasyonal, işçi sınıfına ve dünya halklarına ihanetin örgütüdür.

Devrimci proletaryanın görevi, sömürüye son vermek. sömürücülerin iktidarını şiddete dayanan devrimle yıkmak ve kesintisiz olarak sosyalist toplumu inşa etmektir. İşçi sınıfı ve görevini bu ajanlar şebekesine karşı yoğun bir mücadele vermeden gerçekleştiremez. Devrim cephesi revizyonist ve reformist engelleri aşa aşa güçlenecek, çelikleşecektir

CHP, emperyalist baskı ve sömürüye karşı değildir

CHP yöneticileri, başta Ecevit olmak üzere sık sık "onurlu bir dış politika" dan, "ulusal bağımsızlık" tan söz etmektedirler. Oysa, CHP'nin izlediği dış politika da emperyalist tahakkümün sürmesine, halkın köleleştirilmesine hizmet etmektedir.

CHP, iki süper devletle uzlaşma ve boyun eğme siyaseti izliyor

"Değişen dünya ortamında Türkiye iki büyük devlete de (ABD emperyalistleri ve Rus sosyal emperyalistleri) güven vererek -en azından iki büyük devlette de güvensizlik uyandırma - yan bir tutum izleyerek- geniş ve dengeli dış ilişkiler içine girebilir, yeni dünya dengesini pekiştirebilir, yumuşamaya katkıda bulunabilir." (Ecevit, 5/1/1976 Milliyet Gazetesi)

CHP, Amerikan emperyalizminin güdümündeki saldırgan NATO Askeri Paktına bağımlılığı savunuyor

"Ben hiç bir zaman Nato yu terketmekten bahsetmedim, biz Nato'da kalmalıyız. Hatta Amerika ile problemlerimizi halledemez sek dahi." (Ecevit'in ABD gezisi sırasında yaptığı bir konuşmadan)

CHP, Sovyet sosyal emperyalizmi ile yapılan kölelik anlaşmalarını onaylıyor

SSCB ile ekonomik işbirliği yolunda Demirel hükümetinin attığı adımları destekliyoruz." (Ecevit'in açıklamaları, 1976 isimli kitaptan.)

CHP, AET emperyalistlerine bağımlılığı artırmayı vaad ediyor

"... AET ile ilişkilerimizin bir çıkmaza saplandığı kaygısını taşıyorum. Bu kaygımı bugünkü konuklara belirttim, ilişkilerimizin önümüzdeki seçimlere kadar kopma noktasına gelmeyeceğini, gelmemesini temenni ettim. Önümüzdeki seçimlerde CHP umduğumuz gibi iktidara gelecek olursa elbette Türkiye'nin bir ileri sanayi devleti durumuna gelme hakkını koruyacak koşullarla ilişkilerimizi yeniden düzenlemeye çalışabileceğimizi söyledim." (Ecevit'in AET heyeti ile yaptığı görüşmeden sonra yaptığı bir konuşmadan)

CHP, emperyalizmin baskı ve sömürüsünün sürmesini savunmaktadır. CHP'nin "çok unsurlu denge" adı altında izlediği dış siyaset orta burjuvazinin üst kesiminin siyasetidir. Bu siyaset işçilere, köylülere değil, emperyalizme ve işbirlikçi hakim sınıflara hizmet etmektedir.

CHP, ABD ve AET emperyalistlerine, Sovyet sosyal-emperyalistlerine bağımlılığı NATO, CENTO gibi saldırgan askeri paktların içinde kalmayı savunuyor

Yurdumuzun bağımsızlığının tutarlı savunucusu devrimci proletaryadır. Ancak işçi sınıfı öncülüğünde başta köylülük olmak üzere tüm halk güçlerinin katılacağı Ulusal Demokratik Halk devrimi mücadelesinin zaferi ile tam bağımsızlık kazanılabilir.

Devrimin zaferi ile kurulacak olan devrimci işçi köylü iktidarı, yurdumuzun bağımsızlığı için ilk anda gerçekleştirecektir.

Emperyalistlerle ve sosyal-emperyalistlerle yapılmış olan bütün kölelik anlaşmalarını yırtacaktır.

ABD emperyalizminin hegemonyasına Sovyet sosyal-emperyalizminin yayılmasına son verilecektir.

Emperyalistlerin ülkemizdeki bütün varlığına el koyulacaktır.

AET'den ve NATO, CENTO gibi emperyalizmin saldırgan askeri örgütlerinden çıkılacaktır.

CHP orta burjuvazinin reformist partisidir

"Reformculuğa karşı mücadele her zaman faşizme karşı mücadele, faşizme karşı mücadele her zaman reformculuğa karşı mücadele olmalıdır" G. DIMITROV

Günümüzde CHP'nin izlediği siyasetin doğru olarak değerlendirilmesi, onun sınıf temelinin ve o sınıfın özelliklerinin tespitine bağlıdır.

CHP esas olarak orta burjuvazinin partisidir. 1972 yılında yapılan kurultayda parti yönetimi orta burjuvazinin eline geçmiş, Ecevit Genel Başkan seçilmiştir. Orta burjuvazi dışında küçük burjuvazi de CHP içinde önemli bir yer tutmaktadır. Uzun parti içi mücadeleler sonucu büyük ölçüde partiden ayrılmış olmalarına rağmen (önce Feyzioğlu ile, daha sonra Kemal Satır ile ayrılanlar) işbirlikçi tekelci burjuvazi ve büyük toprak sahiplerinin temsilcileride CHP içinde hala varlıklarını sürdürmektedirler.

Günümüzde CHP'ye sadece, "esas olarak orta burjuvazinin partisidir." demek onun bugün izlediği siyasetin doğru olarak kavranması, ve belirlenecek tavrın tespiti açısından yeterli. değildir. Bugünkü CHP yönetimi, orta burjuvazinin tekelleşmekte olan üst kesiminin temsilcisidir. Sayıca küçük bir azınlığı oluşturmasına rağmen işbirlikçi tekelci burjuvazi ve büyük toprak sahiplerinin temsilçileri de CHP'nin siyasetini etkileyebilmektedir.

CHP İÇİNDE ORTA BURJUVAZİNİN DURUMU

Orta burjuvazi kaba hatlarıyla üst ve alt kesimler olarak ayırabileceğimiz bir farklılaşma göstermektedir. Ülkemizde emperyalist tekellerin güdümünde bir tekelleşmenin hızlanmasıyla orta burjuvazi içindeki farklılaşma daha belirginleşmiştir. Orta burjuvazinin tekelleşme yönünde gelişen küçük bir azınlığı dışında büyük bir çoğunluğu emperyalizm, işbirlikçi tekelci burjuvazi ve toprak ağaları tarafından yıldan yıla gittikçe hızlanarak yıkıma ve iflasa sürüklenmektedirler. Onlar varlıklarını koruyabilmek için ölüm kalım mücadelesi vermektedirler. Bu kesim orta burjuvazinin altkesimini teşkil etmektedir.

Bugünkü CHP yönetiminde etkin olan orta burjuvazinin üst kesimi, orta burjuvazinin gelişip palazlanan işbirlikçi tekelci burjuvaziye en yakın olan kesimidir.

Orta burjuvazinin üst kesimi, emperyalist baskı ve sömürüye karşı değildir. Emperyalist tahakküme ve hakim sınıflar diktatörlüğüne son vermeyi amaçlamaz. Emperyalizmle ilişkileri kendi sınıf çıkarlarına uygun olarak yeniden düzenlemeyi amaçlar. Tekelleşmeye karşı değildir. İsteği kendi tekelleşmesine uygun şartların yaratılmasıdır. İşbirlikçi tekelci burjuvaziden alacağı tavizlerle uzlaşmaya hazırdır.

CHP'nin reformist, siyaseti bu temeller üzerinde yükselmektedir. CHP, emperyalizmin, işbirlikçi hakim sınıfların hayatiyetine yönelmemekte temsilcisi olduğu orta burjuvazinin çıkarları doğrultusunda belirli sınırlamalar getirmeyi hedeflemektedir. "Ulusal bağımsızlık", "halk iktidarı", "düzen değişikliği" gibi şiarlar emekçi halk kitlelerini aldatmaya, orta burjuvazinin üst kesiminin çıkarları doğrultusunda sürüklemeye yöneliktir.

Reformist CHP, emekçi halkın işbirlikçi hakim sınıflara karşı muhalefetini frenleme görevini yapmakta, halk muhalefetini düzen sınırları içinde tutmaya çalışmaktadır.

CHP-MSP, hükümeti kurulduktan sonra işbirlikçi tekelci burjuvazinin CHP üzerindeki etkinliği artmıştır. CHP işbirlikçi tekelci burjuvazi ile daha uzlaşıcı, çıkarlarını koruyucu ve orta burjuvazinin üst kesiminin tekelleşmesine yönelik bir politika izlemiştir.

CHP yönetiminin bu siyaseti, parti içinde orta burjuvazinin alt kesimi ile küçük burjuva unsurların muhalefetini şiddetlendirmiştir. Bugün parti içinde dişe diş süren mücadele bu temelden kaynaklanmaktadır.

YIL 1974, ECEVIT BAŞBAKAN. TOPLUM POLİSİ SENDİKA SEÇME ÖZGÜRLÜĞÜ İÇİN MÜCADELE EDEN ÜLKER İŞÇİLERİNE SALDIRDI, ÜLKER İŞÇİLERİ DİRENİYOR. FABRİKA KAPILARI PANZERLERLE KIRILDI.

CHP yönetimi sosyal-faşistlerle işbirliği siyaseti izlemektedir

Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı teslimiyetçi bir siyaset izleyen CHP, sosyal-faşistlerle de işbirliği siyaseti izlemektedir.

Ecevit ve diğer CHP yöneticileri, revizyonistleri "akıllı sol" ilan ederek övgüler düzmektedirler. Diğer yandan devrimcilere saldırma noktasında işbirlikçi hakim sınıfların temsilcileri ile yarışıyorlar. Onlar, "komünizmle en iyi şekilde biz mücadele ederiz" gibi sözlerle işbirlikçi hakim sınıfların sempati ve desteğini kazanmaya çalışmaktadırlar.

CHP yönetiminin Rus sosyal emperyalistlerinin işbirlikçisi revizyonistlerle işbirliği siyaseti sosyal-faşist T"K"P'nin güçlenmesine hizmet etmektedir.

T"K"P revizyonistlerinin bu işbirliğinden amaçları, 141, 142. maddelerin kaldırılması ile serbest örgütlenmelerini gerçekleştirmek, ikincisi, CHP ve kendilerinden oluşacak "ileri demokratik iktidar"ın kurulmasıdır.

CHP yönetimi ise, revizyonistlerin de desteğini alarak 1977 seçimlerinde hükümet olmayı hesap etmektedir.

Yine CHP'deki muhalefet hareketi içinde yer alan birçok unsur, ABD emperyalizmine ve faşizme karşı CHP yönetimindeki sağ kanada göre daha tutarlı tavır alınmasını savunmalarına rağmen, Rus sosyal-emperyalizmi ve sosyal-faşistlerle uzlaşıcı bir tavrın içindedirler.

Gerek CHP yönetiminin, gerekse CHP muhalefet hareketi içindeki bazı unsurların sosyal-emperyalizm ve sosyal-faşistlerle uzlaşma siyaseti CHP tabanındaki kitlelerin bağımsızlık ve demokrasi talebi ile çelişmektedir.

CHP yönetiminin faşizmle uzlaşma ve teslimiyet siyaseti

Reformist CHP, yönetimi bugüne kadar faşizme karşı mücadelede izlediği siyaset uzlaşma ve boyun eğme siyasetidir.

CHP-MSP koalisyonu döneminde CHP'nin "geçmişe sünger çekme" adı altında izlediği siyaset faşizmle uzlaşma siyasetinin en açık örneğidir. Bugün 12 Mart'ın namlı işkencecileri yine aynı şekilde işkencelerine devam edebiliyorlarsa bunun sorumlularından birisi de bugünkü CHP yönetimidir.

CHP yönetimi bugünde faşizme karşı teslimiyet tavrını sürdürmektedir.

Onlar faşistler karşısında gerileyerek 1977 seçimlerini sağlama alma düşüncesini savunuyorlar. Ne zaman işçiler, köylüler, gençler faşistlere karşı aktif olarak direnseler Ecevit hemen olayın altında kışkırtıcı ajan aramaya, mücadeleyi karalama çabasına giriyor. Reformist CHP kitlelerin mücadelesini sönükleştirmeye, kendisinin parlamentoda yürüttüğü muhalefete destek güç olarak kullanmaya çalışıyor. Emekçi halkın muhalefetini düzen sınırları içinde tutmak istiyor.

Faşistleri yenilgiye uğratmanın yolu gerilemek değil ileriye atılmaktır.

Reformist CHP'nin, faşist saldırılara karşı koymama, gerileme siyaseti bu saldırıları sona erdirebilir mi? Elbetteki hayır. Bugüne kadar işlenen cinayetler, CHP'lilere, CHP il, ilçe teşkilatlarına yapılan saldırılar karşısında "itidal" tavsiye eden CHP yöneticilerinin bu tavrı neye yaramıştır?

İşlenen kanlı cinayetler durmuş mudur?

CHP'lilere, CHP örgütlerine yapılan saldırılar durmuş mudur?

Bütün bu soruların cevabı hayırdır. Bugüne kadar süren faşist saldırılar açıkça gösteriyor ki CHP yönetiminin uzlaşıcı tavrı hiç bir işe yaramıyor. Tersine onların daha pervasız, azgınca saldırmalarına yol açıyor.

Yine bugüne kadar birçok mücadele şunu da açıkca gösteriyor. Nerede faşistlere karşı kararlı şekilde mücadele edilmişse orada faşistler yenilgiye uğratılmışlardır.

Faşizme karşı mücadelede tutulması gereken yol budur.

Ecevit başbakan iken ne yaptı?

● Ecevit bugün halkın her aktif direnişinde kışkırtıcı ajan masalı ile ortaya çıkıyor.

Soruyoruz. 12 Mart öncesinde de bir çok olayın kışkırtıcı ajanlar tarafından çıkartıldığını söyleyen Ecevit, MİT'in, polisin emri altında olduğu 7 aylık başbakanlık döneminde bu kışkırtıcı ajanlara karşı ne yaptı?

● Bugün işbirlikçi hakim sınıflara şirin gözükmek için "Komünizme karşı en iyi biz mücadele ederiz." diyerek MC partileri ile yarışa çıkan Ecevit 7 aylık başbakanlık döneminde halk düşmanı, faşist Ülkü Ocaklarına karşı ne yaptı?

● 12 Mart faşist diktatörlüğü altında Türkiye'de yapılan işkenceler bütün dünyada duyulduğu, kontr-gerilla diye bir işkence örgütünün varlığı açığa çıktığı halde "demokrasi kahramanı" Ecevit, bu işkencecilere karşı ne yaptı?

● Bu sahte demokrasi kahramanı bütün bunlar karşısında sessiz kalırken diğer yandan sendikal özgürlük için mücadele eden Ülker, İskenderun işçilerinin, üzerine panzer sürmekten geri kalmıyordu.

Ecevit ve CHP yönetiminin ırkçı-şoven siyaseti

Kürt ulusu üzerinde uygulanan katmerli zulmün gizlenmesine hizmet ediyor

CHP lideri Ecevit, Kürt ulusunun varlığını red edmekte, mitinglerde "Kurdara Azadi" (Kürtlere Özgürlük) sloganını atan devrimcilerin üzerine büyük bir öfkeyle saldırmaktadır. Yine devrimcileri, Kürt ulusunun kendi kaderini tayin etme hakkını savundukları için "bölücülük"le suçlamaktadır.

Birincisi, Kürt ulusunun varlığını red etmek işbirlikçi hakim sınıfların bugüne kadar yürüttükleri ve bugünde sürdürdükleri baskı ve asimilasyon politikasına ortak olma anlamındadır. Ecevit ve CHP, izledikleri şoven siyasetle Kürt ulusu üzerinde uygulanan katmerli zulmün gizlenmesine hizmet etmektedirler.

İkincisi, ulusların kaderlerini tayin etme hakkının savunulması için mutlaka proleter devrimci olmak gerekmez. Bu tutarlı bir demokrat olmanın da temel şartlarından birisidir. Özgürlük ve demokrasi üzerine bol bol nutuk atan (hatta "Türkiye kalkınma yolundaki ülkeler içinde demokrasiyi sürdürebilen tek ülkedir" gibi "büyük laflar" eden) Ecevit bir demokrat dahi değildir.

Yurdumuzda özgürlük ve demokrasinin gerçekleşmesinin belirleyici koşullarından birisi de Kürt ulusu üzerindeki milli zulmün sona erdirilmesi ve kendi kaderini tayin hakkının tanınmasıdır.

Yiğit Profilo işçilerinin direnişinin azgınca bastırılması işçilere sıkılan kurşunlar, sallanan coplar, atılan bombalar üzerine tek laf etmeyen Ecevit, işten atılmalara, zorbalığa karşı girişilen şanlı mücadeleyi kışkırtıcı ajanlara mal ederek karalamaya çalıştı.

CHP PROGRAMINDAN

Işbirlikçi kapitalistlere, emperyalistlere güven

"... Özel kesimin sanayi yatırımlarını artırması için güven verici ve özendirici bir ortam oluşturmağa çalışır." s.154

"Özellikle gelişme sürecindeki ülkeler.... gereğinde yabancı ana parayla ortaklıklar kurmak zorundadırlar." s.61

Bazı işkollarındaki işçilere düşük ücret vaadi

"Belli iş kollarında -verimlilik en yüksek düzeye varsa bile- kârlılık oranı düşük olduğu için, öyle iş kollarındaki işçiler, çok ağır ve tehlikeli işler görseler de düşük ücret almak durumunda kalabilirler. Sendika hareketindeki birlik işçi kesiminde bu yüzden oluşabilen ücret dengesizliklerini ve adaletsizliklerini tümüyle gidermese bile, sınırlamağa katkıda bulunabilir." s.175

CHP halk iktidarını bunlarla mı kuracak?

(Bugün CHP Üyesi olan halk düşmanlarından bazıları).

EKREM BULGUN	: CHP İzmir İl Başkanı Ece Kazan Fabrikasının Sahibi. Efes Pilsen ile Pınar Süt Fabrikalarının ortağı.
HASAN DEĞER	: Diyarbakır Milletvekili DP'den, transfer. Büyük toprak sahibi.
ÖZDALLAR	Maraş/Pazarcık, Büyük Toprak sahibi
KOÇDAĞ AİLESİ	: Maraş/Pazarcık, 16.000 dönüm arazi. Ayrıca arsa spekülatörlüğü ve çeşitli fabrikalarda ortaklık...

12 mart generalleri CHP'de

12 Mart muhtırasını imzalıyan ve 12 Mart faşist dikkatörlüğü döneminde Hava Kuvvetleri Komutanlığı yapan Orgeneral Muhsin Batur bugün CHP Senatörüdür.

Trabzon'dan CHP adayı olarak seçimlere katılan 12 Mart'ın donanma komutanı Kemal Kayacan.

12 Mart döneminin Istanbul Emniyet Müdürü emekli Korgeneral Nihat Aslantürk.

Gözü dönmüş halk düşmanı Faik Türün'ün istihbarat Başkanlığını yapan, Kontrgerilla işkencesisi Tümgeneral Bayram Aslan son seçimlerde CHP Gümüşhane adayı idi.

CHP Pazarcık ilçe şubesi büyük toprak sahibi Koçdağ ve Özdal'lar arasında paylaşılamıyor

CHP Pazarcık ilçe şubesini kendi ailelerinin tekeline geçirebilmek için mücadele eden KOÇDAĞ ve ÖZDAL ailelerinin delege seçimlerinde ve ertelenen CHP Pazarcık ilçe şubesinin kongresinin toplantısında yapmış oldukları bunların açık yüzlerini bir kez daha göstermiştir. Tüm bunları yaparlarken demokrasiyi korumak, halkın çıkarlarını korumak, toprak reformu yapma yalanlarının arkasına saklanarak açık yüzlerini gizlemeye çalışıyorlar. Fakat bunların açık yüzleri MAKSUT UŞAĞI -SALMANIPAK- EMİROĞLU işgallerinde genç kızlara, gebe kadınlara, ihtiyar baba ve ninelere jandarma, komando birlikleri vasıtasıyla dipçik, işkence, hapis cezaları uygulatanlar bunlar ve diğer zenginler değil miydi?

Maksut Uşağı yoksul köylülerinin topraklarını ellerinden alarak (köylüler çeşitli işkencelerden sonra) ağa Kısa Küreklere devredenler, Salmanıpak köylülerine siz toprağı işgal edin deyip köylüleri kışkırtanlar ve işgal başlayınca da burada benimde toprağım var bana 500.000 lira vermezseniz bizi karşınızda bulursunuz diyenler (ÖZDAL VE ÇEVRESİ) bunlar değil miydi?

Pazarcıklı Kürt, Türk, alevi, sünni işçilerin, yoksul köylülerin kaynaştıklarına, birlik olduklarına dayanamayan, yoksul Türk, Kürt halkını birbirine düşürüp evine çekilip oturanlar bunlar ve diğer zenginler değil miydi?

İşçilerin-köylülerin, işbirlikçi tekelci burjuvazi ve toprak ağalarına karşı mücadelelerinin keskinleştiği günümüzde, bunu çeşitli yollarla engellemek isteyen MC'nin uzantıları olan Koçdağ ve Özdal ailelerinin CHP üzerinde anla-

De.sa.7.sü.3'de

Toprak meselesinin çözümü reform değil devrim meselesidir

Ecevit, Ecevit oldu olalı köylülere toprak vaad eder. İktidara gelirse topraksız köylü kalmayacağını toprak reformunun tamamlanacağını söyler durur. Ama bizzat onun kendi hükümetinin işbaşında olduğu 7 aylık dönemde bile ciddi hiç bir adım atılmamıştır. Onun bu dönemde yaptığı sadece 1972'lerde ortaya atılan sahte reform tasarısını sürdürmek olmuştur. O, yıllardır hem köylüye toprak dağıtacağını, toprak ağalarının tapularını deleceğini söyler, hem de toprak ağalarıyla aynı partide, aynı koltukta sarmaş dolaş olmaya devam eder. İşbirlikçi burjuvaziyle, toprak ağalarıyla kolkola toprak reformu yapılır mı? Onların devleti, ordusu, bürokrasisi, zindanlar yıkılmadan topraklarına el konulabilir mi? Yapılsa bile böyle bir reformdan köylüye ne hayır gelir? Böyle bir reform masalı geniş köylü yığınlarının öfkesini bir süre de olsa bastıracağı için olsa olsa hakim sınıfların işine yarar.

Köylülerin toprak talebi, özgürlük talebi ancak devrimci proletaryanın kızıl bayrağı altında köylülerin yararına, onların istediği şekilde çözümlenebilir. Toprak ağalarının, işbirlikçi burjuvazinin devleti paramparça edilmeden köylülerin talepleri gerçekleşemez. Toprak meselesinin halledilmesi ancak Ulusal Demokratik Halk Devrimi ile mümkündür. Bu devrimle bütün topraklar gerçek sahiplerine tazminatsız olarak dağıtılacaktır. Toprakların gerçek sahipleri, onun üzerinde çalışanlar, ona alınteri dökenlerdir. Köylüler ancak devrimci proletaryanın önderliğinde mücadele ederek yıllardır ağalar için çalıştıkları toprakların sahibi olacaklar, zulüm. ve baskıdan kurtulacaklardır.

KADIN MAHPUSLARIN ÇEKTİĞİ EZİYET SÖZLE ANLATILAMAZ

"Adalet Mülkün Temelidir". İşbirlikçi hakim sınıfların "adaleti" bu sözlerle kendisini en açık şekilde ele verir. Yargıç kürsülerini süsleyen bu sözler, "adalet"in işbirlikçi hakim sınıfların hizmetinde olduğunu, yalnızca onlar için geçerli olduğunu apaçık ortaya koymaktadır. Bu levha altında ufacık bebelerden, kadın, erkek ihtiyarlara kadar onbinlerce kişi "yargı"lanır. Mahkeme kapısına düşenlerin çok büyük çoğunluğunu emekçi, yoksul halkımız oluşturur. Karakollarda her türlü işkence, küfür, sarkıntılık gibi iğrenç işlemlerden geçirilen yoksul halk çocukları, haklarında hazırlanan suçlamalarla dolu dosyalarla yargıç önüne çıkarılırlar. Polisten gelen bilgiye göre, hiç inceleme yapmaya gerek bile duymadan haklarında tutuklama kararı verilir, cezaevlerine yollanırlar. Uzun tutukluluk günleri sürer gider. Rüşvet, torpil yollarını kullanabilecek kadar zengin olmayanlar için mahkeme günü gelmek bilmez. "Canni", "hırsız", "soyguncu", "fahişe"... diye damgalanarak, aşağılanarak azap dolu hapishane günlerinden sonra nihayet bir gün "mahkeme" başlar. Çoğunlukla kendini savunabilecek durumda olmayan, avukat tutabilecek, rüşvet verebilecek parası olmayan kadın erkek onbinlerce insan, savcının istediği cezalara çarptırılır, mahkum olur. Böylece "cani", "hırsız" "fahişe"... kesin damgasını taşıyarak hapishanelerin kıdemlileri haline gelirler.

Suçun kaynağı sömürü düzeni

Herkes görevini yapmış adalet yerini bulmuş, sıra kocasına "ihanet" etmiş kadının, ihanetinin bedelini hırsızın hırsızlığının, caninin caniliğinin bedelini ödemesine gelmiştir. Bundan sonrası cezaevi müdürü cezaevi savcısı, gardiyanları ve cezaevi "düzeni" nindir ve onları ilgilendirir. Bu "düzen", mevcut sömürü düzeninin en rezil, en hayasız kopyasından, daha da rezil, daha da hayasız bir parçasıdır. Cezaevlerinin toplumun tortusu olduğu söylenir. Genel anlamda doğrudur bu. Orada, gerçek caniler, kiralık katiller, nadir de olsa beyaz kadın tüccarları vb. vardır. Fakat, orası yalnız toplumun tortusu; yalnız toplumun posasının atıldığı bir yer değildir. Cezaevleri aynı zamanda, işbirlikçi hakim sınıfların, yani mevcut sistemi orduya, polise, adliyeye, hapishaneye dayanarak ayakta tutmaya çalışan sınıfların; iktidarı elinde tutanların, ahlak çöküntüsünün, çürümüşlüğünün ve yozluğunun en iyi, en açık olarak belirdiği bir yerdir.

Elli bin kişi cezaevlerinde çile dolduruyor

Bugün, en berbat batakhanelerden daha da berbat olan cezaevlerinde, sayıları 1974 af yasasından sonra şimdiden elli bini geçen hükümlü ve tutuklu vardır. Bunların yaklaşık olarak 1/10'u (büyük şehir cezaevlerinde) başlıca zina yasa dışı fahişelik, hırsızlık, cinayet vb. suçlardan içeri düşmüş kadın hükümlü ve tutuklular oluşturur. Gerçekte, bunların çoğunluğunun bütün suçları mahkeme karşısına çıkma şanssızlığına uğramış olmalarıdır. Ne olursa olsun (!), fahişelik resmi bir kurum da olsa, gizli çalışan fuhuş evlerini, polis, savcı, yargıç vb. biliyor da olsalar) "zina" denilen şeyin, ahlak çöküntüsünün en derinini yaşayan işbirlikçi hakim sınıflar için gerçekte hiçbir önemi olmasa da, istedikleri ...ler kadınla yatsalar da, ve kadın bir mal gibi "meşru" yollardan alınıp satılıyor olsa da, "suç" suçtur! Ve kara kaplı kitaplarda madde madde belirtilmiş karşılıkları vardır. Mahkeme bunu sadakatle yerine getirir, "aldatılmış" kocanın ve "aldatılmış" devletin, yani kadına bir eşya gibi sahip olanın intikamını o kadınları cezaevine göndererek, nüfus cüzdanlarını alıp ellerine vesika vererek almış olur.

GENEL AF

KADIN MAHKUMLAR KATMERLİ EZİYET ALTINDADIR.

Cezaevleri, azap, işkence yerleridir. Kadın hükümlü ve tutuklular içinse bu azap ve işkence on kat, yirmi kat daha fazladır. Erkekler kısmında bol parası olan, hatırlı hükümlüler daha çoktur. Cezaevi içinde esrar, kumar, fuhuş vb. işler yürüten şebekelerin yöneticiler üzerinde nüfuzları vardır. Ayrıca baskılar karşısında erkek hükümlülerin birleşip direnmeleri ya da, içerde dönen dolapları yakınları vasıtasıyla dışarıya bildirmeleri kovuşturma vs. açtırmaları gibi imkanlara az da olsa sahip olmaları söz konusudur. Önemli bir kovuşturma, çok kısa bir süre için kumarın, esrarın "hap"ın durması demektir.

Oysa kadın hükümlü ve tutuklularla ilgili böyle endişelerin taşınması söz konusu değildir. Onların arasında "hatırlı ve nüfuz sahibi", çok seyrek düşen genelev patronlarından başka pek kimse yoktur. Bu yüzden cezaevlerinin en kötü ve en kalabalık koğuşları kadın hükümlülerin ve tutukluların kaldığı koğuşlardır. Bazı cezaevlerinde sinema, hamam, çamaşırhane vb. olanaklar olsa bile kadınlar bunların hiçbirisinden yararlanamazlar. Herhangi bir kadın hükümlü veya tutuklu hastalanacak olsa cezaevi müdürü ya da savcının özel izni olmadan doktora, hastaneye götürülmesi imkansızdır. Çoğu zaman, Ankara, Istanbul gibi birkaç büyük şehrin dışında, bu özel izin bile hiçbir işe yaramaz. Hastalığı ne olursa olsun herhangi bir kadın cezalının hastaneye yatırıldığı ve tedavi edildiği görülmüş olaylardan değildir. Hastahaneye doğum nedeniyle götürülmesi zorunlu olmuş bir kadın hükümlü, en çok yarım saatin içinde, kanaması bile durdurulmadan bir avuç sargı bezine sarılmış bebesi kucağına verilerek geriye gönderilir.

Koğuşlarda yaşama şartları çok kötüdür

Ağzına kadar dolu, çoğu kez bir kaç kişinin aynı yatağı paylaşmak zorunda bırakıldığı, haşarat ve pislik yuvası, her türlü hastalığın kol gezdiği koğuşlarda en tehlikeli hastalar ve hastalıklarla sağlıklı insanlar birarada yaşamak, aynı yerde hem yemek yapmak, hem yıkanmak, uyumak ve hem de diğer doğal ihtiyaçlarını karşılamak zorundadırlar. Sağlık şartlarının bu kadar kötü olmasının yanında bir kaç zengin ve hatır sahibi hükümlü-tutuklu dışında hiç kimse doğru-dürüst beslenemez. Çocuklu hamile kadınlar için bu şartlar daha da ağır ve dayanılmazdır. Ana olan ve İslam prensiplerine göre "cennetin ayakları dibinde" olduğu söylenen bu kadınlar ne kendileri için ne de genellikle raşitik ve hastalıklı olan çocukları için değil gerekli gıdayı, gerekli ekmeği bile çoğu zaman temin edemezler. Karavana diye bilinen, cezaevinin günde 550 krş karşılığı hükümlülere verdiği içinde kurtların, böceklerin, deri parçalarının ve bir kaç çürümüş çiğ sebze parçasının yüzdüğü yemeğin, hiç kimsenin yiyemiyeceği kadar berbat olmasının yanında, kendi olanaklarıyla (birçok cezaevinde kantin de bulunmasına rağmen) et, sebze, yumurta vb. yiyicekleri aldırmaları da ya imkansızdır ya da ancak birkaç misli fiatına mümkün olabilmektedir. Cezaevlerinin çoğunda, aldırtılması mümkün olan bu çiğ yiyecekler de (özellikle sebzeler) parçalanmış, küçük küçük ufalanmış ve ezilmiş olarak verilir. Diğer taraftan, fuhuş da dahil olmak üzere her türlü kötülüğe açık kapı varken ve bu tip rezaletler sürüp giderken, bu ezilmiş ufalanmış sebzelerle kadın hükümlü ve tutuklular daha bir aşağılanır.

Devam edecek

Konya Ereğlisi'nde işçiler ve tüm halk

Faşist baskı ve saldırılara karşı tek bir yumruk olarak yürüdüler

Hakim sınıflar yıllardan beri, halkı birbirine düşürerek, gerçek düşmanlarını görmesini engellemeye çalışmışlardır. Bunun Konya Ereğlisi bölgesindeki bir şekli de dağlılık ve bettiklilik (ovalılık) şeklinde görülmekte ve yıllardır hakim sınıflar bu ayrımı körükleyerek halkı birbirine kırdırtmaya çalışmaktadır.

Yıllardır süregelen ve hakim sınıflar tarafından körüklenen bu oyun Sümerbank'ta çalışan işçilerin birliğini bozmak, onların üretimde kollektif çalışmadan kaynaklanan ve yükselen birliğini engellemek için bölgedeki faşistler tarafından körüklenmektedir.

Sümerbank'ta mescit yeri ayrılarak, işçilere zorla namaz kıldırmak istenmektedir. Sümerbank'ın sineması MSP'li gerici müdür tarafından kapatılıp, MSP ve MHP'nin propaganda aracı olarak kullanılan salon haline getirilmiştir.

MSP - MHP ittifakıyla fabrikaya alınan halk düşmanı beslemeler Sümerbankı MSP'nin ve MHP'nin kalesi durumuna getirmeye çalışmışlar, fakat bunda muvaffak olamamışlardır. Devrimcilerin Sümerbank'ta yaptıkları çalışmalarla CHP taraftarı işçiler de harekete geçmiştir. Süren faşist uygulamalara karşı Sümerbank işçileri bir ölçüde birleşerek faşist Teksif yönetimini düşürmüşlerdir. Yerine AP-CHP iktifakıyla yönetim işbaşına geçmiştir. AP, MSP ile olan çelişkisinden CHP ile ittifaka gitmiştir. İttifak nedeni seçim yatırımıdır. Proletaryanın desteğini kazanırsa bölgemizde Belediye Başkanlığına, milletvekilliğine gelmeyi başaracaklarını ummaktadırlar. Şimdiki yönetim, Sümerbank içinde bulunan devrimcilerin aktif desteğiyle ayakta durmaktadır.

Devrimciler bu arada güçlerini toparlamaya çalışırken, aynı zamanda, yeni yönetimde Teksif başkanı olan Orhan Sarıcaoğlu'nun gerici yüzünü, ve CHP reformistlerinin çıkmazını da teşhir etmektedirler. Bu şekilde Sümerbank devrimcileri AP'nin gerçek gerici yüzünü, CHP'nin uzlaşıcı siyasetini ellerinden geldiğince teşhir ederek, işçilerin sendika yönetimine gelmesi gerektiğini vurgulamışlardır. Proletaryanın doğru, bağımsız siyaseti doğrultusunda güç toplamaya çalışmışlar ve eski faşist Teksif başkanına (Kadir Erkul) karşı mücadeleyi ve faşist Müdür Balcıoğlu'na karşı mücadeleyi faşist MC'ye karşı verilen mücadeleyle birleştirmeye çalışmışlardır.

İşçilere baskı yapan, kadın işçilere sarkıntılık eden faşist beslemeleri devrimci işçiler hastanelik etti

Faşist müdür ve çevresindekiler Sümerbank'ı MSP nin kalesi haline getirmek için Sivas'tan 20 beslemd faşist militan getirmişlerdir. Bu faşist beslemeler fabrika içerisinde sürekli olarak işçilere küfür etmişler, kadın işçilere sarkıntılık yapmışlardır. Bunun üzerine devrimci işçiler, 13 Kasım günü faşist köpeklere kitle terörü uygulayarak hepsini hastanelik edinceye kadar dövmüşlerdir. Sümerbank işçilerinin kararlılığı ertesi gün Teksif yönetimini harekete geçirmiş ve Teksif önderliğinde, Sağlık-İş, Genel-İş, Citos-İş, Halkevi, Töb-Der, Tüted faşist baskı ve saldırıları kınayan ortak bir bildiri yayınlamışlar ve halka dağıtmışlardır.

Devrimci terör ve Teksif ve Demokratik kitle örgütlerinin tavır almaları karşısında, 1 gün sonra faşist beslemeler Sümerbank ve Ereğli'yi terketmek zorunda kalmışlardır.

Devrimcilerin aktif tavırları sonucu, bildirilerden sonra Teksif "Faşist baskıları protesto" miting

De.sa.7.sü.6'da

Devrimci öğretmeni, faşistler Abidinpaşa'da katletmişlerdi

Ali Gümüş'ün cenazesini kaçıran polis köyde yapılan töreni engelleyemedi

Ankara'da 5 Kasım Perşembe akşamı Abidinpaşa'da faşistlerin kahpece katlettiği yurtsever öğretmen Ali Gümüş'ün cenazesi, polis tarafından, devrimcilerin yapacağı cenaze törenini engellemek için Ankara'dan kaçırılmıştı. Polis Ali Gümüş'ün cenazesini daha sonra Kayseri'den de kaçırarak Sarız'ın Tavla köyüne götürmüştür. Polisin cenazeyi gömmek üzere yine kaçırdığını son anda farkeden devrimciler 50 kişilik bir gurup halinde köye gitmişler ve cenaze törenine katılmışlardır. Devrimciler cenazeyi mezarlığa doğru götüren köylülerle birlikte yürürken "Devrimciler ölmez, Ali'ler Ölmez" sloganını atarak halkla kaynaştılar. Devrimci ağıtlar ve marşlar söylendi. Mezar başında halk tören için cenazeyi devrimcilere bırakıp, onların etrafına dizildiler. Devrimciler dünya, Türkiye devrim şehitleri ve Ali Gümüş için saygı duruşunda bulunduktan sonra, faşizmi ve faşizme karşı mücadeleyi anlatan kısa bir konuşma yaptılar. İlkokul öğrencilerinden en yaşlı köylüsüne kadar bütün köy halkının devrimcilerle kaynaştığı tören, Gümüş'ün toprağa verilmesinden sonra devrim andı içilerek sona erdi.

TRT İŞÇİLERİ:

"Sarı Haber-Iş Sendikası'nın TRT işyerlerinde hiç bir üyesi yoktur, olmayacaktır da"

TRT İŞÇİLERİ 12.11.1976 GÜNÜ SAAT 18'DE YAPTIKLARI TOPLANTIDA AŞAĞIDAKİ BİLDİRİYİ BASINA AÇIKLAMAYA OYBİRLİĞİ İLE KARAR VERMİŞLERDİR.

Anayasayı hiçe sayan siyasal iktidar MC, bugün, kitle haberleşme işkolunda örgütlü ve yasal yetkili DİSK'e bağlı Yeni Haber-İş Sendikasının PTT ve TRT işyerlerinde işkolu toplu sözleşme yetkisini, kendi yandaşı ve emeğin sömürücüsü, satıcısı olan TÜRK-İŞ'e bağlı bir sarı sendikaya vermiştir. Aslında burjuvazinin ve sermaye sınıfının sözcüsü MC iktidarının buyruğuyla Çalışma Bakanlığı, günümüzde devrimci sendikal örgütlenmeye karşı faşist bir baskı yöntemi uygulamaktadır. Emekten yana olması elbette düşünülemiyecek bir faşist iktidar, salt sendikamızın tüm yasal gerekçeleri kanıtlayan belgelerini de bir yana atıp, işbirliği yaptığı, daha doğurusu satın aldığı bir sarı sendikanın yasa dışı uygulamalarına da açıkça ortak olmuştur.

Görünüm odur ki, 5000 üyeli bir devrimci sendikanın karşısında, Cumhuriyetin vaz geçilmez öğesi demokrasi adına hükümet ettiğini iddia eden bir siyasal iktidar ve bu iktidarın organı bir Çalışma Bakanlığı, ve bu Bakanlığa bağımlı Bölge Çalışma Müdürlüğü, devletin haberleşme kurulu PTT ve devletin kitle iletişim aracı TRT, kısaca devletin; organ, kurum ve bunların yasa dışı uygulaması, tam bir işbirliği içerisinde yerini almış, işçi sınıfının devrimci gücünü bölme, parçalama ve yönetme çabasına girişmiştir.

Devrimci sendikal gücümüzün yanında ise yalnızca yasalar vardır. Biz, devletin kitle iletişim aracının emekçileri olarak, anayasa, yasalar ve TRT yasasına aykırı, ilgalci bir yönetimin tüm yasa dışı uygulamalarına karşı bir yandan halkımızın çıkarı ve özlemleri doğrultusunda mücadele verirken, öte yandan tek güvencemiz olan sendikal örgütümüze karşı girişilen faşist yöntemlere de, bilinçli ve azimli savaş vermek zorundayız.

Hiçbir şekilde sermayenin çıkarlarına hizmet eden bir yönetimin oyununa gelmeyecek ve ödünsüz, mücadelemizi sürdürmeye devam edeceğiz. Saptayacağımız yasal eylem tarzımız, devrimci gücümüz, elbette işverenin ve yandaşlarının hızını kesecek ve sonuç, işçi sınıfımızın daha önce de verdiği başarılı mücadelelerine örnek bir zafer isveren içinse bir yenilgi olacaktır.

Sarı Haber-İş Sendikasının TRT işyerlerinde hiçbir üyesi yoktur ve olmayacaktır da. TRT işçilerini Sarı Türk-İş'e bağlı faşist Haber-İş Sendikası temsil edemez.

TRT işçilerinin temsilcisi Devrimci ilkeleri tavizsiz savunan DİSK'e bağlı Yeni Haber-İş Sendikasıdır. Bu inançla sınıfımızın bilincinde ve akılcı yöntemlerle saptayacağımız eylem tarzında birleşiyor ve devrimci sendikamız Yeni Haber-İş'in safında yer aldığımızı bir kere daha tüm kamuoyuna açıklıyoruz.

Faşist MC'nin işkolu düzeyinde toplu sözleşme yapma hakkımızı gasp etmesine, fabrika ve işyerimizde faşistlerin örgütlenme çabalarına karşı kendi gücümüze dayanarak mücadele edelim.

Faşizmin halk düşmanı yüzünü açığa çıkartalım.

Faşist olmayan herkesin birliğini sağlayalım.

Fabrika ve işyerimizdeki faşistleri tecrit edelim. Onların Haber-İş'i örgütleme çabalarını engelleyelim.

Toplu kitle gösterileri düzenleyelim.

Daha önce alınan İZMİR, ADANA, ESKİŞEHİR, KONYA, MALATYA, SAMSUN'DAN ANKARA'YA yürüme kararını gerçekleştirme doğrultusunda çalışalım.

Afşin Çoğulhan işçileri:

"Tüm baskılara rağmen mücadelemiz devam ediyor, edecek de..."

Çoğulhan Elbistan'a bağlı Afşin'in kömür yataklarının bulunduğu bir köydür. Linyit yatakları orta doğunun en zengin kaynaklarındandır. Kömür, elektrik enerjisi için kullanılacaktır. İşletme faaliyete (1978) geçtiğinde 15 bine yakın linyit kömürü işçisi çalışacak. Aynı yerde tesisin kurumu için 1000'i aşkın inşaat işçisi çalışmaktadır. Bu inşaat işçileri kendilerine ne Amerikan uşağı Sarı Sendikacılardan ne Sovyet sosyal-emperyalizminin uşağı revizyonist sendika ağalarından hayır gelmiyeceğini anlayarak kendi göbeklerini kendileri kesmeye karar vermişler ve ilk girişim olarak Çoğulhan İşçi Kültür ve Dayanışma Derneği'ni kurmuşlardır. Biz HALKIN KURTULUŞU olarak bu işçilerle bir konuşma yaptık.

H.K.- Derneği açtığınızda ne gibi baskı ve zorluklarla karşılaştınız?

İşçiler- Bu dernek açıldığında faşist patron ve ağalar (Halil Arslan, Halit Yıldız vb.) işçilerin derneğe gelmesini engellemek için, işçilere gece izni vermiyerek şantiyede yatmaya zorladılar. İzin verdiklerini ise zorla Ülkü Ocaklarına götürmeye çalıştılar. Derneğe gelen işçileri işten attırma, silahlı tehdit, jandarma dayağı gibi yollara baş vurdular. Buna rağmen mücadelemiz devam ediyor, edecek de...

H.K.- Bu baskıları yıkacağınıza inanıyor musunuz?

İşçiler- Yalnız bu baskıları değil, bu sömürü ve talan düzenini de yıkıp, yerine, işçilerin köylülerin demokratik düzenini kuracağımıza inancımız tamdır.

H.K.- Gazete aracılığıyla duyurmak istediğiniz herhangi bir isteğiniz var mı?

İşçiler- Tüm işçi ve köylülerin sesine kulak verdiği gibi, biz Çoğulhan işçilerinin de sesine ve mücadelesine kulak vermesini istiyoruz.

KAHROLSUN FAŞİZM!
KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI!
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!

"Gaz lambası kullanıyoruz. Yollarımız çamur, asfalt yolumuz yok"

HALKIN KURTULUŞU adına bir grup devrimci SEYRANTEPE sakinleri ile konuştu:

Seyratnepe'ye Oto Sanayisinden gidilmektedir. Kışın çizme giymeden gidilemez, en az bir karış çamur vardır yerlerde. Büyükdere caddesinden bir kilometre içeri girildiğinde "Seyrantepe" semti görünür. Burası emekçi yığınlarının yoğun olduğu bir gecekondu mahallesidir. Ne yolu, ne suyu, ne elektiriği ne posta teşkilatı vardır.

Karşıdan, omuzlarında ağaçtan yapılmış uzun bir sopaya her iki taraften takılmış bidonlarla su getirmeye giden kadınlar geliyordu. bu kadınlardan birinin evine gittik, akşam üzeriydi. Küçük kızları ağlıyor, üç kardeş de gaz lambasının önünde ders çalışıyorlardı.

H.K.- Kocanız nerede bacı? Ne zaman gelir?

- Daha işten gelmedi. Mecidiyeköy'de bir fabrikada çalışıyor. Akşam 8'de ancak gelir. Geçenlerde fabrikadan taksitle maksitle bir televizyon almış. Ama elektrik yok. Televizyonu sardık sarmaladık, bir köşeye kaldırdık.

H.K.- Peki suyunuz?

- Onu hiç sorma. İşte gördün, şu bidonları alıp gidiyoruz. Belediye arabayla su getiriyor, sıraya giriyoruz, oradan alıp getiriyoruz.

H.K.- Peki su temiz mi? Eşit olarak dağıtılıyor mu?

De.sa.7.sü.3'de

Toprak uğruna yıllardır mücadele veren Pazarcık'ın Osmandede köylüleri:

"Zalim ağalardan haklarımızı alacağız"

Biz, ağanın emirleri altında yaşamak istemiyen topraksız Osmandede köylüleriyiz. Pazarcık ovasında, 1965 yıllarında, ilk toprak mücadelesini başlatan köylüleriz.

1965 yıllarında Osmandede köyünde toprak ağası Ali Kanmış, Eminoğlu Mahmut'un desteğiyle köyün kuzeyindeki köy merasını sürüp ekmeye başladı. Ağa Ali Kanmış'ın paralı kaatillerinden olan Kıller Hüseyin hayvanlarımızın otlakiyesini "ağadan icar eyledim" diyerek sürüp ekmeye başladı. Kendisi ve beraberindeki 15 adamıyla aramızda çıkan silahlı çatışmada kendi adamlarını vurup, üzerimize attılar. Biz evlerinde yakacak gazı, yiyecek ekmeği, pişirecek bulguru olmayan köylülere karakollarda cereyan verildi. "Sizler vurdunuz" diyerek balta sapıyla günlerce işkence yapıldı. 7'mizi hapsettiler. Köyde kalan karılarımıza, çocuklarımıza olmadık zulüm yapıldı. Daha sonra "ağaya karşı koymazsanız sizi bırakacağız" denilerek serbest bırakıldık. Cezaevinden çıktıktan sonra ağaya "sana burayı sürdürmeyiz. Eğer köy merasını süreceksen koyunlarını, sığırlarını satacaksın" dedik. Ve 200 koyununu, 30-40 kadar manda ve sığırını sattırdık. Ağa ile köyün öbür ağaları birleştiler. Bizlere iş vermediler. Bizler Adana, Tarsus, Mersin'e grup grup çalışmaya giderken ağalar gülüyorlardı.

makama bildırmek istedik. "Köyümüzde ağalar köy merasını ve hazine arazisini sürüp ekmekteler. Eğer, bizde aynı köyün fakir halkı isek, bu araziler biz fakir kişilere verilsin. Yok, köy malı olarak kalması gerekiyorsa, köye kalsın" diye 20 liraya yazdırdığımız dilekçiyi imzalamadı. Çünkü kaymakam, köy muhtarın samimi arkadaşıdır. Bizi, "bu meseleler kalktı. Toprak iskana verildi" diye Maraş'a gönderdi.

Köyüme, arkadaşlarımın yanına gidebilmek için 10 Km. yürüdüm. Çünkü param kalmamıştı. Bu beni daha da güçlendirdi

Yol paramız olmadığı için, Maraş'a yalnız benim gitmemi kararlaştırdık. Toprak İskan'a vardığımda kapılar kapanıyordu. "Eylem mi yapacaksınız Pazarcık'ın komünistleri" diyen memurlar "Köyünüz, 1967 yılında programa alındı. Köyüne git. O zaman seni buluruz" cevabını verdiler. Köyüme, arkadaşlarımın yanına gidebilmek için 10 km yayan yürüdüm. Çünkü param kalmamıştı. Bu durum beni daha da güçlendirdi. Durumu arkadaşlarıma anlattım. "Davamızda haklı olduğumuzu" söyledim. Devrimci arkadaşlarım "ZALİM AĞALARDAN HAKLARIMIZI ALACAĞIZ. YAŞASIN DEVRİM. KAHROLSUN AĞALAR" diye sloganlar atmaya başladılar. Devrimci sloganlar köyü inletiyordu. Bunu duyan faşist ağalar arabalarla kaçıyorlardı.

Öbürsü güne kadar uyumadık. Kendi öz malımız olan toprakların başına varıp ekmeye başladık. Kadın, kız, genç, ihtiyar köyde bulunan bütün devrimciler yağmur altında çalıştık. Ağalardan gelecek zulme karşı tedbirler almıştık.

Biz de "çalışıp geleceğiz. Ama sizinle mücadelemiz devam edecek" diye sözleştik. Muhtar seçiminde bizim adayımız kazandı. Muhtarımız Ali Kızarmış, bizlerle günün her saatinde toplantı yapıyor, fikirlerimizi alıyordu. Mücadelemizin devamı için yeminler veriyorduk. 2 sene sonra Ali Kanmış'ın gasbettiği hazine arazisini, mücadelemiz sonunda hazineden icar aldık. 18 arkadaşımıza onar dönüm dağıttık.

Hakkımızı aramak üzere Pazarcık'a gidebilmemiz için kişi başına 10 lira para salması attık. Bu parayı toplamamız iki gün sürdü

Ağalarla mücadelemiz bugüne kadar devam etti. Daha bilinçliyiz, daha güçlüyüz. Hiçbir kuvvetin haklarımıza karşı koyamayacağını anladık.

Şimdiki muhtarımız, yağmur nereye yağarsa tarlasını oraya kaldıran CHP'li Salman Uzunömür köyün merasından kendi akrabalarına ev yeri veriyor. Aynen MC'nin başbakanı gibi akrabalarını güçlendiriyor. Biz, devrimci arkadaşlar birleşerek toplantılar yaptık. Pazarcık'a gidebilmek için kişi başına 10 lira para salması attık. Bu parayı toplamamız iki gün sürdü. Ben ve iki arkadaşım Pazarcık'a varıp, durumu kay-

Halkın direnişi devam ederken, ağaların şikayet telefonları yurdun her yanına çalışıyordu

Halkın direnişi devam ederken, zalim ağaların komando baskısı artıyordu. Ağaların şikayet telefonları yurdun her yanına çalışıyordu. Ben ve beş arkadaşım jandarma tarafından Pazarcık'a götürüldük. Bütün Pazarcık ağalarının toplandığı Emiroğlu Mustafa'nın fabrikasından savcıya gelen telefonda bizim tutuklanmamız isteniyordu. Savcı bizim tevkifimizi kesti. Sorgu hakimliğinde hakime "Biz kimsenin topraklarını işgal etmedik. Eğer işgal eden biri varsa o da faşist ağalardır. Bir vatandaş kendi özmalı olan toprakları eker. Hasta çocuğunun doktor, ilaç, ekmek, giyecek parası için mücadele verir. Zalim ağa 'bu topraklar benim diyor" dediğim zaman bizleri kovdu. Jandarma nezaretin-

"GÖL SAHASINI KÖY HALKINA KARDEŞÇE DAĞITACAĞIZ"

Söke ovasındaki Azap köylüleri, Azap Gölünü, büyük toprak sahiplerinin gaspetmesine fırsat vermiyorlar

Söke ovası çevre köylerinin toprak ve özgürlük mücadelesinin şanlı bir geçmişi vardır. Büyük toprak sahipleri arasındaki toprak mücadelesi, silahlı toprak işgallerine kadar yükselmiştir. Azap köylüleri ile büyük toprak sahibi Ömer Kocaömer ve Durmuş Ali Aşkın arasındaki göl davası yıllardır (1954) sürmektedir. Azap gölü, bazı doğal nedenlerden ve son yıllarda yağmurun az düşmesinden dolayı sürekli yatağından çekilmektedir. Göl sahası tahminen 3.500-4.000 dönümdür. Ömer Kocaömer, gölün tapu sınırları içinde kaldığını ve bataklık olduğunu ileri sürerek, o zamanın köy ileri gelenlerinin ses çıkarmaması ile gölü tapulatmıştır. Yalancı şahitler ve avukatları tarafından gölün etrafına daha önce susam ve mısır ektiklerini iddia etmektedirler. Bir kez gölün suyunu akıtarak boşaltma girişiminde bulunmuş, fakat köylülerin mü-

cadelesi ile bu amacına ulaşamamıştır. Topraksız ve yoksul köylüler gölün suyunu akıtarak aralarında paylaşmak istiyorlar. Bu paylaşmadan herbirine 15 dönümden fazla verimli toprak düşecektir. Köylüler mahkemede göl ve akarsuların şahıs malı olamıycağını savunuyorlar. İddialarını, yani gölün yıllardır göl olduğunu mühendislerin raporları ve Genel Kurmay Başkanlığının haritaları doğrulamaktadır. Azap köyündeki köylülerin çoğunluğunun; ya hiç toprağı yokken veya olanı ihtiyaca yetmezken, Ömer Kocaömer'in Söke ovasında binlerce dönüm toprağı ve Kuşadası'nda turistik tesisleri (Ömer Kamping) vardır. D. Ali Aşkın'da keza öyle...

Azap gölünün derinliği 4-5 metreyi bulmakta, içinde 5-10 kilo gelen balıklar yaşamaktadır, göl ürünleri (balık), köy sandığı tarafından 65.000 TL karşılığında, 3'er yıllığına satılmaktadır.

Azaplı köylülerinin geçim kaynağı: Pamuk, zeytincilik ve hayvancılıktır. Köylülerin çoğu yazın pamuk, kışın zeytin işinde gündelikçilik yapar

H.K.- Köyünüzü tanıtırmısınız?

- Söke'ye 40 km. uzaktadır. Yolu ve elektriğimiz var, suyumuz yok. 162 hane 626 nüfusludur. Geçim kaynağı: pamukçuluk, zeytincilik, hayvancılık ve ırgatçılıktır.

H.K.- Köylünüz neden Azap ismini vermişler?

- Köyümüzün tarihi eskidir. Göçebe yörükleri tarafından kurulmuştur. Dedelerimizin bize anlattığına göre; eskiden köye bir kıran (salgın hastalık) gelmiş, birçok çadır başka yerlere göç etmiştir. Köyde üç çadır kalmıştır. Bir zaman sonra köye geriye gelenler köyde kalanlara "azaplılar" demişler. Bundan dolayı Azap ismini almış, bugün ise Yeşilköy'dür.

H.K.- Muhtarınız size göl davasında ve diğer meselelerde yardımcı oluyor mu?

- Hayır. Bir ilgisi yok. Bu kadarla da kalmıyor. Bizim önümüze çıkıyor.

H.K.- Neden acaba?

- Zenginlere hizmet ettiğinden.

H.K.- Sizin geçim kaynağınız nedir?

- Benim toprağım yok, onun için yazın pamuk işlerinde, kışın zeytin toplamada gündelikçi olarak çalışırım. Geçim kaynağım bu.

"Ömer Kocaömer, çeşitli sahtekarlıkla, yalancı şahitlerle gölü üstüne tapulamış.. Fakat bugüne kadar köylüler göle el koydurmamışlardır"

H.K.- Göl ile ilgili dava ne zaman başladı?

- 1954 yılında.

H.K.- 22 yıldır süren bu davada sizin göl konusundaki iddianız nedir?

- Köyümüzün sınırları içinde kalan Azap gölünün geçmişi çok eskidir. Köyümüzden çevre köylerden yaşlılardan öğrendiğimize göre; dedelerimiz kendilerini bildi bileli burası göldür ve hiç kurumamıştır. Bilirkişilerin raporları da bizim iddiamızı doğrulamaktadır. Ömer Kocaömer ve D. Ali Aşkın ise gölün kuruduğunu ve daha önce göl yerini ektiklerini iddia ederek tapu yürütmüşlerdir. Biz; onların gölün bataklık olduğu iddiasına karşılık gölün kurumadığını savunuyoruz.

H.K.- Göl davası ile ilgili gelişmeleri anlatırmısın?

- 1954 yılında Söke ovasının zenginlerinden Ömer Kocaömer çeşitli sahtekarlıkla, yalancı şahitlerle gölü üstüne tapulamış. Köyün o zamanki ileri gelenleri duruma seyirci kalmışlar. Fakat bu güne kadar köylüler göle el koydurmamışlardır. Daha sonra Ömer Kocaömer gölün suyunu akıtarak göl sahasına sahip olmak için başka yerlerden, Maraş'tan işçi getirtmiştir. Köylüler buna müdahale etmişler ve gölün davalı olduğunu anlatmışlar işçilere. Bazı olaylardan sonra Ömer Kocaömer gölde çalıştıracak işçi bulamadı.

İçimizden biri "Ömer Kocaömer'i savunduğu" söyleyince kaymakam bizi makamından kovdu

H.K.- Son durum nedir?

- Biz şimdi avukatsız olarak hakkımızı savunuyoruz. Biz mahkemede göller ve akarsuların hiç bir şahsın tapulu malı olamıyacağını ve gölün ve gölün yıllardır köy sandığı tarafından işletildiğini savunduk. Ömer Kocaömer ve D. Ali Aşkın gölün kuruduğunu ve tapu sınırları içinde kaldığını yalancılıkla iddia ediyorlar.

H.K.- Köylünüzde sizin göl için mücadelenize karşı çıkan oldu mu?

- Evet.

H.K.- Kimlerdir, sebebini aradınız mı?

- Zenginler elbet karşı çıkarlar. Onların dışında muhtar ve bazı göl sahası çevresinde toprağı olanlar. Çünkü göl kuruduğunda bu şahıslar toprak kazanıyorlar.

H.K.- Ne zaman gölün suyunu akıtarak topraklarına sahip olma girişiminde bulundunuz?

- 9 Eylül 1976 tarihinde. Gölün suyu kuraklıktan dolayı azalmaktaydı. Suyu çekilen yerleri ve gölün tamamını hane başına eşit olarak dağıtmak istedik ve bu amaçla göl kenarına ekilen yerleri bozduk. Köylülerimize durumu anlattık. Sabah hep birlikte göle gittik. Muhtar ve bazı bozguncular hareketimiz için "anarşi" diyerek birliğimizi bozmaya çalıştılar. İş kavgaya kadar vardı. Tabii biz işe daha sıkı sarılınca muhtar ve diğer bozguncular şimdi ses çıkaramaz oldular.

H.K.- Ömer Kocaömer ve D.Ali Aşkın hakkında biraz bilgi verir misiniz?

- Ömer Kocaömer Söke'nin zenginlerindendir. Kuşadası'nda turistik tesisleri (Ömer Kamping) vardır. Paşa sülalesindendir. Elindeki tapular Osmanlı tapusudur. Durmuş Ali'de sayılı zenginlerdendir. Gölden 200 dönüm tapusu olduğunu iddia ediyor. Avukatlara para ile beslerler. Yalancı şahitler bulurlar.

H.K.- Göl ile ilgili olarak nerelere baş vurdunuz?

- CHP, AP ve kaymakamlığa gittik. AP'liler işe anarşinin karışacağını söylediler ve hiç ilgilenmediler. CHP'liler ise pek istekli görünmediler. Kaymakama "gölün Azaplıların olduğunu" söylediğimizde ise kaymakam "gölün Ömer Kocaömer'in tapulu arazisi olduğunu" söyledi. İçimizden biri kaymakamın "Ömer Kocaömer'i savunduğunu" söyleyince bizi makamından kovdu.

Toprak istiyoruz. Bunu tüm topraksız ve az topraklı köylüler istiyor

H.K.- Göl sahasını kazandığınızda ne yapmayı düşünüyorsunuz?

- Köy halkına kardeşce dağıtacağız. Herkes kendi tarlasını ekip-biçecek.

H.K.- Mahkeme sizin isteğiniz doğrultusunda karar verecek mi?

- % 70 bize vermesi gerekir. Çünkü biz haklıyız. (Başka bir köylü) ... Gölü biz işletiyoruz. Üç yıllık 65.000 lira karşılığında köy sandığı tarafından kiraya veriyoruz. Göl bizimdir.

H.K.- Topraksız ve az topraklı köylülerin isteğine cevap verecek, toprak dağıtacak bir hükümeti bu düzenin sınırları içinde mümkün görüyor musunuz?

- Bu düzenin sınırları içinde hiç bir hükümet gerçek bir toprak reformu yapamaz.

H.K.- "Herkese iş, köylüye toprak, halka hürriyet" sloganı hakkında ne düşünüyorsunuz?

- Biz benimsiyoruz. Bizim toprağımız yok. Toprak istiyoruz. Bunu tüm az topraklı ve topraksız köylüler istiyor.

H.K.- Kahvede günlük gazete okunuyor mu?

- Her zaman gelmez. Ara sıra Günaydın, Vatan ve bazı diğer gazeteler gelir okuruz.

H.K.- Gazete her gün gelse faydalı olur mu?

- Evet. Hergün bulunsa olaylardan haberimiz olur. Daha iyi bir şekilde bilinçlenmiş oluruz.

H.K.- HALKIN KURTULUŞU Gazetesi aracılığı ile tüm Türkiye halkına duyurmak istediğiniz bir şey var mı?

- Tüm yoksul köylülerin dertlerini herkes duymalı, anlamalıdır. Bizlere de başka yerlerde olan olayları duyurmalıdır. Bunları istiyorum...

Aldığımız para ancak yazın köyde borçlandığımız, ağadan faizle aldığımız parayı öder

"Biz zulme karşı durmadan direneceğiz"

Biz ezilen, hor görülen köylüler, geçimimizi sağlamak için kışın Çukurova'ya gitmekteyiz. Köyümüz 60 hanelik bir köydür. Bunun 40 hanesi fakir zümredir. 20'si ise Amerika'ya kulluk eden Türkeş'in uşaklarıdır.

Fakir olduğumuz için Çukurova'ya gelip, her birimiz bir oda kiralıyoruz. Bir odaya 350-400 lira kira vermekteyiz. Oturduğumuz odaların "oda" denilecek hali yok ama biz oda diyelim. Biz erkekler kapıcılık yapıyoruz, kadınlarımız ise apartmanlarda hizmetçilik yapmaktadırlar. Kadınlarımız, ayda aldığı 800 liraya karşılık bir ay onların çocuklarının pisliğini, o köpeklerin tabaklarını yıkamaktadırlar. Sabahleyin 7'de kalkıp çocukların yemeğini pişirip, onları doyurduktan sonra apartmanlara hizmetçilik yapmaya gitmektedirler. Çocuklar, karınları yarı aç, yarı tok annelerinin arkasından ağlarlar. Çocuklar hasta olurlar. Bu paranın 400 lirasını sahte doktorlara ve ilâç parası olarak veririz. Bizim aldığımız para ise ancak yazın köyden borçlandığımız, ağadan faizle aldığımız parayı öder. Eğer birgün işe gitmezsek bizi işten çıkarırlar.

Biz bu zulme karşı durmadan direneceğiz. Benim büyük oğlum Mersin'de bir fabrikada çalışmaktaydı. Komünist diye işinden çıkardılar. Oğlum "işten attılar" diye fikrini kaybetmiyecektir. Daha iyi mücadele verecek, yoldaşlarıyla beraber kanının son damlasına kadar çalışacaktır.

Mücadelemiz, bütün arkadaşlarımızla beraber, sonuna kadar devam edecektir.

KAHROLSUN FAŞİSTLER!

K.MARAŞ'IN KUYCAK KÖYÜ'NDEN İKİ DEVRİMCİ

Söke ovasında büyük toprak sahiplerinin sömürüsü

Azap Köyü'nün sınıf yapısı

Söke ovasının tarım işçileri ve yoksul köylüleri zalim toprak beylerine karşı yıllardır mücadele etmektedirler. Ancak köylülerin bu mücadeleleri bilinçli bir şekilde yürütülmeyen kendiliğinden mücadelelerdir.

Şimdiye kadar başa geçen bütün hükümetler sık sık köylülerin durumlarının iyileştirileceğinden, ucuz araç ve gübre temin edileceğinden bahsederler. Fakat hiç bir hükümet onların çıkarlarını korumamıştır. Çünkü onlar, toprak beylerinin, işbirlikçi tekelci kapitalistlerin hükümetleridir.

Ziraat Bankası köylülere tapu karşılığı kredi verir. Tarım işçileri ve yoksul köylülerin hiç toprakları olmadığından veya çok az toprağa sahip olduklarından bu kredilerden yararlanamazlar. Yine orta köylülerin fazla toprakları olmadığından aldıkları kredi ihtiyaçlarını karşılamaz. Kredilerin büyük bölümünü bir avuç toprak beyi kullanır.

Özellikle orta köylüler tarım araçları ve gübre yoluyla da sömürülürler. Emperyalistlerin ve işbirlikçi tekelci burjuvazinin ürettiği traktörler pahalıdır. Toprak beyleri traktör karaborsacılığı yaparak milyonlar kazanmaktadırlar.

Ekonomik gücü elinde bulunduran sömürücü toprak beyleri siyasi gücü de ellerinde bulundururlar. Toprak beylerinin bir telefonu ile köylere jandarma yığılmaktadır. Azap gölünü kurutarak kendi aralarında paylaşmak isteyen Azap köylülerinin karşısına jandarma çıkartılmıştır.

Mahkeme köylülerin haklı davasını 22 yıldır sonuçlandırmamaktadır.

AZAP -SÖKE- KÖYÜNÜN SINIF YAPISI.

Söke ovasındaki Azap (Yeşilköy) Köyü 162 hanedir. Köyün toplam nüfusu 626 dır. Köyde, ortalama olarak, her 100 kişiden 72 si okuma yazma bilir. Köyün ekili toprak sahası 4.225 dönümden fazladır. Tapusuz zeytinlikler bu rakama dahil değildir. Köyde elde edilen ürünlerin başlıcaları: Pamuk, zeytin ve hayvansal ürünlerdir. Bunun yanısıra topraksız ve az topraklı yoksul köylüler tarım işçisi olarak çalışırlar.

ZENGİN KÖYLÜLER: Zengin köylüler Azap köyü nüfusunun % 10'unu oluştururlar. Toplam nüfusu 61 kişi olan 11 ailedirler. Köyün ekili topraklarından 2650 dönümü bu ailelerin elindedir. Zengin köylülerin sahip oldukları toplam traktör sayısı 12, binek arabası sayısı 8'dir. Ayrıca her biri zeytincilikle uğraşır. İçlerinden iki ailenin zeytinyağı fabrikaları vardır. Zengin köylü aileleri arasında, ortalama okuma-yazma oranı % 85'tir. (Her yüz kişiden 85'i okuma-yazma bilmektedir)

ORTA KÖYLÜLER: Azap köyünde, orta köylüler 41 hanedir. Toplam nüfusları 185'tir. Ellerinde toplam 1.225 dönüm toprak vardır. Her birinin sahip oldukları toprak 10-70 dönüm arasındadır. Köy nüfusunun % 30'unu oluşturan orta köylülerin sahip oldukları toprak, zengin köylülerin ellerindeki toprakların yarısından azdır. Orta köylülerin sahip oldukları toplam traktör sayısı 18'tir. Başka bir deyişle, köydeki toplam traktörün yarısı orta köylülerin elindedir. Bunlar durumlarına göre traktör alır, satarlar. Orta köylü ailelerde ortalama okuma-yazma oranı % 73 tür.

YOKSUL KÖYLÜLER: Yoksul köylülerin ellerinde bir miktar toprakları vardır. Bu topraklar kendileri için yeterli değildir. Bu nedenle hem kendi topraklarında hem de zengin köylülerin ve toprak beylerinin topraklarında çalışırlar. Yoksul köylüler 74 ailedir. Ve toplam toprakları bir zengin köylünün sahip olduğu toprak kadardır. Yoksul köylülerde okuma oranı % 70'tir. Köy nüfusunun % 41'ini oluşturmaktadırlar. Yoksul köylülerin en büyük isteği toprak sahibi olmaktır. Göl davasında da topraksız köylülerle beraber mücadele ediyorlar.

TARIM İŞÇİLERİ: Tarım işçilerinin hiç toprakları yoktur. İş güçlerini satarak geçimlerini sağlarlar. Toplam 35 hane olan tarım işçileri köy nüfusunun %23 ünü oluştururlar. Okuma oranı (%60) en düşük olan kesimdir. Tarım işçilerinin en önemli ekonomik talepleri daha fazla ücret ve daha iyi çalışma şartlarıdır. Tarım işçileri aynı zamanda köylülerin ortak malı olması için mücadele etmektedirler.

Köylülerin toprak sahibi olabilmesi sömürü ve baskıdan kurtulabilmesi bu düzen içinde mümkün değildir. Ancak işçi sınıfının öncülüğünde işçilerin köylülerin diğer ezilen sınıfların birleşerek sömürücü sınıfların iktidarını yıkıp yerine demokratik halk iktidarının kurulması ile köylüler toprak ve özgürlüğe kavuşacaklardır.

BÜTÜN AĞA TOPRAKLARINA EL KONULMALI VE KARŞILIKSIZ OLARAK TOPRAKSIZ VE AZ TOPRAKLI KÖYLÜLERE DAĞITILMALIDIR.
TARIM İŞ KANUNU ÇIKARILMALI, TARIM İŞÇİLERİ SİGORTALANMALIDIR!

İŞÇİ-KÖYLÜ ELELE DEMOKRATİK DEVRİMDE!
YAŞASIN, İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ VE DEMOKRATİK TÜRKİYESİ!

Demokratik Kuruluşlar, İ. Gökhan Edge'nin İşkenceyle Öldürülmesini Protesto Ediyor, Canilerden Hesap Sorulmasını İstiyor.

Proleter devrimci Gökhan Edge'nin polis tarafından yakalanarak göz altına alındığı ve yapılan işkence sonucu öldürüldüğü ilk olarak Diyarbakır'daki TÖB DER ile diğer demokratik kuruluşlar tarafından açıklandı. Ve bu konuda soruşturma açılması, otopsi yapılarak ölüm nedeninin tespit edilmesi istendi. Polis Gökhan'ın THKO mensubu olduğunu ve ifade vermemek için hap içerek intihar ettiğini iddia etti. Ancak Diyarbakır Numune Hastahanesi Nöbetçi Doktoru, Gökhan'ın ölümüne içtiği iddia edilen hapların neden olmadığını bildirmiş, Gökhan'ın vücudunun kan içinde olduğunu söylemiştir.

Yine bu arada Gökhan'ın ölümünden bir gün önce Adana'dan gelen Adana Emniyet Müdürlüğü'ne bağlı bir ekibin Gökhan'ı Adana'ya götürmek istediği, fakat koma halinde görünce: "Bu çocuk ölür, mesuliyeti alamayız" demişlerdir.

TÖB-DER Genel Merkezinden yapılan açıklamada Şu anda cesedi morgda bekletilen İsmail Gökhan Edge için halkın cenaze töreni yapması ve bildiri dağıtması yasaklanmıştır.

Açıklamada ayrıca İsmail Gökhan Edge'nin poliste işkence sonucu öldürüldüğü'nün önceki gün başlayan CHP kurultayına da duyurulduğu öğrenilmiştir.

Adana Makina Mühendisleri Odası Başkanı İsmet A pak ise şunları söylemiştir: "22.11.1976 Pazartesi akşamı saat 21.30 civarında Adana Emniyet Müdürlüğü I. Şube Müdür Muavininin komutasında bir grup sivil polis memur şubemizi basarak yasa dışı arama yapmış, bu arada bazı üyelerimizle oda personelini tartaklayarak, tehdit ve hakaret ederek bir terör havası estirmişlerdir. Baskıncı polisler gerek üyelerimizden, gerek oda personelinden ısrarla İsmail Gökhan Edge hakkında bilgi toplamaya çalışmışlardır. Gece saat 02.30'a kadar devam eden arama, baskı ve tehditler, ertesi gün sabah da sürdürülmüş, daha sonra bazı arkadaşlar savcılığa sevkedilmişlerse de savcılıkça sorgularına dahi gerek görülmeden serbest bırakılmışlardır. İsmail Gökhan Edge hakkında tehditle bilgi almaya çalışan polislere nerede olduğunu bilmediğimizi söylediğimizde ekipteki sivil komiserlerden biri "o bizim elimizde" dedi. İ.Gökhan Edge'nin ellerindeyse, yasaların güvencesi altında bulunduğunu belirttiğimizde, aynı komiser "onun cezasını yasalar değil, biz vereceğiz" dedi. Polisin bu davranış ve sözlerinden de anlaşılacağı gibi, İ. Gökhan Edge'nin ölümü ile polisin ilişkisi vardır demiştir."

Adana Makina Mühendisleri Odası Başkanlığı daha sonra yeniden Adana savcılığına başvurarak Birinci Şube Polis memurlarının İ. Gökhan Edge'nin akıbeti hakkında bilgi sahibi oldukla rını tekrarlamış, ölüm olayını açıklığa kavuşturarak ilgili polis memurları hakkında gerekli işlemlerin yapılmasını istemiştir.

Yine bir açıklama yapan TMMOB Makina Mühendisleri Odası Başkanı İsmet Rıza Cebi: "Bu güne değin otopsi yapılarak İ.Gökhan Edge'nin ölüm nedeni belirlenmemiştir. Zaman kaybedilmeden otopsi yapılarak İ.Gökhan Edge'nin ölümüne yol açan nedenler bulunmalıdır. Yasaların güvencesi altındaki bir kişinin gözaltında olduğu bir sürede uygulanan işkence vb. sonucu öldürülmesi bir suçtur. Adalet organları suçluları bulmak için derhal harekete geçmeli ve ölüm olayı açığa kavuşturulmalıdır.

Bu cinayeti protesto ediyor ve faillerinin cezalandırılmasını talep ediyoruz" demiştir.

Proleter Devrimci

Ba.ta.sa.l'de

ğunu biliyor, sonuna kadar direnmeye, boyun eğmemeye çabalıyor.

İşkencede öldürülen bir tek Gökhan değil. 1971'den bu yana bile birçok yurtsever, devrimci işkencede katledildi. Faşist işkenceciler her cinayetlerinden sonra aynı yalanı söylediler: "İntihar etti." Emekçi halkımız yıllar yılı karakollarda yürütülen işkenceyi çok iyi biliyor. "İntihar etti" sözlerinin ne anlama geldiğini çok iyi biliyor. Kaldı ki, devrimciler intihar etmez. Devrimciler geleceği, bağımsız ve demokratik Türkiye'yi, sosyalizmi temsil ediyorlar. Devrimciler, halka bağlılığın, halkın çıkarlarını savunmanın, emperyalistlere ve işbirlikçilerine karşı mücadele etmenin haklı, sağlam temeli üzerinde yükseliyorlar. Bu nedenle devrimcileri intihara sürükleyecek bir neden yoktur. Tam tersine, devrimciler en ağır işkencelere yiğitçe direnerek sonuna kadar mücadele ederler. Faşizmi, emperyalizmi yerle bir etmek için sonuna kadar yaşamaya çalışırlar.

İntihar çöken sınıfların, sömürücü sınıfların karakteridir. İntihar, eninde sonunda yıkılacak olanların taşıdığı umutsuzluğun kaçınılmaz sonudur. Zalimler, emperyalist, faşist uşakları, halkın mücadelesi geliştikçe bunalıma sürükleniyorlar, intihar ediyorlar. Faşistlerin sonu yıkım ve intihardır. Hitler, faşizme karşı mücadelenin zaferi karşısında intihar etmedi mi? Daha bir çok faşistin sonu intihar olmadı mı?

Faşist işkenceciler yalan söylüyor. Devrimciler, yurtseverler intihar etmez ler, 1971'lerde Hıdır Altınay'ı işkencede öldürdük lerinde de aynı yalanı söylemişlerdi. Vedat Gevrek'i elektrik işkencesi ile katlettiklerinde de aynı "intihar etti" iftirasını ileri sürmüşlerdi. İşkencede öldürdükleri Ali Kayahan'ı ise unutturmaya çalışmışlardı. İbrahim Kaypakkaya'yı hunharca işkencelerden sonra kurşunlayarak katledişlerini aynı kaphe "intihar" yalanıyla örtbas etmeye çabalamışlardı. Cahit Şenyüz'ün katlinden sonra da "alkol komasından öldü" iğrenç yalanını öne sürmüşlerdi.

İşkencecilerin gayreti boşuna. Yalanlarına kimseyi inandıramayacaklar. Her şeyden önce devrimciler intihar etmez. Bu temel gerçeğin yanısıra her olayda, faşist işkencecilerin yalanlarını ortaya çıkaran onlarca delil var. Meselenin bir başka yanı da faşist zorbaların, işkenceci olduklarını itiraflarıdır. "Sorulanlara cevap vermemek için intihar etti" diyenler "sorulanlar"ın hangi şartlarda, vahşice işkencelerle sorulduğunu itiraf etmiş olmuyorlar mı? Faşistler, meselenin bir yanını örtbas etmek isterken, bir başka noktadan halk düşmanı niteliklerini zorbalıklarını ele veriyorlar. bu faşistlerin kaçınamayacakları kaderleridir. Yalan ve iftirayla gerçeği küllemek faşist işkencecilerin başarabileceği bir iş değildir.

Gökhan Edge 23 yaşında genç bir devrimciydi. İzmir'de lise öğrencisi iken devrimci mücadeleye katıldı. 1971 yılında Siyasal Bilgiler Fakültesi'ne girdi. Faşist baskı ve zulmün alabildiğine ağır olduğu o günlerde, faşizme karşı mücadeleyi sürdürdü. 1973 yılında öğrencilerin demokratik örgütlenmesi doğrultusundaki bütün çalışmalara katıldı. Mücadele içinde daha da gelişti. Proleter devrimci saflara katıldı. 1975 yılında SBF'den ayrıldı. Adana'ya gitti. Mantex Ağaç Sanayii Fabrikasında işçi olarak çalışmaya başladı. Adana'da ASİS'i (Ağaç Sanayii İşçileri Sendikası) kurdu. Mantex fabrikasında en zor şartlar altında başlatılan direnişe öncülük etti. Siyasi polis ve patronun adamlarının sürekli baskı ve saldırısına uğradı. Patronların ve polisin yoğun baskısı, parasızlık vb gibi nedenlerle uzun süren direniş sonunda yenildi.

Gökhan, 1976 yılında Adana Yay-Kur'a girdi. Makina Mühendisleri Odasında ücretli olarak çalışmaya başladı.

Gökhan, öldüğü güne kadar Ulusal Demokratik Halk Devrimi için, Sosyalizm ve sınıfsız toplum yolunda Bağımsız, ve Demokratik Türkiye için fedakarca kararlılıkla mücadele etti.

Gökhan, emperyalizme ve sosyal-emperyalizme karşı, faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadelenin bilinçli kararlı bir savaşçısıydı. Gökhan, modern revizyonizme, troçkizme, sağ oportünizme karşı mücadelenin uzlaşmaz proleter devrimci bir neferiydi.

Gökhan, devrimci mücadelenin gerektirdiği her işi büyük bir istekle yapan her türlü zorluğa katlanabilen yiğit bir devrimciydi. O, okula silahla saldıran faşist komandolara karşı dövüşürken; öğrenci derneklerinde kitap satışını düzenlerken; Fabrika'da çalışırken, direnişe öncülük ederken yaptığı her işte sessiz, kararlı, fedakar, çalışkan nitelikleri ile tanındı. Gökhan, mütevazi, her zorluğa, yoksulluğa fedakarca katlanmasını bilen tam bir sıra neferiydi. O kendisi için hiçbir şey istemeden, beklemeden sessiz ama alabildiğine yoğun mücadele etti.

Gökhan'ın gösterişsiz, çalışkan ve fedakar kişiliğinin anısı, bütün devrimcilere örnek olmalıdır.

İ.Gökhan Edge'yi

Ba.ta.sa.l'de

çirilerek katlediliyorlar. Faşist caniler cesaretlerini gittikçe artırıyorlar, açıktan açığa "Gökhan'ın cezasını yasalar değil, biz kendi ellerimizle vereceğiz" diyorlar ve dediklerini yapıyorlar.

Faşist MC iktidarı, bütün cinayetlerini ve işkencelerini "Devlet yıkıcıları, gizli örgüt mensupları" gerekçeleriyle mazur göstermeye kalkışıyor. İşkencelerin ve cinayetlerin üzerine gidilmesini, hesap sorulmasını isteyenleri "Gizli örgüt mensuplarını koruma" umacısı ile korkutmaya çalışıyor.

Faşist MC iktidarının gayretleri boşa çıkarılmalıdır. Faşist MC iktidarına karşı, emperyalizm ve işbirlikçi hakim sınıflar iktidarına karşı her türlü baskıya fedakarca göğüs gererek en ön saflarda döğüşen proleter devrimcilerin, yurtseverlerin işkenceden geçirilmelerini, vurulmalarını, öldürülmelerini şiddetle protesto etmek gerekir. Faşist işkence ve cinayetlere karşı çıkmamak, resmi sivil faşist canilerden hesap sormamak, tutuklanmaları yargılanmaları için mücadele etmemek, terörün daha da yoğunlaşmasına, işkencenin, cinayetin gün lük işler haline gelmesine yol açar, bütün devrimciler, bütün yurtseverler, bütün demokratlar işkence ve cinayetlere, emekçi halk üzerinde uygulanan zulme karşı bıkmadan, usanmadan, yılmadan mücadele etmelidirler. Faşistler, zulmü olağanlaştırmaya, meşrulaştırmaya, kanıksanır hale getirmeye çalışıyorlar. Faşistlerin bu oyununa karşı da uyanık olunmalı, faşistlerin oyunu bozulmalıdır.

Faşist MC iktidarı, sorgusuz-sualsiz, yargılamaya gerek bile duymadan devrimcileri katlediyor "Gizli Örgüt mensubu, THKO mensubu vb." gerekçeler ileri sürerek cinayetlerini haklı göstermeye çalışıyor.

Yurtseverler, demokratlar, faşist MC iktidarı hangi hakka dayanarak yargılamadan "gerekçeli hüküm" verebiliyor. Mahkeme önüne çıkmamış, yargılanıp hakkında karar verilmemiş, yasalara göre mahkum edilmemiş, kişiler hakkında, nasıl suçlu olduğunun kararı verilebiliyor, bu karar infaz ediliyor, gerekçesi ilan ediliyor. Faşist MC iktidarı, MİT, polisler hangi hakka, yasaya dayanarak bu namussuzluğu, alçaklığı yapabiliyor. Hangi hakka dayanarak halk düşmanı hainler, faşist uşakları "cezasını biz kendi ellerimizle vereceğiz" diyebiliyorlar, dediklerini yapabiliyorlar.

"Gizli örgüt mensubu olmak" iddiası hiç bir hak ve yasaya dayanılarak işkence ve öldürme gerekçesi olamaz. "Gizli örgüt üyeliği" ancak yargılamalar sonunda, yasalara göre mahkum olunduğu zamanlarda söz konusu olabilir. Ve müeyyidesi yasalarda bellidir. Faşist MC iktidarının bu tür sözlerin korkutucu silahlar olarak kullanmasına son verilmelidir. Her kese karşı insan haklarının, anayasanın, yasaların gerektirdiği işlemlerin yapılması, her ne nedenle olursa olsun kimseye işkence yapılmaması, herkesin yasaların gerektirdiği süre içinde mahkeme önüne çıkarılması için bütün devrimciler, demokratlar, yurtseverler mücadele etmelidirler. Faşist MC iktidarının, hem davacı, hem yargıç, hem tanık olarak hareket edip, yasaların gerektirdiği bütün işlemleri çiğneyerek yürüttüğü işkencelere, cinayetlere karşı kararlılıkla mücadele edilmelidir.

Tufan Liceli'nin

Ba.ta.sa.l'de

Polisin silahlı saldırısı sonucu öldürülen Tufan Liceli'nin cenazesini almak isteyen devrimci gençler, cenazenin kendilerine verilmemesi ve kaçırılmak istenmesi ihtimali üzerine hastahanenin önünde toplanmışlardır. Bunun üzerine hastahanenin çevresi polis ve jandarma birlikleriyle sarılmıştır. Öğrenciler jandarma [illegible] yaptıkları pazarlık sonucu, cenazenin kendilerine teslim edilmesi karşılığında savcıyı [illegible] serbest bırakmışlardır. Öğrenciler cenazeyi aldıktan sonra, ertesi gün faşist polislerin katlettiği devrimci arkadaşları Tufan Liceli'nin cenazesini, yapılan törenle toprağa vermişlerdir.

CENAZE TÖRENLERİNİ HER YERDE GÜÇLÜ ANTİ-FAŞİST GÖSTERİLER HALİNE GETİRMELİYİZ. CEYHANLI DEVRİMCİLERİN TAVRINI HER ZAMAN ÖRNEK ALMALIYIZ.

Faşist MC iktidarı ve onun eli kanlı cellatları polisler ve halk düşmanı sivil faşist katiller her gün yeni bir devrimciyi, yurtseveri şehit ediyorlar. Faşist polis, öldürülen devrimcilerin cenazelerini kaçırarak törensiz gömerek, devrimcilerin cenaze törenlerinin halkın gözü önünde anti-faşist gösteriler haline gelmesini engellemeye çalışıyor. Bunu hemen her yerde de başarıyor. Bunun temel nedeni devrimcilerin doğru tavır alamamalarından, geç ve yeterli hazırlıklardan [illegible] Oysa bu, devrimciler, şehitlerimizin cenazelerini [illegible] anti-faşist gösterilere dönüştürmek [illegible]

[illegible]

Yardım fonlarını

Ba.ta.sa.l'de

binlerce aile yardım beklerken, "trilyonluk yatırım", "Türkiye'ye yeni bir Türkiye kattık" palavralarının şampiyonu faşist MC ortakları halka "deprem bölgesine her türlü yardımı yapma" çağrıları yapıyorlardı. 12 Mart faşist diktatörlüğünün başbakanı Nihat Erim zamanında tekel maddelerine "deprem bölgesine yardım fonu kurulacak" gerekçesiyle zam yapılmıştı. Van depremi sonrasında bu fonda 600 milyon lira olması gerekirken 160 milyon lira olduğu görüldü. [illegible] "Afet Fonu"nda 180 milyon lira bulunması gerekirken 20 milyon lira olduğu açığa çıktı. Emekçi halkın sırtından çıkarılan milyonları bir avuç işbirlikçi hakim sınıflar iktidarlarının, yine emekçi halktan kanun zoruyla gasbedilen bu paraları da yağmaladığı görülmüştür. Faşist MC'nin yeni bir hırsızlığı daha ortaya çıkmıştır.

Yardım için kullanılmaşı gereken kasaları da tamtakır bırakan MC faşistleri, dar günlerde devrimci duygusuyla elinde avucunda olanı Van'lı kardeşleriyle paylaşmak için yardıma başlayan emekçi halka "daha fazla yardım edin" çağrıları yayınlamaya başlamıştır. Yardım konusunda emekçi halktan ve dış ülkelerden toplanan malzemelere bel bağlayan MC faşistleri, toplanan yardımları ise ihtiyaç sahiplerine dağıtmamaktadırlar. Bu güne kadar, sadece hava yoluyla 200'e yakın uçak dolusu yardım malzemesi Van'a gönderilmiştir. Yalnızca gönderilen battaniye sayısı açıkta kalanların sayısının 2-3 katıdır. Ama hala bir tek battaniye alamamış olan, 10 kişiye 1 battaniye düşen köyler vardır. Emekçi halkın ve yabancı ülkelerin gönderdikleri yardım malzemeleri halka dağıtılacağına askeri birliklerin depolarına doldurulmaktadır. Yardımların yerlerine ulaşıp ulaşmadığını kontrol için deprem bölgesinde bulunan yabancı ülke temsilcileri dahi MC faşistlerinin adamlarının yardım malzemelerini yağmalamalarından şikayet etmektedirler. Binlerce insan karın, yağmurun altında başlarını sokacak bir yer ararken yabancı ülkelerin gönderdikleri soğuk bölgelerde kullanılan çadırlar va kurulmamakta, kurulanları ise MC nin gönderdiği büyük bürokratlar, yöneticiler çalışma büroları olarak kullanmaktadırlar.

Zaten çok az bir bölümü dağıtılan yardım malzemelerinin dağıtımında ise MC ortakları iğrenç politik çıkarları için kendi adamlarını kayırmaktadırlar. AP'li, CGP'li ve MHP'li olanlar, toprak ağaları çadırlara yerleştirilirken Van şerefiye Mahallesi Muhtarı Fevzi Geyik'in de belirttiği gibi "bazı köyler de günde iki kişiye bir ekmek" verilmektedir. 85 hanelik İncealan köyüne sadece 10 çadır verilmiştir. Dağ köylerine ise bu kadarı bile gönderilmemiştir. Halk, yokluk ve çaresizlik içinde "yardım gelir" ümidiyle beklerken, MC faşistleri hırsızlıklarının, çevirdikleri dolapların kokusu çıkmasın diye uğraşmaktadırlar. İlerici gazetelerin muhabirlerinin, haber gönderme imkanlarını kısıtlamaya, emekçi halka yardım için bölgeye giden devrimci, demokrat gönüllülerin çalışmalarını engellemeye çalışmaktadırlar. MC nin Milli Savunma Bakanı Ferit Melen el altından bölgede olup bitenlerle ilgili hiç kimseye bilgi verilmemesini emretmiştir.

MC'nin zorbalığı, halk düşmanı çabaları bu kadarla da kalmamıştır. Çeşitli kuruluşların toplayıp kendi imkanlarıyla, halka ulaştırmaya çalıştıkları yardım malzemelerine de el koymaktadır.

Halk düşmanlarının bugün Van deprem bölgesinde yaptıkları geçmişte Varto'da, Lice'de, başka yerlerde yartıklarının tekrarıdır. Halkın acı ve ihtiyaçları olları ilgilendirmemektedir. onları tek düşündükleri, iğrenç çıkarlarına halel gelmemesi, yaptıkları namussuzlukların, vurdumduymazlıklarının, yağmalarının açığa çıkmamasıdır.

Deprem felaketine

Ba.ta.sa.l'de

Daha önceki depremlerden "yardım" adı altında topladıklarını nasıl yağmaladıklarını, halka dağıtmadıklarını piyasaya sürüp "deprem vurgunculuğu" yaptıklarını iyi bilen halkımız, yardımlarını resmi ellere teslim etmiyor, Van'a giden devrimci gönüllü gruplarıyla iletiyordu.

Felakete uğrayan halkın yardımına yüzlerce devrimci, yurtsever var güçleriyle halka yardım etmektedirler. Devrimcilerin, yurtseverlerin, hırsızlıkların, yağma ve talanlarına karşı çıkacağını, dönen dolapları, vurgunları teşhir edip, halka duyuracaklarını bilen işbirlikçi hakim sınıflar iktidarı MC, bu nedenle devrimcileri, yurtseverleri, jandarma, polis zoruyla çalışma gruplarını bölgeye sokmamaya, girenlerin çalışmalarını engellemeye çalışmaktadır.

Her türlü güçlüğe, baskıya aldırmadan emekçi halkın yardımına koşan devrimciler, deprem bölgesinde yürüttükleri çalışmaları [illegible]

[illegible]

yardımlarına koşmalıdırlar. Enkaz altında kalanların kurtarılması, barınma ve yaşama şartlarının hazırlanması, yaralıların, hastaların tedavisi vb. konularda devrimciler ellerinden gelen yardımı yapmak için var güçleriyle çalışmalıdırlar. [illegible]

[illegible]

anam ölmezdi. Bütün Çaldıran halkı enkaz altından gelen yakınlarının seslerini duyarak onları göz göre göre kaybetti." Bu sözleri Van'ın Çaldıran kazasından Mehmet Zeki söylüyor.

"Depremden bu yana 50 saati aşkın zaman geçtiği halde, henüz Çaldıran'a bağlı birçok köye ulaşılamamış, buralara yardım gönderilemediği gibi, ölü sayısı da saptanamamıştır." Bunları yazan bir burjuva gazetesidir.

"Anında devletimiz deprem sahasına erişmiş ve vatandaşımızın yanında olmuştur..." Bu kuyruklu yalanı söyleyen ise faşist MC'nin başı Demirel'dir.

Faşist MC sözcüleri verdikleri demeçlerde, radyo, televizyon yayınlarında depremin hemen arkasından "gerekli yardımın ulaştırıldığı" yalanını tekrarlıyorlardı. Ama depremden iki gün sonra, değil dağ köylerine, Muradiye'ye Çaldıran'a yüz, ikiyüz km. uzaklıktaki köylere dahi ilk gidenler gazeteciler oluyordu. Depremin üzerinden dört gün geçtiği halde çocuklar, yaşlılar soğuktan donarak ölüyorlar, binlerce insan kar üstünde çadırsız, battaniyesiz geceleri otların içine girerek donmamaya çalışıyorlardı. Burjuva basını, hakim sınıfların radyosu, televizyonu depremden 6 gün sonra yıkıntılar içinden sağ kalmış bir çocuk çıkmasını "mucize" diyerek duyurdu. Aslında bu olay söylenen sahtekarca yalanları bir kere daha ortaya koyuyordu. Toprağın altından hiç olmazsa bir kişi sağ çıktı, ama, kürek bulunamadığı için, yardım gelmediği için yüzlerce yaralı inleye inleye can verdi.

Çoğu köylere değil yardım gitmesi, ne durumda olduklarının dahi sorulmadığının burjuva gazetelerinde dahi yazılmaya başlanınca halk düşmanı MC faşistleri ve onların hizmetindeki görevliler yeni yalanlar sıralayarak kendilerini temize çıkarmaya kalkıştılar. Yardım arabalarının kar yüzünden yollarda kaldığını söyleyerek yüzlerce insanın deprem sonrası ölmesinin, binlercesinin karda kışta ölüme terkedilmesinin asıl sebebi olan vurdumduymazlıklarını gözlerden gizlemeye çalıştılar. Kürt köylerine, devrimcileri, yurtseverleri sardıkları evlere bomba yağdırmak için helikopterleri kullanan faşist MC, deprem sonrası yoksul halka yardım göndermemesini "yardım arabaları kar yüzünden Tahir geçidinde kalıyor" diyerek yeni cinayetlerinin de üstünü örtmeye çalışıyordu.

ONBİNDEN

Ba.ta.sa.l'de

güne kadarki bütün depremlerde olduğu gibi, Van depreminde de yoksul halkın başını soktuğu bu derme çatma binaların hemen hemen tamamı yerle bir olmuş, binlerce yoksul Kürt ailesinin üstüne yıkılmıştır. Bu sömürücü ve zulüm düzeni yıkılmadıkça, işçilerin, köylülerin, emekçilerin ürettiklerinden emeklerinin gerçek karşılığını alabilmeleri; güçlerini, hünerlerini kardeşçe birleştirerek, bilimin, tekniğin gelişmesini bütün emekçilerin çıkarlarına uygun olarak kullanıp sel, deprem vb. doğal afetlerin etkilerini en az hale getirebilmeleri imkanı yoktur.

Ölenlerin bu kadar çok olmasına sebep olanlar; Muradiye'nin üzerinde kurulu olduğu toprağın deprem kuşağında olduğunu, ilçenin başka yere nakledilmesi gerektiğini bildiren bilimsel raporu 26 yıldır hasıraltı eden halk düşmanları ve onların iktidarlarıdır.

Faşist MC ortakları aylardır "trilyonluk yatırımlar" palavralarıyla, göz boyamaya çalışıyorlardı. Deprem sonrasında birçok köye yardım gitmeyişine, köylerden doğru dürüst haber alınamayışına gerekçe olarak "yol olmayışını, olan yolların kardan kapalı oluşunu" gösteriyorlardı. Teşvik tedbirlerii, vergi iadeleri adı altında bir avuç işbirlikçi sömürücüye milyonlar peşkeş çekip, binlerce köyün yolunu yapmaya kuruş harcamayan faşist MC ortakları, "büyük yatırımlar", "ağır sanayi" sahtekarlığını yeniden piyasaya sürmeye başladılar.

Ölü sayısının bu kadar çok olmasına sebep olanlar; yıllardır Kürt ulusu üzerinde milli zulüm uygulayan, en uzak dağ köylerine kadar karakol kurupta doğru dürüst bir hastane kurmayan, var olan bir-iki sağlık ocağını da doktor tayin etmeyip kapısına kilit vuran işbirlikçi hakim sınıflar ve onların iktidarlarıdır. Yüzlerce insan hiçbir yardım gelmediği halde yıkıntıları elleriyle kazarak çıkardığı yaralıların baktıracak doktor, verecek ilaç bulamamıştır.

Bir deprem daha çoğu çocuk olan onbin kişinin hayatına mal olmuştur. Bu kadar çok sayıda ölümün tek sebebi deprem değildir. Aynı şiddette deprem Japonyada 1 kişinin ölümüne yol açarken, Türkiye'de 10 kişi ölmektedir. Yol olmadığı için, zamanında yardım gelmediği için, ilaçsızlıktan, doktorsuzluktan ölenlerin sayısı deprem sırasında ölenlerden fazladır. Onların katili ise, emekçi halkın kanını, iliğini emen işbirlikçi hakim sınıflardır. Onların sömürü, yağma ve zulüm düzenleridir.

öğretmen

Ba.ta.sa.8'de

ler üstüne zincir vurmaya çalışmışlardır. Bugün, bütün çalışanlar gibi öğretmenlere de, grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı yoktur.

Konulan bütün yasaklar, öğretmenlerin etkin ekonomik, demokratik kitle örgütleri kurmalarını engelleyememiştir. "Türkiye Öğretmen Dernekleri Milli Federasyonu ve arkasından kurulan TÖS, mücadele verdikleri dönemlerde işçi sınıfının ve emekçi halkın mücadelesinin saflarında yer almışlardır. 12 Mart faşist diktatörlüğünün, işçi sınıfının ve emekçi halkın mücadelesini ezmek amacıyla ilk elde giriştiği işlerden biri de o dönemin en güçlü demokratik kitle örgütlerinden biri olan TÖS'ü kapatmak, [illegible]

[illegible]

Bunda de, faşist MC, öğretmenlerin mücadele ateşini söndürebilmek çarelerini aramaktadır. Bu amaçla, TÖB-DER'i kapatma girişimlerine kalkışmıştır. Sosyal-faşist yöneticilerin teslimiyeti, pasifist tavırlarına rağmen, öğretmenler ve emekçi halk TÖB-DER'e sahip çıkmasını ve faşist MC'yi geriletmesini bilmişlerdir.

[illegible]

SOSYAL-FAŞİSTLERİN TÖB-DER ÜZERİNDE OYNAMAK İSTEDİKLERİ OYUNLARI BOZALIM! DEVRİMCİLER, YURTSEVERLER, İLERİCİLER! TÖB-DER'İN İŞLEVİNİ İNKAR EDEN GİRİŞİMLERE AKTİF OLARAK KARŞI KOYALIM! TÖB-DER'İN BİRLİĞİNİ SAVUNALIM, BÖLÜCÜ REVİZYONİSTLERİ TEŞHİR EDELİM! KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM!

Zalim ağalardan

Ba.ta.sa.5'de

de bekledikten sonra serbest bırakıldılar. Köye geldiğimizde zalim ağalar bizlere barış ve ortaklık teklifleri yapıyorlardı.

Pazarcık tapulama hakimi İbrahim Eriz rüşvetle karar veriyor. Bizim köye gelen [illegible] kafarında, ben ve 7 arkadaşımın işgalden "men edil diğimiz" yazıyordu. Ağalar hakimi parayla kiralamışlardı. Ankara'ya yazı yaza rak mifettiş istedik. Gelen müfettişin tespitinde bizim köy arazisinin tapusuz olduğu ve hazineye ait bulunduğu tesbit edilmiştir. [illegible]

YAŞASIN OSMANDEDE VE EMİROĞLU KÖYLÜLERİNİN TOPRAK MÜCADELESİ!

PAZARCIK OSMANDEDE KÖYÜ DEVRİMCİLERİ ADINA BİR KÖYLÜ

Vurguncular

Ba.ta.sa.l'de

Van depremini de ellerini oğuşturarak karşılıyorlar. Önceki yıllarda meydana gelen depremlerde, yabancı ülkelerin gönderdikleri yardım malzemeleri işbirlikçi hakim sınıflar iktidarının adamları tarafından yağmalanmıştı. Yardım için gönderilen çadırlar, kışlık paltolar, Danimarka ve Hollanda peynirleri Ankara'nın, İstanbul'un, büyük şehirlerin Amerikan pazarlarında, büyük bakkalların da satıldı. Deprem bölgesindeki halk en temel ihtiyaç maddelerini, ilacı, ekmeği, piyasa fiyatının 4 5 katı fiyatla karaborsadan ancak bulabildi.

Kan emici, halk düşmanı sömürücüler bugün Van depreminde de aynı namus-suzlukları tekrarlıyorlar. Daha şimdiden kamyon kamyon yardım malzemesinin yerinde yeller estiği açıklanıyor. Binlerce insana yetecek çadır ve battaniyeler askeri depolarda yığılı dururken, halk yağmurdan, kardan korunabilmek için 10 liralık naylon parçasını 100 lira verip almak zorunda kalıyor. Resmi plakalı araçlar bile, yardım bulurum ümidiyle Van'a Muradiye'ye gitmek isteyenlerden normalin 5-6 katı fiyat alarak insan taşıyorlar.

Çoğu hayvan yetiştirici yoksul köylü olan halktan ölenlerin hayvanları büyük tüccarlar, kaçakçılar tarafından yağmalanmaktadır. Sağ kalan köylülerin hayvanları ise vurguncular, karaborsacılar tarafından değerinin çok altında fiyatla kapatılmak istenmektedir. Hayvan yetiştiricisi köylüler çaresizdir. Değil hayvanlarını besleyecek ot, yem, ağıl bulmak, kendi başlarını sokabilecekleri bir yerden, karınlarını doyurabilecek aştan, ekmekten mahrumdurlar. Bu sömürü ve talan düzeninde hiç kurtulamadıkları çaresizlik kamburunun ağırlığı bir kat daha artmıştır. Depremden canını kurtaranlar, bugün, vurguncuların, karaborsacıların, aç gözlü sömürücülerin eline düşüp hergün binlerce kez ölmeye mahkum edilmek istenmektedirler.

ARNAVUTLUK

Ba.ta.sa.l'de

29 Kasım 1944'de, bundan tam 32 yıl önce, halkın silahlı mücadelesinden doğan ve ancak ona ait olan Arnavutluk demokratik halk iktidarı doğdu.

AKP, her zaman proleter enternasyonalizminin ateşli bir savunucusu oldu. Stalin'in önderliğindeki Sovyet halkıyla, ve dünyanın diğer halklarıyla omuz omuza faşist, emperyalist işgalcilere karşı savaştı. "FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET" temel sloganını atarken AKP, başta proletarya olmak üzere Arnavutluk halkının kendi gücüne güveniyordu. AKP, faşist işgale karşı bütün güçleri kazanmaya çalıştı, ama hiçbir zaman gericilerden, yerli hakim sınıflardan milli bağımsızlığı sağlamasını beklemedi. Faşizmi yerle bir etmenin; halkın hürriyete kavuşmasının tek yolunun halkın kendi güçleriyle kazanılabileceğini asla unutmadı. Tam bağımsızlığın, halkın hürriyetinin halkın silahlı mücadelesinin dışında hiçbir güç tarafından hibe edilmeyeceğinin bilincindeydi. AKP "HÜRRİYET BAHŞEDİLEMEZ, KAN VE FEDAKARLIKLARLA KAZANILIR" sözünü kendisine vazgeçilmez bir ilke edindi.

M-L bir parti olan AKP'nin yönetimi, proletaryanın önderliği, faşist istilacılara karşı yürütülen Milli Kurtuluş ve Sosyal Kurtuluş mücadelesinin birleştirilmesiyle mücadelenin, sosyalist devrimin; proletarya diktatörlüğünün unsurlarını da içinde barındırmasını sağlıyordu. Bu, kesintisiz olarak sosyalizme geçmenin sınıfsız toplum yönünde ilerlemenin garantisini teşkil ediyordu.

Arnavutluğun tam bağımsızlığına kavuştuğu halk devriminin zafere ulaştığı, 29 Kasım 1944'den bu yana, Arnavutluk halkı AEP'nin önderliğinde muazzam başarılar gösterdi. Kırlarda toprak ağalığını, şehirlerde büyük ve orta kapitalist mülkiyeti tasfiye etti. Köylerde üretici köylüler ve şehirlerdeki küçük üreticiler ikna temeline dayanılarak kooperatiflerde örgütlendi. Kollektif sosyalist mülkiyet ve sosyalist kamu mülkiyeti ülke çapında geliştirildi. Kollektif mülkiyet ilerletildi. Arnavutluk geri bir tarım ülkesi olmaktan kurtarıldı. İleri bir sanayi ve modern bir tarım ülkesi olma yolunda önemli başarılar elde etti. Halkın refah seviyesi sürekli olarak yükseltildi, ücret farklılıkları 1/2'ye indirildi.

Sınıf mücadelesini parti içinde ülke çapında ve uluslararası planda kararlılıkla yürüten AEP, Arnavutluk'ta proletarya diktatörlüğünü pekiştirdi. Komünist mülkiyetin filizleri yeşermeye başladı.

Bu günkü Arnavutluk, sosyalist devrimin ülkedeki gelişimine uygun olarak ele alınan yeni anayasa taslağında belirtildiği gibi "Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti bütün emekçilerin çıkarlarını ifade eden ve savunan bir proletarya diktatörlüğü devletidir."

Kararlı, fedakar Arnavutluk halkı bütün başarılarını AEP'nin M-L önderliği sayesinde elde etti. AEP, modern revizyonizme, troçkizme, oportünizme karşı her zaman kararlılıkla mücadele etti. Arnavutluk halkının büyük önderi Enver Hoca başından beri sarsılmaz bir kararlılıkla Kruşçef-Brejnev modern revizyonizmine karşı yürütülen büyük mücadelede AEP'ye ve dünya proletaryasına yol gösterdi.

AEP emperyalizme ve sosyal-emperaylizme karşı mücadeleyi kararlılıkla sürdürüyor. Emperyalizmi veya sosyal-emperyalizmi küçümseme, ikisinden birini unutturma, birine karşı mücadele ederken diğerine dayanma eğilimlerine kararlılıkla karşı çıkıyor. AEP Marksist-Leninist bir siyaset izleyerek bütün dünya halklarına, küçük bir ülkenin emperyalizme ve sosyal-emperyalizme karşı mücadelesini zaferlerle sürdürebileceğinin eşsiz örneklerini vermektedir. AEP, iç ve dış gericiliğe karşı sarsılmaz bir kararlılıkla mücadele ederek Sosyalist Arnavutluk'un inşasına öncülük ediyor.

CHP 23.

Ba.ta.sa.1'de

gibi kavramlarda programda yer almıyor. Program başından sonuna kadar CHP'nin kurulu düzenin daha akıllı bir koruyucusu olduğunu ispat etmeye çalışıyor. Emekçi halk kitlelerini aldatmaya yönelik bol vaadlerde bulunuluyor. CHP'nin yeni programı, orta burjuvazinin üst kesiminin çıkarları doğrultusunda bir yandan emekçi halk kitlelerine nasıl gerçekleştirileceği belirsiz bol vaadlerde bulunularak desteğinin alınması, diğer yandan işbirlikçi tekelci kapitalistlerin güvenini kazanma anlayışından hareketle hazırlanmış bir programdır.

Başta Ecevit olmak üzere sık sık "özgürlükçü demokrasi" nutukları atan, diğer yandan parti içi mücadelede demokrasiyi katleden CHP yönetimi, kurultayda kabul edilen yeni tüzükle merkezi hakimiyetini daha pekiştirmiştir.

CHP içinde çeşitli sınıf ve tabakaların siyasi temsilcileri yer almaktadır. Bunlar, orta burjuvazi (üst vea alt kesimler) küçük burjuvazi, işbirlikçi tekelci burjuvazi ve bazı büyük toprak sahiplerinin temsilcileridir. Parti yönetimine orta burjuvazinin üst kesiminin temsilcileri hakimdirler. Ve son kurultayda bu hakimiyet daha da pekişmiştir. Kendisi de tekelleşme yönünde ilerleyen bu kesim, işbirlikçi tekelci burjuvazi ile uzlaşmaktadır. Ve işbirlikçi tekelci burjuvazinin CHP üzerindeki siyasi etkinliği gün geçtikçe artmaktadır. Son kurultayda bu yolda yeni bir adım atılmıştır.

Seçimlere katılan iki ayrı grup, farklı siyasi programlar getirmediler. Muhalefet adına konuşan Deniz Baykal, "Bizim olaylara bakışımızın yeni bir ideolojik sola açılış hareketiyle ilgisi yoktur." diyerek, muhalefet olarak çıkmalarının sadece, "yönetimin daha demokratik oluşturulması" düşüncesinden kaynaklandığını belirtti. Görüldüğü gibi Deniz Baykal çevresindeki grup genel merkez grubundan temelde farklı değildir. Muhalefetin diğer kesimleri orta burjuvazinin alt kesimleri ve küçük burjuva unsurlardan oluşmaktadır. Muhalefeti teşkil eden çeşitli gruplar berraklaşmış siyasi görüşlere sahip değillerdir. Genel olarak ABD AET emperyalistlerine, faşistlere karşı daha radikal tavır alınmasını savunmaktadırlar. Fakat içlerindeki birçok unsurda Sovyet sosyal-emperyalistleri ile ve sosyal-faşistlerle işbirliğinden yanadır.

CHP içinde işbirlikçi tekelci burjuvazi, büyük toprak sahipleri ve emperyalizmle uzlaşan ve tekelleşme yolunda olan orta burjuvazinin üst kesimleri dışında büyük çoğunluğu oluşturan orta burjuvazinin alt kesimleri ve küçük burjuva unsurlar halk sınıflarına dahildirler. Onların çıkarları emperyalizme sosyal-emperyalizm, faşizm ve sosyal-faşizmle uzlaşma değil mücadele edilmesi yönündedir.

CHP'nin tabanındaki kitleler, gerek bugünkü CHP yönetiminin emperyalizm, sosyal-emperyalizm, faşizm ve sosyal-faşizmle teslimiyet ve işbirliği siyasetine, gerekse muhalefetteki çeşitli unsurlarda gelişmekte olan sosyal-emperyalistlerle ve sosyal-faşistlerle işbirliği eğilimine karşı mücadele etmelidirler.

Günümüz şartlarında yurtseverlik, başta iki süper devlet olmak üzere bütün emperyalistlere karşı mücadele, demokratlık ise öncelikle faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadele ile mümkündür.

FİLİSTİN

Ba.ta.sa.1'de

iki süper devlete karşı mücadele edilmeden Filistin halkının özgürlük ve bağımsızlık mücadelesi zafer kazanamaz.

Filistin devrimi, emperyalizme, sosyal-emperyalizme, İsrail siyonistlerine, Suriye saldırganlarına, Falanjistlere, Arap gericiliğine karşı mücadele içinde gelişiyor.

Hiç bir güç Filistin halkının zaferini engelleyemez.

Silahlanmış halk yenilmez. Silahlanmış Filistin halkı yenilmez.

Haftalık Gazete
Sahibi: Nevzat AÇAN
Sorumlu Yazı İşleri Md.: H.Şelim AÇAN
Yönetim Yeri: N.Osmaniye Cad. Ata İş Hanı, 34/404 Cağaloğlu - ISTANBUL
Abone Şartları:
Yurtiçi yıllık 125 TL
6 aylık 65 TL
Yurtdışı yıllık 200 TL
6 aylık 100 TL
İlan Şartları:
Santimi 30.-TL
Dizgi: OLİMPİYAT IBM
Baskı: Daily News Web
Ist. Dağıtım: Yurt-Da
Ank. Dağıtım: Can Ajans
İzm. Dağıtım: Ege Dağıtım
Yazışma Adresi: P.K.1107 Sirkeci-ISTANBUL

Askeri öğrenci yurdu

Ba.ta.sa.8'de

ne, ders çalışma salonları ile yatakhanelerin temizliğini yaparlar. Bulaşık yıkayan, yatak yapan, çamaşır yıkayan, tuvaletleri temizleyen bu kişiler memur statüsündedir. Yeni mezun bir teğmen net 4.000 TL. maaş alırken, 27 yıldır çalışan bir işçi (memur) 2.400 TL. almaktadır. Bir iki yıldır çalışanların maaşı ise net 1200-1300 TL.dır. İşçiler haftada 24 saat nöbet tutarlar. İstenilen zamana kadar ve istenilen işte çalıştırılırlar. Hasta oldukları zaman "işten kaçıyor" diye rapor verilmez. Hastalanıp gelmeyen işçinin maaşının % 8'i kesilir, üç-dört gün disiplin odasına kapatılır.

İşçiler subaylarla beraber tabldottan yemek yerler. Herkes eşit ücret verdiği halde subaylara yemeğin iyisi, işçilere artığı verilir.

ERLERİN ÖĞRENCİLERLE KONUŞMALARI VE ÖĞRENCİ GAZİNOSUNA GİTMELERİ YASAKTIR.

Erler; ordunun her yerinde olduğu gibi en çok ezilen, horlanan kitledir. Nöbet tutar, subayların özel işlerini de yapar, aldığı ceza ve yediği küfürler yanlarına kalır. Öğrencilerle konuşmaları ve öğrenci gazinosuna gitmeleri yasaklanmıştır.

Subaylar ise bu yıl aldıkları okey takımı ile sabahtan akşama, akşamdan sabaha kadar kumar oynarlar.

Yurttaki faşist baskıları halkımıza açıklamayı devrimci bir görev biliyorum.

FAŞİST BASKILAR BİZİ YILDIRAMAYACAKTIR!
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!

BİR DEVRİMCİ

Faşist MC'nin

Ba.ta.sa.1'de

yeni vergi getirilmeyeceğinden söz ediliyor ve 1977 bütçesinin sosyal içeriği en yüksek bütçe olduğu söyleniyor.

İşbirlikçi hakim sınıfların uşakları her bütçe yılının başlangıcında aynı şekilde davranıyorlar. Gerçekleri gözlerden kaçırıp, bol vaadlerle halk kitlelerini aldatmaya çalışıyorlar. Her yıl onların sahtekarlıkları, "Büyük Türkiye" masalları bir kez daha gözler önüne seriliyor.

Bugüne kadar hiç bir bütçe halkın yoksulluğunu, sırtındaki yükü daha arttırmaktan başka hiç bir işe yaramadı. Halk düşmanı faşist MC'nin hazırladığı bu bütçenin de daha farklı olması beklenemez.

Faşist MC hükümeti şu anda içinde bulunduğu ekonomik buhranı atlatamamanın çaresizliği içindedir. Emperyalist ülkelere olan borçlar gün geçtikçe artmakta, faşist MC yeni yabancı krediler bulabilmek için oradan oraya koşarak çeşitli emperyalist ülkeler ve tekeller önünde avuç açmaktadır. Devlet yatırım bankası orta vadeli kredi bulabilmek için İngiltere'de gazetelere ilan vermektedir. "Milli kalkınma", "Ağır Sanayi" hamlelerinden bahseden MSP'li Sanayi ve Teknoloji Bakanı döviz ve teknoloji bulmak için İtalyan Fiat uluslararası tekelinin kapısını aşındırmaktadır.

"Dev yatırım projeleri" yurdumuza birbiri ardına gelen Alman, İtalyan, Japon tekellerinin temsilcilerine sunularak, yatırım için çok uygun şartların olduğu anlatılmaya çalışılmaktadır.

Faşist MC'nin Maliye Bakanı bir yandan "Bütçe denk olarak bağlanmıştır." derken diğer yandan da 18 milyar liralık açığın iç borçlanma ile giderileceğini söylemektedir. Kaldı ki, bu hesap gelir hanesi alabildiğine şişirilerek yapılmıştır. Geçen yıllarla bir kıyaslama yapılacak olursa bütçe açığı 80-90 milyar liraya ulaşacaktır.

Faşist MC'nin bütün çabası bu milyarlarca liralık farkın emekçi halkın sırtına yıkılması içindir. İşçilere, köylülere, memurlara, öğretmenlere, gençliğe karşı girişilen kanlı saldırıların temelinde bu yatmaktadır. Onlar baskıyı ve zulmü daha da artırabilmek için bütçede polis ödeneklerini artırmışlardır.

Bir yandan işsizlik pahalılık kol gezip halkın yoksulluğu alabildiğine artarken, halk yakacak odun kömür bulamaz, kuyruklar birbiri arkasına dizilirken, bir deprem felaketinde bir çırpıda 10.000 insan öldüğü, binlercesi yaralandığı halde depremlere karşı en küçük bir tedbir alınmaz iken, diğer yandan "Büyük Türkiye", "Dev yatırımlar" gibi palavralar ile halkı aldatmaya çalışan yüzü aşkın devrimcinin katili faşist MC yıkılacaktır.

PAZARCIK

Ba.ta.sa.3'de

şamadıklarını CHP içinde saklanmak istemelerinin şüphesiz bir sebebi vardır. İşte bunun sebebi:

Koçdağ ailesi, yörede en fazla toprağa sahip olan toprak ağasıdır. (yaklaşık olarak 16 bin dönüm arazi, kira sömürüsü, arsa spekülasyonu ve çeşitli fabrikalara ortaklığıyla sömürülerini devam ettiriyorlar.) Fakat bu arazilerin bir kısmı Salmanıpak, Yukarı Dehliz ve Orta Dehlizli yoksul köylüler tarafında sürülmektedir. Diğer büyük bir kısmı ise hazineye aittir. İşte bu arazileri tapulamak için CHP ilçe başkanlığına ve millet vekilliğine aday olmaktadır.

İşte bunun içindir ki, Koçdağ ailesi sakalarını, işçilerini bu köylerden tutmakta, her işveren tarım işçisine 30 lira verdiği halde Koçdağ ailesi 35 lira vermektedir. (Bunun sebebi hem sömürüsünü gizlemek hem de kendini şirin göstermektir.)

Özdal ailesi ise, geniş bir toprağa sahip olmamakla birlikte Pazarcık aşireti üzerinde dedeleri Memiş döneminden bu yana büyük bir feodal baskısı vardır. Aynı zamanda köylülerin ağalarla, mahkemeyle polisle, jandarmayla olan ilişkilerinde yaptığı komisyonculuk da bu ailenin önemli bir sömürü kaynağıdır. İşte bu diktatörlüğü ve sömürüyü devam ettirmek için tekellerinde bulunan Pazarcık CHP şubesini ve millet vekilliğini sürdürmek istiyorlar.

Seyrantepe halkı

Ba.ta.sa.4'de

- Ne temizi, baksana şu bardağa çamur gibi. Sonra sırada kavga, döğüş ne istersen var. Kiminin evde küçük bebesi falan var, fazla bekleyemiyor. Öne almak istiyor bidonunu. İşte kavga kıyamet o zaman kopuyor. Bizi birbirimize düşürüyorlar.

H.K.- HALKIN KURTULUŞU gazetesi için çocuklarının resmini çekelim mi?

- Tabii çekin. Herkes görsün, işitsin çektiğimiz rezilliği.

Aşağıda derenin orada bir bakkal gördü bizi:

- Hemşerim, yazın, resmini çekin buranın. Bak çamura, elektrik falan yok. Yazın bunları....

H.K.- Semtiniz nereye bağlıdır?

- Kağıthane Belediyesi'ne bağlıdır. Semtimizde elektrik yoktur, görüyorsunuz. Dilekçe yazdık, imza topladık, hiç bir sonuç alamadık.

1972'de buraya geldim. Dükkan açtım, cereyan olmadığı için buzdolabımız çalışmıyor. Kabloları 2 yıldır döşediler, elektrik hala yok. Gaz lambası kullanıyoruz, yola çamurdan arabalar bile giremiyor ki gazımız gelsin.

H.K.- Belediye reisiniz hangi partili?

- CHP'li. Reyimizi vermez olaydık. AP'liden ne farkı var ki, yan gelmiş keyfine bakıyor. Rezilliği bizler çekiyoruz. Bir defa baharda buraya geldi. Çamur yoktu tabii. Elektrik yok dedik. "Bu kabloları kim taktı" diye bizi azarladı. Bizden hesap sordu. Kim kimden hesap soruyor?

Düzeltme

Gazetemizin 31. sayısında yayınlanan "'Halkın Sesi' Türkiye'nin Nato ittifakı içinde kalmasını desteklemektedir" başlıklı yazıda bir dizgi hatası olmuştur. Aydınlık dergisinden yapılan alıntı şu şekilde olacaktır: "Mücadelenin her cephesinde esas darbeyi Sovyet sosyal-emperyalizmine indirmeliyiz". (Aydınlık, s.64, s.15)

Tokat Kadınlar Derneği

Ba.ta.sa.8'de

yazma bilmeyen, emekçi işçi, köylü kadınlarımızdı. Önce okuma-yazma kursu açtık. Bir öğretmen arkadaş bir yaz dönemi çalıştı ve bir çok kadın okuma-yazma öğrendi. Kurstaki dinlenme saatlerinde her türlü güncel meseleler konuşuluyor, gazeteden bölümler okunuyor, propaganda yapılıyordu. Yine bir kitle talebi olarak biçki-dikiş kursu açtık. Aynı çalışma şekli burada da uygulandı. Bu arada haftada bir gün seminer veriyor, devrimci dünya görüşünü kavramaya çalışıyorduk. Seminerlerin yönetim kurulundaki arkadaşlar tarafından hazırlanmasına rağmen, anlatılırken üyelerinde söze katılmasını sağlıyor, böylece ortak işliyorduk. Daha sonra üyelerimizin sağlık sorunlarını ele aldık. Dernek adına, bir ay ara ile iki defa doktor getirttik. Bir çok ilacı temin ettik.

"KİTLE ÇİZGİSİ" İZLİYORUZ DİYE EKONOMİZME DÜŞMEYELİM SİYASİ ÇALIŞMAYI İHMAL ETMEYELİM.

Biz şunun bilincinde olmalıyız ki; kitleler ancak sorunları etrafında birleştirilir, örgütlenir. Kitle taleplerini dikkate almayan bir çalışma başarısızlığa mahkumdur. Burada şuna da dikkat etmek gerekir. Kitle taleplerinden yola çıkıyoruz diye; ekonomizme düşmemek, derneği "yardım sevenler" derneği haline getirmemek, talepler doğrultusundaki çalışmayla, siyasi çalışmayı birlikte yürütmek gerekir.

Çalışmalar böyle sürerken, iş mevsiminin başlamasıyla karşımıza şu sorun çıktı: Çoğu emekçi olan üyelerimiz işe gidiyor derneğe gelemiyordu.

KİTLELER NEREDEYSE BİZ DE ORADA AOLALIM.

Biz her zaman şunu unutmamalıyız ve yapmalıyız! Kitleyi bir yerde toplama olanağımız yoksa, kitlelerin bulunduğu yere gitmek, orada örgütlemek. Bunu düşünerek bir grup arkadaş, üyelerle birlikte tarlaya, ücretli işçi olarak çalışmaya gittik. Amacımız yukarda da belirttiğimiz gibi; derneğe gelemeyen emekçi kadınları, çalıştıkları yerde örgütlemek ve sömürücülerin emekçi kadınları daha da azgınca sömürmelerine karşı aktif bir mücadele yürütülmesine önderlik etmekti. Fakat tarlaya giden kadınların sayılarının sürekli değişmesi, farklı, farklı yerlere gidilmesi bu amaca ulaşmamızı engelledi. Bu nedenle onların yaşadığı yerde propaganda, ajitasyon yapmakla yetindik. Bu arada derneğe de maddi yardım sağlamış olduk.

DAHA İYİ BİR ÇALIŞMA YÜRÜTEBİLMEK İÇİN ÇEVREMİZİN GERÇEKLERİNİ ARAŞTIRIYORUZ.

Daha iyi bir çalışma programı hazırlamak amacıyla bulunduğumuz yörenin sosyal, ekonomik yapısını iyi öğrenmek için 100 soruluk bir anket düzenledik. Üyelerimizle birlikte üye olmayanlara da dağıttık. Bu sayede hem anketi yaparken propaganda yapma olanağı buluyoruz, hem de sosyo-ekonomik yapıyı iyi değerlendirmiş olacağız. Bu arada evi derneğe uzak olan veya çeşitli nedenlerle derneğe gelemeyen üyeler ile de ev toplantıları düzenledik. 10-15 kadının toplandığı evlerde seminer konularını aktarıyor veya güncel meseleleri tartışıyoruz.

Şimdiye kadarki tüm çalışmalarımızdan çıkardığımız dersleri özetlersek:

o Dernek kurulmadan önce geniş bir taban çalışması yapmak, kitle bağlarını kuvvetlendirmek gerekir.

o Mücadelemizin, faşistlerin demagojisi olan, alevi-sünni meselesi olmadığını en geniş kitleye duyurmak, kavratmak gerekir. (Derneğimize önceleri; işte "sadece aleviler gidiyormuş", "yok efendim sadece sünniler gidiyormuş", "milleti birbirine düşüreceklermiş, çatışma çıkartıp devrimi başlatacaklarmış", "Mao'cularınmış" gibi karşı-devrimci, bizi zayıf bırakmaya yönelik sözler söylendi. Bu dönemdeki kararlı mücadelemiz gerçekleri gözler önüne serdi.)

o Dernek yönetimi ile tabanın ilişkisini iyi sağlamak. Tabanın yönetimi denetlemesine ve eleştirmesine olanak sağlamak, tabana karşı sekter ve amir zihniyetli olmamak.

o Tabanın insiyatifinin gelişmesi için, görev bölüşümü yapmak, tüm çalışmaları kollektif yürütmeye çalışmak.

o Seminer konularının tespitinde ortak karar almak.

o Plansız, programsız, günlük pratik işlerin peşinde koşmak yerine, belli bir hedefe yönelik, kitle taleplerini içeren çalışma programı oluşturmak.

o Kitle bağlarını pekiştirmek, geliştirmek yolunda mücadele vermek, tüm üyelerle ilişki sağlamak.

o Faşizme karşı olan herkesi birleştirmeye çalışmak.

Tüm bunları dikkate alarak faşizme ve sosyal-faşizme, emperyalizme ve sosyal-emperyalizme karşı mücadele etmek. Emekçi kadınlarımızı, doğru bir önderlikle ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ yolunda seferber etmek.

FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!
KAHROLSUN KADINLARI KÖLE YAPAN SÖMÜRÜ DÜZENİ!
YAŞASIN İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYESİ!

TOKAT KADINLAR DERNEĞİNDEN BİR GRUP DEVRİMCİ

emniyet belgesi

Ba.ta.sa.8'de

ya da hiç bir gerekçe olmadan faşist MİT ve siyasi polisce fişlenmiştir. Ara verilmeden sürdürülen bu uygulama, faşist MC'nin işbaşına gelmesiyle birlikte 12 Mart dönemindeki gibi yoğun olarak yürütülmüştür. Faşist siyasi polis, yasal gösterilere bile özel fotoğrafçılar göndererek katılanların resimlerini çekmektedir. Bugüne kadar binlerce devrimci, yurtsever öğrenci gerekçe gösterilmeden, sokaklardan, fakültelerden toplanarak göz altına alınmıştır. Faşist MC'nin polisleri, fakülteleri, öğrenci yurtlarını sürekli basıp binlerce devrimci, yurtsever öğrenciyi 200'er, 300'er kişilik gruplar halinde emniyet müdürlüklerine, karakollara götürmüştür. Fakülte önlerine sivil polisler gönderilerek, faşist beslemelerin ihbarlarına, verdikleri listelere dayanılarak yine yüzlerce öğrenci hakkında dosya açılmıştır.

Bütün bu uygulamalar kısaca gözönüne getirilirse, devrimci, yurtsever öğrencilerin, faşist olmayan öğrencilerin "Emniyet Belgesi" alamayacakları, alanlarınınkinin de her an iptal edilebileceği görülmektedir. Faşist MC'nin siyasi polisi, bir avuç beslemenin dışında, büyük öğrenci kitlesine böyle bir belge vermeyecektir. Faşist MC'nin hesaplarına göre, bugüne kadar polisin ve faşist beslemelerin planlı olarak yürüttükleri silahlı saldırılarına rağmen yılmayan devrimci, yurtsever öğrenciler böylelikle yurtlardan atılacaklardır. Yerlerine de, bu güne kadar cinayet işledikleri halde ellerini kollarını sallayarak gezen, haklarında tutuklama kararı olduğu halde faşist MC'nin başı Demirel'le başbakanlık makamında görüşebilen Ülkü Ocaklı faşist beslemeler doldurulacaktır.

Bu gün şehir yurtlarının ve Kredi ve Yurtlar Kurumu'na ait yurtların çoğu polisin desteğiyle bir avuç faşist besleme tarafından işgal edilmiş durumdadır. 500-600 yataklı yurtlarda 75-100 faşist kalmakta, buralar faşist saldırı karargahları olarak kullanılmaktadır. "Emniyet Belgesi" uygulamasına karşı öğrenci gençliğin ve bütün halkın aktif mücadelesiyle karşı konulmazsa, devrimci, yurtsever öğrenciler bütün yurtlardan atılacaklardır. Öte yandan, ev kiralarının katlanılamayacak kadar yüksek olmasının yanı sıra öğrencilerin ev bulabilme imkanları son derece kısıtlıdır. "Emniyet Belgesi" uygulaması yurtların dışında da barınacak bir yer bulabilme imkanları hemen hemen olmayan veya çok güç olan yoksul halk çocuklarının öğrenim imkanlarını daha da kısıtlayacaktır.

FAŞİST MC İKTİDARININ "EMNİYET BELGESİ" UYGULAMASINA AKTİF OLARAK KARŞI KOYALIM. YURTLARIMIZIN FAŞİST YUVALAR HALİNE GETİRİLMEK İSTENMESİNE ÖĞRENCİ GENÇLİK OLARAK TEK YUMRUK HALİNDE KARŞI KOYALIM. FAŞİST MC NİN PLANLARINI HER YOLLA GENİŞ HALK KİTLELERİNE ANLATARAK, ONLARIN AKTİF DESTEĞİNİ KAZANALIM.

YURTLARIMIZI MİLİTANCA SAVUNALIM!

ABONELERİMİZE

Gazetemizin 6 aylık abonelerinin abonelik süresi 26. sayımızda sona ermişti. Ancak daha önce ortaya çıkan bazı aksamalardan ötürü gazetemizin elinize düzenli bir şekilde geçmediğini dikkate alarak bu süreyi 34. sayıya kadar uzattık. Bu sayıdan itibaren 15 gün içerisinde süreleri dolmuş olan abonelerimizin abonelerini yenilemeleri gerekmektedir.

Tüm yazışmalarda Halkın Kurtuluşu Gazetesi P.K.1107 Sirkeci-ISTANBUL adresinin kullanılması gerekmektedir.

Konya Ereğlisi

Ba.ta.sa.?'de

ve yürüyüşü düzenleme kararı almıştır. Çeşitli oyunlarla devrimcilerin tertip komitesine girmeleri engellenmiş, bundan sonra da, devrimci slogan ve pankartların kullanılmaması kararı almışlardır.

MİTİNG ALANI "FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET" SLOGANIYLA İNLEDİ.

250 kişilik devrimci kitle 21 Kasım sabahının erken saatlerinde Teksif binasının önünden "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet", "Balcıoğlu Defol", "Faşist Müdür Defol", "Bölgecilik yıkılsın, işçiler birleşin" sloganlarını atarak miting alanına gelmişlerdir. Bu sırada alana henüz hiç bir demokratik kuruluş gelmemişti.

Miting alanında devrimcilerin kitlesi kısa zamanda 1500'e ulaştı. 700 kadarı Sümerbank'lı işçi de miting alanına girdi. Devrimciler Sümerbank işçilerini "Dağlı, bettik ayrımına son", "Bölgecilik Yıkılsın, İşçiler Birleşin", "Faşist Müdür Defol", "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet", "İşçiler Sendika Yönetimine", "Bağımsız, bloksuz, demokratik Türkiye" sloganlarıyla karşıladılar.

MİTİNGE KATILAN BİR KÖYLÜ ARKADAŞ "NEREDE TOPRAK MÜCADELESİ" DİYE BAĞIRINCA TÜM DEVRİMCİLER VE İŞÇİLER "HERKESE İŞ, KÖYLÜYE TOPRAK, HALKA HÜRRİYET" SLOGANIYLA İŞÇİ-KÖYLÜ İTTİFAKINI VE MÜCADELE BİRLİĞİNİ ÇOŞKUNLUKLA HAYKIRDILAR.

Miting alanındaki konuşmalardan sonra yürüyüş başladı. Yürüyüş süresince devrimci sloganlar ortalığı inletti. Yürüyüş, yürüyüşün bitim alanına doğru devam ederken "halkımız saf lara" sloganı atıldı. Bir müddet sonra yürüyüş kolu 3.500'ü buldu. Revizyonistlerin cılız seslerinin devrimci sloganlar arasında eriyip yok olduğu yürüyüşün bitim yerinde komite yürüyüşün sona erdiğini belirtti. Bu sırada bir devrimci atik davranarak öne çıktı ve "Dağılmayın" diyerek kitleyi durdurdu. Devrimci andımızı haykırdı. And kitlelerce büyük bir coşkuyla tekrarlandı. Yürüyüş bundan sonra dağıldı.

Boztepe halkı

faydası olsun diye dünyaya getirdik. Çocuklarımıza karşı yapılan herhangi bir olayda hepimiz toplanıp okula gidiyor, gerekli olan dersi veriyoruz.

H.K.- Anneler; sizler çocuklarınızın nasıl insanlar olmasını istiyorsunuz?

- Herşeyden önce çocuklarımızın birlik ve beraberlik içinde olmasını istiyoruz. Olay günü bir bacımız çocuğuna "sen kaçarsan polisten önce ben seni taşlar, dipçiklerim" dedi. Biz, birlikten, faşistlere karşı tek yumruk olmaktan yanayız. Biz yaşlılar hepimiz sürünüp gidiyoruz. Hiç değilse çocuklarımız torunlarımız rahat olsunlar. Böyle yaşayacağımız za çocuklarımızın rahatı için gerekirse ölürüz. Şahsen ben vallaha ölürüm. Biz herşeyi toplum için yapalım. Çocuklarımız hep birlik olacaklar. Hepsi de kardeştir, onlar okula gittiği zaman gözlerimiz hep yolda. Önceleri eğer birisiyle kavga etmişlerse biz hemen kızardık, küfür savururduk. Hatta babalarına dövdürürdük. Şimdi anlıyoruz ki, faşist itler onlara saldırıyor. Asıl suçlu hükümettir, onun yakasına yapışmak lazım. Artık çocuklarımızla beraberiz. Onları yalnız bırakmıyacağız, beraber mücadele edeceğiz.

SON SÖZÜMÜZÜ DAHA SÖYLEMEDİK. BUNDAN SONRA HEP BİRBİRİMİZE SARILACAĞIZ. BİRLİK OLACAĞIZ.

H.K.- Okullardaki faşist saldırılar karşısında herkesin çocuklarının yanında yer alması gerekiyor. Böyle bir saldırı olursa faşistlere nasıl ders vermeli?

- Topluca; çağa, çoluk, kadın, erkek, kız hep birlik hareket edip onlara gerektiği gibi karşı koymak. Bundan sonra hepimiz, birlik olacağız.

H.K.- Okula gittiğinizde okul müdürü ve polisler size nasıl davrandılar sizi tehdit ettiler mi?

- Bizi tehdit ettiler. Komiser aramızdaki dükkancıya vurup bağırarak "Dükkanını başına yıkar, seni buralarda toz duman ederim" dedi. Biz hep birden "ne hakla yapacakmışsın bunu" dedik. O anda 45 yaşındaki anam karakolda "bu hükümet, bu devletin ocağı söne de içine ataşlar düşe" diye bağırınca polisler götürmek istediler. Hep birden karşı koyup bırakmadık. Okul müdürü ise olay sırasında devrimci öğrencileri seçtirmiş. İki ekip arabasına 15 erkek, 13 kız öğrenciyi doldurup karakola dökmüşlerdi. Okula gittiğimizde müdür karakola telefon etmiş "okulu başıma yıktılar, yetişin" diye imdat istemiş. Polisler hemen okula doluştular. Okulu işgalleri altında tutuyorlar. Gelen polisler halka ve çocuklara dipçik salladı. Müdür masanın altına girip hiç dışarıya çıkmadı. Polis-faşistler - müdür hep el eleydiler orada.

H.K.- Olayın sonucu nasıl oldu? Faşistler tekrar mahallenize gelebiliyorlar mı? Bundan sonra nasıl davranmalı?

- (Başka bir anne anlatmaya başladı).

- Biz okuldayken iyice direndik. "Çocuklarımızı serbest bırakın" dedik. Zorladık. Çocuklarımıza can güvenliği! Eğitimde eşitlik! istedik. "Faşist baskılara son" diye bağırdık. Bizim kızdığımız niye, liste verip de belli kişileri devrimci çocukları karakola götürdükleriydi. Neyse müdürün dışarı çıkmasını istedik. Ama o dışarı çıkmadı. Çünkü birliğimizden korktular. Polisler de en son çare olarak "1 saat sonra çocukları bırakacağız" dediler. Biz de dağıldık. Çocuklar epey sonra karakoldan geldiler. Okuldan eve gelirken bizde okulun önüne gittik, hep birlikte geldik. Bundan sonra hep birbirimize sarılacağız, birlik olacağız. Faşistlerin bekçiliğini yapan polislere de tavrımız aynı olacak. Sonuna kadar mücadele edeceğiz. Bundan sonra yapılan direnişlerde daha bilgili, daha tecrübeli, daha sağlam, daha yürekli direneceğiz.

H.K.- Son sözleriniz nelerdir?

- Son sözümüzü daha söylemedik. Biz kurtuluşumuzun ancak faşist hükümetlerin yıkılıp yerine kurulacak olan Halkın İktidarında yani işçilerin, köylülerin iktidarıyla olacağına inanıyoruz. Bak çocuklar yazmışlar karşıki duvarlara. Yazın, onları destekliyoruz. Hep biriz geliyoruz.

Ba.ta.sa.8'de

Duvarlarda:

FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!
YOL, SU, ELEKTRİK İSTİYORUZ!
FAŞİST MC!
HERKESE İŞ, KÖYLÜYE TOPRAK
HALKA HÜRRİYET!

Ümraniye Lisesi

Ba.ta.sa.8'de

halde, Atatürk rozeti takan öğrencilere baskı yapmaktadırlar. Biz öğrenciler bu faşistlere boyun eğmiyoruz.

Durumu protesto etmek, sorunlarımızı halkımıza ve ilgililere duyurmak için soğuktan titrediğimiz sınıflarımızdan çıkıp bahçede toplandık. Okul idaresi ne isteklerimizi bildirdik ve 25 Kasım sabahı 500 kişi Belediye önüne kadar "Gerici Eğitime Son", "Demokratik Lise", "Öğretmen İsteriz", "Öğretmen, Öğrenci Kıyımına Son", "Okumak İstiyoruz" sloganlarını haykırarak yürüdük. Orada bir arkadaşımız sorunlarımızı halka anlattı ve sessizce dağıldık.

Okul idaresi okulumuzu pazartesi gününe kadar kapattığını ilan ederek, aylardır çözümlenmedikleri sorunlarımızı iki gün içerisinde çözeceğini vaadetti. Biz buna inanmıyoruz.

Biz ilerici, yurtsever, demokrat ve devrimci öğrenciler olarak aşağıdaki isteklerimizin gerçekleşmesi için mücadele edeceğiz:

1- Derslerde faşist demagojiye son verilsin.
2- Öğrenci, öğretmen kıyımına son verilsin.
3- Hiç bir öğrenci disiplin kuruluna verilemez.
4- Toplanan yüzbinlerin hesabı belgelerle açıklansın.
5- Kaloriferlerimiz derhal yakılsın.
6- Okulumuza su temin edilsin.
7. Elektirik tesisatı tamamlansın.

GERİCİ EĞİTİME SON!
YAŞASIN DEMOKRATİK LİSE MÜCADELEMİZ!

ÜMRANİYE LİSESİ ÖĞRENCİLERİ

Faşist MC

Ba.ta.sa.1'de

de daha da artacak olan hayat pahalılığı ve işsizliğin yaratacağı tepkilere karşı şimdiden bastırıcı tedbirler almaya çalışmaktadır.

Faşist MC iktidarı başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi halkın yükselen mücadelesini daha büyük boyutlara ulaşamadan bastırabilmek için saldırmaya devam etmektedir. Fabrikalarda, köylerde, kasabalarda, okullarda... yurdun dört bir yanında yoğun olarak sürdürülen faşist saldırıların hedefi emekçi halkın yükselen mücadelesinin engellenmesi, geriletilmesi, bastırılmasıdır.

İ. GÖKHAN EDGE MİT İŞKENCEHANELERİNDE HUNHARCA KATLEDİLDİ.

[illegible]

ye çabalıyor. Faşist MC iktidarının gayretleri boşa çıkarılmalıdır. Olayın üzerine gidilmeli MC iktidarının faşist, katil, işkenceci kimliği bir kez daha teşhir edilmeli, olayın hesabı sorulmalıdır.

SUSKUNLUK, İŞKENCE VE CİNAYETLERE ORTAK OLMAK DEMEKTİR.

Faşistler her zaman olduğu gibi son cinayetlerinde de tepkileri bastırmak, etkisizleştirebilmek için çok bilinen taktiğe baş vuruyorlar. Öldürülen kişinin illegal bir örgüt üyesi olduğu ve benzeri iddialarla olaya duyulan tepki söndürülmeye, cinayetin hesabını soranlara gözdağı verilerek sindirilmeye çalışılmaktadır. Halk düşmanlarını demagoji ve tehditleri sökmeyecektir. Olay apaçık ortadadır. Polisin yaptığı açıklamaların tersine İ.Gökhan Edge'nin daha önceden hakkında hiç bir nedenden dolayı tutuklama kararı olmadığı, polisin asılsız iddialarını kabul ettirmek için yaptığı işkencelerle cinayeti işlediği gerçeği açığa çıkmıştır. Düzmece otopsi raporu işkenceci doktor bulmakta bu kez güçlük çekilmesi sonucu MİT işkencecileri, İ.Gökhan Edge'nin otopsisini bile yaptırtmamaktadırlar.

MC iktidarının suçüstü yakalandığı olayın üzerine, yaratılmak istenen her türlü korku sisi dağıtılarak tehditler göğüslenerek gidilmelidir. Olayı susarak geçiştirmeye çalışanlar, MC iktidarının işkence ve cinayetine ortaklık etmiş olmaktadırlar. MC iktidarı "gizli örgüt üyeliği" vb. iddialarını korku verici büyülü silahlar olarak kullanmaktadır. Bu iddiaların hiç bir önemi yoktur. İddiaların demagojik ifadeler dışında hiç bir kanıtının olmayışı bir yana en temel insan hakları, mevcut yasalar bile hiç kimseye işkence uygulanmasına izin vermemektedir.

12 MART DÖNEMİNDE DE FAŞİSTLERİN TAKTİĞİ AYNI İDİ.

Faşistler her zaman ve her yerde ayni taktiği izlemektedir. Önce proleter devrimciler etrafında bir korku çemberi oluşturmaya, anti-faşist güçleri pasifize etmeye, proleter devrimci

lerin ezilmesini birinci hedef olarak gerçekleştirmeye çalışmaktadırlar. Daha sonra faşistlerin cinayetlerine susarak ortak olanlar içinde olmak üzere faşist olmayan herkesin ezilmesine yönelmektedirler. Çünkü faşizm, yalnızca proleter devrimcilerin değil faşist olmayan herkesin düşmanıdır. Faşizm, yalnızca işçi sınıfının değil emekçi halkın tümünün düşmanıdır.

Yaşadığımız günler dışında, en yakın dönemin 12 Mart günleri de bu gerçeğin somut örnekleriyle doludur.

12 Mart günlerinde faşist iktidar, halkın [illegible]

"GEÇMİŞE SÜNGER ÇEKME" SİYASETİ FAŞİSTLERİN KANLI ELLERİNİ YIKAMA SİYASETİDİR.

[illegible] ka bir şey değildir. Reformcu CHP'nin bu siyaseti emekçi halkın yükselen mücadelesi ve nefretinden faşistleri korumak ve güç toplamalarına hizmet siyasetidir. 12 Mart'ın işkencecileri Ümit Erdal'lar, Fehmi Altınbilek'ler... bu gün de işkence tezgahlarının başındadırlar. Bu günde yurtseverlere, devrimcilere, emekçilere en ağır işkenceler uygulanmasını yürütmektedirler.

Faşistlerle uzlaşan faşistlerin, işkencecilere yarayan gerici uzlaşmacı reformist siyasetlerine karşı mücadele edilmelidir. Modern revizyonistlerin reformcuların, işkenceleri teslimiyet ve yılgınlık aracı olarak da kullanma faşist siyasetine hizmet eden teorileriyle kararlılıkla mücadele edilmelidir. İşkencelerin halkın mücadele ateşini söndüremiyeceği, tersine mücadele eden devrimcileri kinlendireceği gerçeği yılgınlık teorilerinin karşısına çıkarılmalıdır. İşkencelere kararlılıkla göğüs germek, işkence odalarında boyun eğmemek faşizme karşı mücadelenin önemli bir parçası halka karşı sorumluluğun zorunlu bir gereğidir.

Halkımızın mücadele tecrübesi ile de çok iyi bilindiği gibi faşist baskı, işkence ve cinayetlere başarılı olarak karşı koymak için kitlelerin aktif mücadelesini gerçekleştirmekten başka yol yoktur. Emekçi halk kitlelerinin aktif bir şekilde seferber edilebilmesiyle faşist terör geriletilebilir. Devrimci proletaryanın öncülüğü ile Ulusal Demokratik Halk Devriminin zaferiyle faşizm yerle bir edilebilir.

FAŞİST KATİLLERDEN HESAP SORULMALIDIR.

MC iktidarından cinayetlerinin, işkencelerinin hesabının sorulması yurtseverlik, insanlık görevidir. Bütün ilericiler, demokratik kuruluşlar faşist MC iktidarından cinayetlerin hesabını sormalıdır. Her türlü demokratik yol ve araçla işkencelerin üzerine gidilmeli, işkencecilerin katillerin, tutuklanması ve yargılanması için mücadele edilmelidir.

Proleter devrimciler Ulusal Demokratik Halk İktidarı mücadelesinin bir parçası olarak faşist katillerden cinayetlerin hesabının sorulması için seferber olmalıdırlar.

Faşist işkenceciler ve katiller tutuklanmalıdırlar. Faşist işkence merkezi MİT dağıtılmalıdır. MHP ve Ülkü Ocakları kapatılmalıdır.

Öğretmen Mücadelesi Revizyonizmi Yıkarak Yükselecektir

Yüzbinin üzerinde öğretmenin demokratik kitle örgütü olan TÖB-DER'in yönetimini ellerinde bulunduran sosyal-emperyalizmin işbirlikçisi sosyal-faşistler, TÖB-DER'i tekelleri altındaki bir ihanet yuvası haline getirme, TÖB-DER'i parçalama ve yıkma çabalarına son aylarda hız vermişlerdir.

TÖB-DER yönetimini ellerinde bulunduran sosyal-faşistler, işbaşına geldikleri günden bu yana, öğretmenlerin mücadelesini işçi sınıfının ve emekçi halkın yükselen bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinden koparma, onu sosyal emperyalizmin yayılmasına hizmet siyasetlerinin peşine takma, öğretmen mücadelesine teslimiyet ve uzlaşma mikrobunu aşılayarak güçten düşürme politikası yürütmüşlerdir.

İŞBİRLİKÇİ SOSYAL-FAŞİSTLER, TÖB-DER'İ PARÇALAMAYA GÜDÜMLERİ ALTINDAKİ BİR İHANET TEKKESİ HALİNE GETİRMEYE ÇALIŞIYORLAR.

Onların amacı; yüzellibine yakın öğretmenin demokratik kitle örgütü olan TÖB-DER'i, kendi güdümleri altına aldıkları bir ihanet tekkesi haline getirmektir. Amaçlarına ulaşmak içinse TÖB-DER'i parçalamaya, içerden yıkmaya yönelik uygulamalara girişmişlerdir. İşe, örgüt içinde demokrasiyi kaldırarak, işbirlikçi siyasetlerinin dışında kalan devrimci, yurtsever, ilerici görüşlere söz ve hayat hakkı tanımamaya çalışarak girişmişlerdir. MC faşistlerinin izlediği yolları uygulayarak, TÖB-DER şubelerinin kitaplıklarına el atmış, buraları Marksizm cilalı modern revizyonist paçavralarla doldurmuşlardır. TÖB-DER şubelerinde işbirlikçi siyasetlerini yansıtanların dışında gazete, kitap ve diğer yayın organlarının satılmasına, hatta bazı şubelerde devrimci, yurtsever üyelerin okumak için getirmelerine dahi yasak koymuşlardır. TÖB-DER üyelerini, sosyal-emperyalizmin işbirlikçisi ihanet tornasından geçmiş kuklalar haline getirebilmek için örgüt içi demokrasiyi tamamen yok etme çabalarının devamı olarak şimdi de, "kendilerinden olmayan" üyeleri tasfiyeye girişmişlerdir. Bu planlarını uygulamak içinde ilk hedef olarak devrimci, yurtsever öğretmenleri seçmişlerdir. Bir çok şubede, devrimci, yurtsever, ilerici öğretmenler hakkında düşüncelerinden ötürü soruşturma açmışlar, üyelikten ihraç etmeye başlamışlardır. Yine, yönetiminde devrimci, yurtsever, ilerici öğretmenlerin bulunduğu şubeleri feshetmekte, şube yöneticileri hakkında soruşturma açmaktadırlar. Amerikancı faşistler gibi, onlar da, üyeler için kıyım listeleri hazırlamaktadırlar. Kısacası; demokratik kitle örgütü olan TÖB-DER'i sosyal-faşist tekke haline getirmek için, TÖB-DER'i parçalayıp, güçsüzleştirmek için korku ve telaş içinde gün geçtikçe güçlenen yurtsever, devrimci öğretmen hareketini iki elleriyle birden boğmaya çalışıyorlar. Öte yandan, TÖB DER'in başta gelen örgütsel görevlerinden biri olan, TÖB-DER dışındaki öğretmen kitlesini üyeliğe kazanma konusunda serçe parmaklarını dahi oynatmıyorlar. Üstelik, adi çıkar hesaplarının sonucu olarak, devrimci, yurtsever öğretmenlerin örgüte kazandırdıkları öğretmenleri kaydetmemek için ellerinden geleni yapıyorlar.

YAPTIKLARI İŞLER, SOSYAL-FAŞİSTLERİN HALK DÜŞMANI YÜZLERİNİ AÇIĞA ÇIKARTIYOR.

Sosyal-emperyalizmin işbirlikçisi sosyal-faşistler halkın mücadelesinin yeminli düşmanlarıdır. Onlar, işçi sınıfının ve emekçi halkın mücadelesini güdümleri altına alarak, ülkemiz üzerinde sosyal-faşist bir diktatörlük kurulması emellerine tabi kılmaya çalışmaktadırlar. Kendilerini gizleyebilmek için yüzlerine sahtekarca "sosyalist" maskesi takarak meydana çıkmakta, işçi sınıfının ve emekçi halkın taleplerine sahip çıkıyormuş gibi görünmektedirler. Ama yaptıkları her iş, attıkları her adım onların işbirlikçi yüzlerini ortaya koyuyor.

Onlar kendilerini, emekçi halkın mücadelesinin demokratik taleplerinden olan "düşünce özgürlüğü", "faşist 141. 142.nin iptal edilmesinin" en ateşli savunucuları olarak yutturmaya çalışıyorlar. Yönetiminde oldukları demokratik kitle örgütlerinde ise, ilk giriştikleri iş, sosyal-emperyalizme kulluğu savunmayan devrimci, yurtsever, ilerici görüşleri var güçleriyle bastırmaya çalışmaktır. TÜM-DER, TÜS-DER, TÜTED gibi demokratik kitle örgütlerinde yaptıklarını şimdi de TÖB-DER'de uygulamaya çalışıyorlar. Bir çok örneğin açık seçik ortaya koyduğu gibi, halk düşmanı sosyal-emperyalizmin işbirlikçileri "düşünce özgürlüğü" derken ihanet çizgilerini sınırsız yayma özgürlüğünü, "141, 142 kalksın" derken hainler tekkesine tabelâsını da asabilme imkânının tanınmasını istiyorlar.

"Amerikancı faşistlerin, "demokrasi" nutukları atarak iğrenç çıkarları için başvurdukları yöntemleri, sosyal-faşistler "demokratik merkeziyetçilik", "örgüt birliği" v.b. devrimci ilkeleri alçakça çarpıtarak uyguluyorlar. Gerek Amerikancı faşistlerin olsun, gerekse sosyal-faşistlerin olsun kullandıkları kılıf farklı olmakla birlikte öz olarak üzerinde birleştikleri bir nokta da şudur: Devrimci, yurtsever, ilerici düşünceleri bastırmak, kitlelere ulaşmasının önüne geçmek. Ama halk düşmanları, tarihin hiç bir döneminde, hiç bir zaman hayatın akışını engelleyememişlerdir. Sosyal-faşistler de, ne yaparlarsa yapsınlar, devrimci görüşlerin kitlelere ulaşmasını, hain yüzlerinin açığa çıkıp yok olmalarını engelleyemiyecekler dir.

ÖRGÜTLÜ MÜCADELE GELENEĞİNE SAHİP OLAN ÖĞRETMENLER TÖB-DER'İ PARÇALAMAK, YIKMAK İSTEYEN SOSYAL-FAŞİSTLERE DE HAK ETTİKLERİ CEVABI VERECEKLERDİR.

Bağımsızlık ve Demokrasi mücadelesinin onurlu neferleri olan Türkiyeli öğretmenler örgütlü ve inançlı bir mücadele geleneğine sahiptirler.

Halk düşmanları, öğretmen mücadelesini ezebilmek, en azından sömürü ve zulüm düzeninin sınırları içinde tutabilmek için ellerinden geleni yapmışlardır. Devrimci, yurtsever öğretmenler zindanlara, tabutluklara atılmış, kiralık katillere, beslemelere kurşunlattırılmıştır. Öğretmenler, her zaman, sıkıntı ve yokluk içinde yaşamaya mahkum edilmişlerdir. Onbinlerce öğretmeni kapsayan kıyım listeleri düzenlenmiş, uygulanmıştır. Yapılan zulüm ve zorbalık, hiç bir dönemde, öğretmen mücadelesinin inançlı ateşini söndürememiştir.

İşbirlikçi hakim sınıflar iktidarları öğretmen mücadelesini bastırabilmek için öğretmenlerin ekonomik, demokratik örgütlenme haklarına zin

Faşist saldırılara karşı mücadelemizde Malatya Boztepe halkının tavrını örnek alalım!

"Artık çocuklarımızla beraberiz, onları yalnız bırakmayacağız, beraber mücadele edeceğiz"

Böyle diyor Malatya'nın 35.000 nüfuslu Boztepe halkı. Boztepeli analar, bacılar, faşist saldırılar karşısında evlatlarıyla, kardeşleriyle omuz omuza mücadele ediyorlar. Diğer şehirlerde de, sayıları gün geçtikçe artan ana, baba evlatlarının "can güvenliği" ve "öğrenim özgürlüğü" mücadelesine aktif olarak katılıyorlar. Faşist saldırganlara hakettikleri cevabı vermek için, okullardaki faşist işgallerin kırılması için evlatlarıyla birlikte okullara gidiyorlar. Onların mücadelelerinin de doğruladığı gibi faşist saldırılar karşısında gerilemek çare değildir. Öğrenci gençliğin can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü mücadelesi bütün halkın faşizme karşı mücadelesinin bir parçasıdır. Fabrikada, tarlada, dairede, hayatın her alanında faşizme karşı aktif kitle mücadelesini daha da yükseltelim. Bu mücadele de halkın bütün güçlerini birleştirmek için çalışalım.

H.K.- Mahallenizde genellikle işçiler ve dar gelirliler oturuyor. Mahallenizin genel sorunları nelerdir?

- Dediğiniz gibi mahallemiz işçilerin ve köyden göçüp gelen rençberlerin yerleştiği dar gelirli insanlarla doludur. Ayrıca işsizler de çoktur. Liseyi bitirip te üniversiteyi kazanan öğrencimiz çok azınlıkta boş gezenler ise çoğunluktadır. Suç çocukları mızın, gençlerimizin değil. Suç, onlara okul kapılarını kapatan, onları okutmayan iktidardadır. Okuyanların can güvenliği yoktur. Çocuklar(devrimciler) bahçelere sloganlar yazmışlar. Yol, su, elektrik istiyoruz. Faşist MC, Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet. Herkese İş, Köylüye Toprak, Halka Hürriyet. Kahrolsun Faşizm. diye. İşte sorunlarımız bunlar ve bunlara benzer sorunlardır.

H.K.- Faşistlerin bu günlerde mahallenizdeki okullara saldırması ve mahalle halkının okula yürümesinde sizde varmıydınız?

- Evet, hepimiz vardık.

H.K.- Faşistler okula saldırmadan bir gün önceden mahalleye saldırdıklarında nasıl davrandınız?.. Saldırıya nasıl karşılık verdiniz?

- 15 kişilik sopalı, zincirli, bıçaklı faşist bir grup mahallemizde yapılan düğün evine gelerek ortaokula giden çocuklara taş atmaya başladılar. Bunu gören halk da topluca faşistlerin üzerine yürüdük. Faşistler, ellerindeki bıçakları, zincirleri, sopaları bırakıp çareyi kaçmakta buldular. Ele geçen bir iki kişi haklarını aldılar. Faşistleri Ülkü Ocaklarına sokuncaya kadar çevirdik. Bu olayın acısını çıkarmak isteyen faşistler ikinci gün silahlarla okula saldırdılar.

H.K.- Okuldaki saldırı nasıl oldu?

- Dışardan gelen bir grup köpek devrimci öğrencilere silah çektiler. Devrimci çocuklar hep birlikte faşistlerin üzerlerine yürüdüler. Faşistler, ellerindeki silahları sıka sıka kaçtılar, çil yavrusu gibi her biri bir tarafa dağıldı. Birliğe ne dayanır ki!

"ASIL SUÇLU HÜKÜMETTİR. ONUN YAKASINA YAPIŞMAK LAZIM."

H.K.- Okullardaki faşist saldırılar karşısında mahalle halkının tavrı ve tepkileri nasıl oluyor?

- Biz çocuklarımızı; ölsün diye, mahkemelerde, karakollarda döğülsün diye değil, halkımıza, topluma

"EMNİYET BELGESİ" UYGULAMASINA KARŞI MÜCADELE EDELİM

Faşist MC iktidarının öğrenci gençliğe karşı yürüttüğü faşist saldırılarının hedeflerinden biri de öğrenci yurtlarıdır. MC iktidarı, fakülte ve yüksek okulların yanı sıra, öğrenci yurtlarını da, faşist beslemelerinin işgal ettiği saldırı yuvaları haline getirmek için elinden geleni yapmaktadır.

Öğrenci yurtlarını faşist beslemelerle doldurmak için başvurulan son yollardan biri de; yurtta kalacak her öğrenciden "Emniyet Belgesi" istenmesidir. Bu uygulama, MC tarafından seçme faşistlerle doldurulan Kredi ve Yurtlar Kurumu'nca bir kaç ay önce çıkartılan Yeni Yurtlar Yönetmeliğiyle getirilmiştir.

"Emniyet Belgesi", bir öğrencinin, faşist MC iktidarının polisinde hiç bir kaydının bulunmadığına dair işkence yuvası 1. şubelerden alınması gereken bir kağıttır. İlk bakışta görülebileceği gibi, böyle bir kağıt bir avuç beslemenin dışında, hiç bir devrimci, yurtsever öğrenciye verilmeyecektir. Şimdilik alabilenlerinki ise yarın birgün iptal edilecektir. Çünkü, işbirlikçi hakim sınıflar, yıllar öncesinden beri bütün halkı, özellikle öğrenci gençliği çeşitli yollara başvurarak fişlemiştir. Yalnızca, 12Mart faşist diktatörlüğü döneminde, onbinlerce insan sudan gerekçelerle ,

HALKIN KURTULUŞU

Tokat Kadınlar Derneği:

KADINSIZ DEVRİM OLMAZ

İlimizde yaptığımız dernek çalışmasından çıkardığımız derslerin, hatala- ğını" kurma yolunda çalışmalara başladık. Başlangıçta, derneğin mak, sonra onların sorunları etrafında propagandayı genişletmek.

Derneğe gelemeyen tarım işçisi kadınları bulundukları yerde örgütleyebilmek için, biz de tarlalarda çalışmaya gittik.

rımızın, eksikleriminizin, bu yolda çalışan diğer arkadaşlara ışık tutacağını düşünüyoruz.

Tokat ili, ufak bir fabrikadan başka fabrikası olmayan, halkın çoğunluğunun tarımla uğraştığı küçük bir ildir. Halkın çoğunluğu anti-faşist olmasına rağmen, faşistlerle karşı etkin mücadele verecek bir güç oluşturamamıştır.. Üç sene öncesinden CHP kadınlar kolu kurulmuş fakat reformistlerin faşizm karşısındaki uzlaşmacı, pasifist tavırlarının yansıması olarak hiç bir faaliyet gösterememiştir.

Derneği kurmadan önce kitle çalışmasına ağırlık verdik

Biz bir grup devrimci arkadaş kitlelerin kendiliğinden gelen hareketini devrimci hedeflere yöneltmek ve tüm anti-faşist kadınların birliğini sağlamak için "Kadınlar Derneğini" kurma... tabanını oluşturmak amacıyla mahallelerde kitle çalışmasına giriştik. Aramızda görev bölümü yaptık ve gruplar halinde mahallere giderek oradaki bir-iki kişinin yardımıyla, aracılığıyla kadınlarla ilişkiler kurduk. Gün geçtikçe bu ilişkilerimizi artırdık. Daha sonra çeşitli güncel meseleleri ele aldık, bu konular üzerinde propaganda çalışmaları yaptık. İlişkilerimizi biraz daha geliştirince gezete satmaya başladık. Bu çalışmalarımız sırasında çıkardığımız dersler şunlar oldu:

o İlişkilerde kitlelerden tecrit olmayacak şekilde davranmak, herşeyimizle kitleyle kaynaşmak.

o Kitlelerin güvenini kazanmak, onlardan ayrı bir tabakaymışız gibi yanlış bir izlenim yaratmamak.

o Konuşmalarımızda önce ilişki kurduğumuz kişilerin konuşmasını sağla-

Kitlelerin talepleri doğrultusunda bir çalışma programı yaptık

Kitle içinde yaptığımız bu çalışmaların yanı sıra, teorik-pratik olarak dernek faaliyetlerini sürdürebilecek, doğru önderlik edebilecek kadroların ortaya çıktığı bir çalışma yürüttük. Bu ikili çalışma 4 ay kadar sürdü ve gerekli formaliteler yerine getirildikten sonra dernek yasallaştı. Bu döneme kadarki amaç belli bir kesimi, dernek çatısı altında toparlayabilmekti. Bunun yerine getirilmesinden sonra, dernek yönetimi kurulu olarak, yeni bir program düzenlemek, tüm faaliyetleri belli bir hedefe yöneltmek için, kitle talepleri doğrultusunda yeni bir çalışma programı düzenledik. Üyelerimizin %90'nı okuma-

ÜMRANİYE LİSESİ ÖĞRENCİLERİ:

"Okul idaresinin aylardır çözümlemedikleri sorunlarımızı iki günde çözeceğine inanmıyoruz"

Biz Ümraniye Lisesi, yurtsever, ilerici, demokrat ve devrimci öğrencileriyiz. Okulumuzda da faşist MC'nin iktidara gelmesinden bu yana tüm yurtta uygulanan gerici baskılar her geçen gün artmıştır.

Okulumuzda üç bine yakın öğrenci vardır. Her sınıfta günde üç-dört ders öğretmensizlik yüzünden boş geçmektedir. Okulumuza zaman zaman gelen öğretmenler kısa bir süre sonra ayrılmaktadır. Bunun nedeni Ümraniye halkının emekçi olması ve yörenin sosyal ihtiyaçlarının yeterli olmamasıdır. Okulumuzun müdürü yoktur. Okulumuzdaki idare faşist öğretmenlerin elindedir. Yaz boyunca hiç bir iş yapmayan okul idaresi kışın kurs açtırmaya kalkışmıştır. Yasalarda olmamasına rağmen öğrencilerden 100-150 TL. kayıt yenileme parası toplanmıştır . Toplanan para 100-150 bin lira civarındadır. Okulumuzda kaloriferler yanmamakta, sular akmadığından okul tuvaletlerine girilememektedir.

Şimdiye kadar toplanan paradan 15-20 öğrenciye 500-600 TL. değerinde takım elbise alınmıştır. Bunun dışında hiçbir harcama yapılmamıştır.

Derslerde faşist öğretmenlerden Cihat Tayfur, Sevim Hancer, Mehmet Bakır Şeftali, Ekrem Öztürk gerici faşist bilgileri işlemektedir. Bu faşistler okulda bozkurt rozeti takan öğrencilere karışmadıkları

Faşist baskılar yurtseverlerin dayanışmasını engelleyememiştir"

'Ankara'daki Askeri Öğrenci Yurdu'nda öğrenciler, işçiler ve erler üzerindeki faşist baskılar sürmektedir

Fakülte ve Yüksek Okullar Askeri Öğrenci Komutanlığı (ANKARA Askeri Öğrenci Yurdu) değişik fakültelerde okuyan 250 öğrenci, 90 er, 40 işçi, 20 subaydan oluşan bir askeri kuruluştur.

Yurt 12 Mart'tan önce devrimcilerin hakim olduğu bir durumdaymış. 12 Mart faşist diktatörlüğü döneminde bütün yurtseverler atılmış, zindanlara doldurulmuştur. Buraya da hakim sınıfların köpeği faşist beslemeler alınmıştır.

1974-75 döneminde Kuleli Askeri Lisesinden 60 kadar öğrenci geldi. Yurt idaresi ile faşist beslemeler bu arkadaşlar üzerinde baskı kurdular. Ceza ve baskı ile yurtseverleri sindirmeye çalıştılar. İlk yıl içerisinde 7 yurtsever dolaplarına kitap konarak veya sahte dilekçelerle yurttan uzaklaştırıldı. Bu baskılar yurtsever birlik ve dayanışmayı engelleyememiştir.

Faşistler geçen sömestri bir arkadaşımızın dolabına patlayıcı madde koydular. Mahkeme sonucunda birşey elde edemediler, arkadaş beraat etti.

Bu olayların düzenleyicisi ve sorumlusu öğrenci amiri İskender Akbaba'dır.

Faşist beslemeler (çoğunluğu A.Ü. Tıp Fakültesine kayıtlı) evvelki yıl ve geçen yıl A. Ü. Tıp Fakültesi'nde yurtsever öğrencilere saldırıp, olay çıkarmışlardır. (Olaylar günlük basına yansımıştır) Üniformalı faşist beslemeler Hacettepe yurduna silahlı saldırıda bulunmuşlar, ayrıca sivil yandaşlarıyla çeşitli saldırılara katılmaktadırlar. Durum kumandanlığa bildirildiğinde verilen cevap: "arkadaşlarımız Şanlı Ordumuzun birer bireyi olarak kendilerini korumuşlar; elbisenin, ordunun şerefini kurtarmışlardır." olmuştur.

Yurtta çalışan işçilerden hastalanıp işe gelemeyenlerin maaşı kesilir, üç-dört gün disiplin odasına kapatılır

Yurtta çalışan işçiler; mutfak, yemekha-

Sovyetler Birliği Komünist Partisi (B) Merkez Komitesi tutanakları
ayaklanma öncesi
1917-18
1
Genel Dağıtım: YURT-DA
Babıali cad. NO:30-9 Cağaloğlu-İSTANBUL

HALKIN KURTULUŞU

YAYINLARI
«Halkın Sesi»nin reformist sendikalar siyasetinin eleştirisi
KAHROLSUN SINIF İŞBİRLİĞİ!
Çıktı
İsteme adresi: YURT-DA Babıali cad. NO:30-9 Cağaloğlu-İSTANBUL

KOMÜN YAYINLARI

ARNAVUTLUK EMEK PARTİSİ VII. KONGRE RAPORU
ENVER HOCA
Çıktı
İsteme adresi: YURT-DA
Babıali cad. NO:30-9
Cagaloğlu-İSTANBUL